

Заснаваная ў 1906. Адноўленая ў 1991. Выходзіць у пятніцы

Сам-насам з Богам

450 гадоў Рэфармацыі ў Беларусі.

старонка 12

Генадзь Грушавы

Сыны Лукашэнкі ездзілі за мяжу як дзеці Чарнобылю.

старонка 14

Сэнсацыйныя гравюры

Берасьце XVII стагодзьдзя як на далоні.

старонка 13

Уладзімер Букоўскі

Эўразьвяз разваліцца як Савецкі Саюз.

старонка 10

Моцна пахаладнее

3 6 сьнежня моцна пахаладнее. Чакаецца сьнег, завіруха, вецер да 20 м/с, галалёд. Тэмпература ў першы ж дзень апусьціцца да 1—6 марозу ўдзень і 3—9 уначы, а праз пару дзён — і да 3—10 марозу ўдзень і 13—18 уначы. Сканчаецца доўгая восень 2003-га, на паўднёвым захадзе краіны найцяплейшая за сто гадоў.

500-гадовы помнік прыроды

Новым помнікам прыроды можа быць абвешчана 500-гадовае дрэва, што ля вёскі Спонды на Астравеччыне. Векавы дуб, прынаду турыстаў і паганцаў, з цяжкасьцю абхопяць шэсьць мужчынаў. Увышкі ж ён мае 30 мэтраў.

Беларусы просяць прытулку

Сёлета 2560 беларусаў папрасілі палітычнага прытулку за мяжой. Па колькасьці просьбітаў Беларусь займае 36-е месца сярод краінаў сьвету. Лідзіруюць Расея (23,7 тыс., пераважна чачэнцаў), Ірак, Сэрбія. Найчасьцей прытулку просяць у Вялікай Брытаніі і ЗША. А ўсяго за год у сьвечэ ўцяклі за мяжу 321 тыс. чалавек.

Кантэйнер

«Раней, да зьяўленьня ў мястэчку Рогнан бежанцаў, кантэйнер зачыкалі, але з нашым прыходам замкі перасталі выконваць свае функцыі. І сапраўды, калі ёсьць яшчэ азыленты, якія ня крадуць у крамах, дык аддайце гэтым дарослым дзецям ваш сьметнік, ваш набіты побытавым барахлою Кантэйнер; аддайце былым грамадзянам імперыі вашы нераскупленыя булчкі (два даляры штучка); ваш паўтара даляра за паўкілё хлеб; вашы някупленыя і няездзеныя бананы зь лобай вам Афрыкі; аддайце непатрэбную вам арганіку тым, хто яшчэ спадзяецца на прытулак і верыць у лепшую долю...»

Заканчэньне пранізьлівага нарвэскага дзеньніка Славаміра Адамовіча. Старонка 15.

У чым іх сіла

АНАТОЛЬ КЛЯШЧУК

Тэма нумару. Старонкі 4—6.

Ці баяздольнае Беларускае войска?

Старонка 5.

Расейцы хочуць спакою

Чацьвертыя выбары ў парлямэнт Расеі зусім пазбаўлены таго рэвалюцыйнага запалу, які характарызаваў абраньне першай, другой і нават трэцяй Думаў. Расейская палітыка стала нуднай.

На гэтых выбарах расейцы не зьбіраюцца рабіць «гістарычнага выбару». Дый, разважыўшы, і неабходнасьці няма. 90-я ў Расеі прайшлі пад пытаньнем «Ці вернуцца камуністы?». Цяпер жа — думае грамадзянін Расеі — СССР не вярнуць, а жыцьцё ўжо, бач, паціху наладжваецца. І галоўнае, ёсьць гарантыя таго, што так яно будзе і далей, — Уладзімер Пуцін.

Галоўнае жаданьне расейскага выбарніка сёньня — жаданьне стабільнасьці. Ляйтматыў большасьці «палітычных» размоваў расейцаў такі: яны стаміліся ад

рэвалюцыйнасьці апошніх 15 гадоў і хочуць спакою. Палітычную моду ў гэтай краіне пачынае дыктаваць сярэдняя кляса.

У чым расейскія выбары не падобныя да змаганьня за парлямэнт у іншых краінах — дык гэта адсутнасьцю «барацьбы ідэалёгіяў». Змагаюцца не ідэалёгіі, а грошы. Нават у выбарчых сыпсах КІПРФ стаяць некалькі даляраў мільянераў.

Гэта й зразумела: калі ў цябе мільёны ёсьць, то лепш пераплаціць і пазбыцца неабходнасьці ісьці па аднамандатнай акрузе, вёсці цяжкую выбарчую кампанію, якая адймае некалькі месяцаў працы. Час — гэта грошы, і, як маеш грошы, часу можна не губляць.

Яшчэ адна цікавая акалічнасьць. Ад таго, якія стасункі ў

кіраўнікоў партыяў у Маскве, міжпартыйныя адносіны ў рэгіёнах могуць ніяк не залежаць. Да прыкладу, у Башкартастане ў апазыцыі да Муртазы Рахімава — усе: камуністы, «яблычнікі», ЛДПР, СПС... У невялікіх гарадах можна назіраць такую карціну: у адным памяшканьні месцяцца офісы «Яблыка» і КІПРФ альбо КІПРФ і «Лібэральнай Расеі». Аплачваюць у складчыну.

«Ідэалёгічных» партыяў у Расеі фактычна няма, калі не лічыць КІПРФ. Не ў апошнюю чаргу гэта відаць з жаданьня партыйцаў працаваць, не зважаючы на тое, заплаціць ці не.

Спрабуюць выпрацаваць ідэалёгію СПС і «Яблык» (які актыўна займаецца «зьялёнай» тэмай).

Працяг на старонцы 3.

Канцэрт Шалкевіча

5 сьнежня ў менскім Палацы культуры вэтэранаў (вул. Янкі Купалы, 21) адбудзецца вялікі канцэрт гарадзенскага барда і актора Віктара Шалкевіча. Музыка будзе прэзэнтаваць новы альбом «За сто крокаў ад Вострае Браны альбо геаграфія ВКЛ і ваколіцаў». Пачатак у 19:00. Цана квітка ад 5000 да 7000. Даведкі і замовы квіткаў: 649-08-88, 766-24-25.

выбары ў Думу

Расейцы хочуць спакою

Працяг са старонкі 1.

«Аднак большыня расейскіх партыяў — звычайныя PR-праекты, створаныя для атрымання галасоў, — адзначыла ў гутарцы з карэспандэнтам «НН» Юлія Малышава, супрацоўніца заснаванага Ягорам Гайдарам Інстытуту эканомікі пераходнага перыяду. — Самы відавочны з такіх праектаў — створаны для адцягвання працэнтаў ад камуністаў блёк «Радзіма» Глазьева—Рагозіна. У Думу наўрад ці пройдзе, але каму-

ністам нашкодзіць можа».

У найбуйнейшай на сёння палітычнай партыі, «Адзінай Расеі», ідэалёгіі фактычна няма. Хаця ў сваім «Маніфэсце» АдРа і спрабуе кваліфікаваць сябе як партыю кансэрватараў, насамрэч гэта — элітарны палітычны клуб, сяброўства ў якім дае вялікія магчымасці: адміністрацыйны рэсурс у Расеі выкарыстоўваецца напоўніцу.

Да расейскіх рэгіянаў партыйная прапаганда даходзіць цяжка. Інфармацыю пра партыі выбарнікі

атрымліваюць у асноўным праз тэлевізію. Акрамя таго, прэтэндэнт на пасады ў Думе фактычна адмовіліся ад кампаніі «ад дзвярэй да дзвярэй». Лічыцца, што выбарнікі лепш лішні раз не турбаваць зьяўленьнем агітатораў — не раздражняць народ.

Расейцам хочацца ціха, без чарговых рэвалюцыяў багацець. Ну хіба што адыграўшыся на пары алігархаў за цяжкасці мінулага дзесяцігоддзя.

Аляксей Шэін, Масква—Уфа

Хто пачым

Найбольш забяспечаная палітычная партыя Расеі — «Адзіная Расея». На яе афіцыйным рахунку аказалася 250 млн 896 тыс. рублёў (каля 8,45 млн даляраў).

На рахунак Саюзу правых сілаў паступіла, у пераліку на даляры, 7,37 млн. У партыі дэмакратычнай інтэлігенцыі «Яблык» набыта 4,65 млн даляраў. Лібэральна-дэмакратычная партыя Жырыноўскага раз-

жылася 4,68 млн даляраў, блёк «Радзіма» — 3,48 млн. Кампартыя ж мела на кампанію 1,87 млн даляраў.

Як у нас, так і ў вас

Бюро АБСЭ па дэмакратычных інстытутах і правах чалавека (БДПЧ) правяло маніторынг тэлебачання і падлічыла, што з 7 да 21 лістапада «Першы канал» і УДТРК прысьвяцілі «Адзінай Расеі» амаль аднолькавую

колькасць часу — 16,67% і 16,42% адпаведна, прычым гэта была выключна пазытыўная інфармацыя, а КТРК каналы прысьвяцілі 11,75% і 18,48% адпаведна. Прычым на першым была толькі негатыўная інфармацыя, а на другім адзіны пазытыў праскочыў у праграме Сванідз. Дзяржаўныя вясчальныя кампаніі адкрыта рэкламуюць «Адзіную Расею» па-за спецыяльна адведзеным часам, прыйшлі да высновы ў БДПЧ.

Табу знятыя і нязьнятыя

Расейская думская кампанія бляклая і бязвольная. Ніводная палітычная партыя ня вынесла на першы плян патрабаваньня спыніць кривавую вайну ў Чачэніі. Гэта табу. Хоць болей за 60% расейцаў, паводле звестак сацыялягаў, выступаюць за мірныя перамовы з чачэнцамі.

Выбары ня вылучылі ніводнага новага яркага кандыдата ў прэзідэнты, які мог бы пазмагацца ў сакавіку супраць Пуціна. Апанэнтамі дзейнага прэзідэнта стануць Зюгануў, Яўлінскі, Жырыноўскі ды іншыя пэрсанажы, знаёмыя па выбарах 2000-га, 1996-га, 1993-га. З тымі ж шанцамі.

Тэлебачаньне высмоктвае з пальца антыкамуністычныя факцікі. Нават адкрылі помнік Зюганаву бяз згоды самога Зюганова. Партыі Пуціна патрэбны лёгкі вораг. Ім і сталі няўжлюдныя зюгануўцы. Хоць камуністы даўно згадзіліся з рынкам і дэмакратыяй, ім, у адрозьненне ад эўрапейскіх сацыял-дэмакратаў, цяжка даецца кантакт з СМІ і бізнэсам.

Малдаўскія камуністы вядуць краіну ў Эўропу, украінскія і беларускія ўтварылі прадэмакратычныя кааліцыі з правацэнтрыстамі. У Расеі дэмакратычная канкурэнцыя можа ўзьнікнуць толькі ў выпадку мадэрнізацыі кампартыі і яе збліжэньня з дэмакратычнай апазыцыяй. Тае самае кампартыі, якая 70 гадоў зьнішчала апанэнтаў. От і думай!

Мікола Бугай

Зь ліста Генадзя Зюганова да Ўладзімера Пуціна

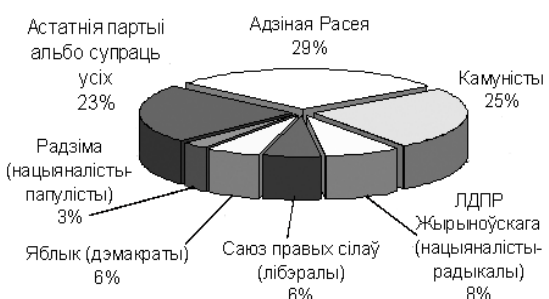
Спадару Прэзідэнт! Ужо ўсім цалкам зразумела, што парламэнцкія выбары 7 сьнежня ня будуць ані сумленнымі, ані свабоднымі. Ідэя нястрыманай маніпуляцыя грамадзкай думкай, рыхтуецца адкрытая фальсыфікацыя вынікаў галасаваньня. Грамадзтва з агідай сочыць за хвалямі мані і паклёпу, якія выявляе тэлебачаньне, падкантрольнае Вашай адміністрацыі. Гэбэльс блякне ў параўнаньні з тым, што вытвараюць кіраўнікі тэлеканалаў Дабрадзееў і Эрнст. Прычына відавочная. Улада ня здольна вытрымаць сумленнае спаборніцтва з народным блёкам КТРФ. Адсюль ганебная адмова «Адзінай Расеі» ўдзельнічаць у тэледабатах!

Цяпер, як у найгоршыя часы ельцынізму, супраць апазыцыі бессаромна выкарыстоўваецца адміністрацыйная душаляўка. Мы, вядома, разумеем, што тое, што адбываецца, — зусім не самадзейнасьць групы чыноўнікаў. Іх дзеянні, несумненна, карыстаюцца Вашым поўным адабрэньнем. Мэта відавочная. Гэта ўсталяваньне рэжыму асабістай улады.

Час бы, аднак, падумаць і пра доўгатэрміновыя вынікі. Не забывайце, чым заўсёды і ўсюды канчаецца банапартызм.

ПРАГНОЗ

Папулярнасьць палітычных партыяў за два тыдні да выбараў паводле УЦВГД, %

Беларуская апазыцыя падтрымала СПС мітынгам у «Журавінцы»

У рамках перадвыбарчэе кампаніі ў Думу пяршычкі Саюзу правых сілаў (СПС) выкарысталі ня толькі прэзыдэнта Лукашэнку, але і беларускую апазыцыю. Менскі запіс праграмы НТВ «Свабодна слова» з удзелам Лукашэнкі і Чубайса анансаваўся, яго чакалі, а аднадзённы вызіт Барыса Нямцова ў Менск быў неспадзяваным і першым пасьля скандальнай дэпартацыі.

Вечарам 29 лістапада ў сталічнай рэстарані «Журавінка» сабраліся апазыцыйныя палітыкі, дэпутаты з групы «Рэспубліка», аналітыкі, правабаронцы, а таксама паслы Вялікай Брытаніі, Італіі ды дзясяткі журналістаў. Лягчэй сказаць, каго не было: зь лідэраў партыі не было Вячоркі, Статкевіча і, натуральна, Беленькага.

У чаканьні Нямцова вядучы «сустрэчы дэпутатаў» генэрал Валеры Фралюў знаёміў прысутных апазыцыянараў ды вяселіў публіку сваімі калямбурамі. Ён паведаміў, што «нашы сябры з Расеі ўжо тут», ды дадаваў, што зь імі пэрыядычна сустракаецца, але часцей у Маскве. Гэты факт пазней пасьвердзіў і Нямцоў. Ён імкліва ўвайшоў у залу, павітаўся з Шушкевічам, абняўся зь Лябедзькам...

Расейскі госьць распавёў, што спачатку ён, прыкінуўшыся расейскім нафтавіком, прыляцеў у Гомель, а адтуль дабраўся да беларускай сталіцы замоўленым аўтобусам.

КДБ, паводле Нямцова, падкінулі інфармацыю, што ехаць ён будзе машынай па трасе Масква—Берасьце. «Цяпер мы іх крыху абхітрылі, — самаўпэўнена заявіў Нямцоў. — Мая прысутнасьць тут сьведчыць пра тое, што спэцслужбы Беларусі ня ўсёмагутныя». Шушкевіч, аднак, паправіў яго: «Не такія ў нас дурныя спэцслужбы, як вы мяркуюце... Мне падаецца, што яны з задавальненнем вас прапусьцілі».

Прысутныя разумелі, што прыезд расейскага палітыка — гэта PR-акцыя напярэдні выбараў у Дзярждуму. Амаль як прэзідэнт ЗША, які нечакана прыляцеў у Ірак да сваіх вайскоўцаў. Але ў беларускім інтэр'еры Нямцоў нагадваў хутчэй ня Буша, а Астала Бэндэра зь несьмяротным «Заграніца нам дапаможа!». Розьніца была хіба ў тым, што, раздаючы абяцаньні і прамаўляючы, Нямцоў нічога не прасіў. Хіба толькі прапаноўваў «аб'яднаць высілкі».

СПС падтрымлівае беларусаў у справе супрацьдзеяння магчымому рэфэрэндуму і трэцяму тэрміну Лукашэнкі. «Мы гатовыя ўсяляк садзейнічаць усім палітычным сілам у Беларусі, якія будуць удзельнічаць у гэтым працэсе», — казаў Нямцоў. Ён папярэдзіў, што цягам бліжэйшага году будзе праводзіцца «правэрка на трываласьць беларускага народу». Паводле Б.Нямцова, рэфэрэндум можа мець «катастрафічныя наступствы для Расеі».

Бо ў Расеі знойдуцца палітычныя сілы, якія захочуць паўтарыць «беларускі варыянт».

Нямцоў падтрымаў ідэю збору мільёна подпісаў супраць трэцяга тэрміну Лукашэнкі. Некалі ён, губэрнатар Ніжагародзкае вобласці, сабраў столькі ж супраць чачэнскай вайны. На яго думку, «гэта будзе важкі крок», які дапаможа аб'яднаць палітычныя сілы. «Ёсьць цэлыя праекты [разьяднаньня апазыцыі], пра іх нам, у Маскве, вядома», — прадэманстравалі сваю інфармаванасьць расейскі палітык.

Нямцоў абнадзеіў прысутных тым, што падкрэсьліў «контрпрадуктыўнасьць усялякіх дыскусіяў між Лукашэнкам і ўладамі Расеі па інтэграцыі», што яны ператварыліся ў фарс, бо беларускі прэзідэнт «ня выканаў ніводнага абяцаньня». Паводле Нямцова, Лукашэнка ня здольны «да рэальнага і сур'эзнага дыялёгу з Расеяй» і ў Крамлі ўжо зразумелі, што «рабіць стаўку» на яго ня варта. Найбольш моцныя воплескі Нямцоў сарваў, калі паабяцаў, што «раней ці пазней мы тут жа будзем адзначаць дзень вызваленьня Беларусі».

Беларускія ўлады PR-акцыі Нямцова не падыгралі. Ніхто Нямцова не арыштоўваў і не адпраўляў прымусова ў Расею. Журналісты, якія прыехалі ў Менск разам зь лідэрам СПС, засталіся без сэнсацыі.

Алег Тачоны

У суседняй Літве насыпяе імпічмэнт. Раландасу Паксасу не ўтрымацца. Бо ён у гонцы за ўладай трапіў у фінансавую залежнасьць ад крымінальных бізнэсоўцаў. Інфармацыю пра гэта здабыў літоўскі Дэпартамент грамадзкае бясьпекі. Ён стаіць на службе дзяржавы, а не дзяржаўнага службоўцы, хай сабе й найвышэйшага рангу. Ці можна сабе ўявіць нешта падобнае ў Беларусі? Не. Пасьля вызваленьня Паўлічэнкі і адстаўкі Мацкевіча напэўна не. Беларускія спэцслужбы ў большай ступені служаць канкрэтным асобам у кіраўніцтве дзяржавы, чым дзяржаве як такой, як мэханізму.

Дэмакратычнай дзяржаве патрэбныя сілавыя структуры. Недэмакратычны рэжым жа на сілавых структурах трымаецца. Грузінскія падзеі чарговы раз прадэманстравалі, што сілавікі, бывае, здаюць сваіх «гаспадароў». За грошы, пасады, а нават і за ідэю. Ведаючы такі расклад, улада мусіць трымаць сваіх абаронцаў пад кантролем, безь відочных прычынаў тасуючы кіраўніцтва, аслабляючы адну спэцслужбу на карысьць другой, сілкуючы канкурэнцыю...

Вось і ўдзел кіраўніка Беларусі ў нарадзе па выніках буйнамаштабнай праверкі КДБ (адбудзецца ў пятніцу) спарадзіў чуткі пра магчымую зьмену кіраўніцтва спэцслужбы №1, узмацненьне спэцслужбы №2... Толькі чуткі, ніякай інфармацыі.

Спэцслужбы застаюцца абсалютна закрытымі і абсалютна кіраванымі структурамі ў грамадстве, якое яшчэ не абсалютна, але ўжо адкрытае. У гэтым крыніца іх сілы, але таму іх і баяцца дый частку ненавідзяць. Ня тое што армію, традыцыйна адзіную з народам. Ці міліцыянтаў, якіх хутка будзе дастаткова, каб прыставіць па аднаму да кожнага з нас. Але такой закрытай касьце цяжка будзе прыстасавацца да будучага дэмакратычнага грамадства.

Па вялікім рахунку, за Лукашэнкам з усімі сілавымі структурамі адбыліся становачыя зьмены. Яны пачалі набываць рысы службаў незалежнай дзяржавы, працуюць на яе бясьпеку і абараназдольнасьць, камплектуюцца мясцовымі кадрамі. Вось толькі пра іх беларускі патрыятызм і павагу да палітычнае апазыцыі гаварыць не даводзіцца. Сілавікі жартуюць — не было каманды...

Head & Shoulders

беларускага рэжыму

Да сілавых структураў Беларусі адносяцца Рада бясьпекі, Камітэт дзяржаўнай бясьпекі, Служба бясьпекі прэзыдэнта, Дзяржаўны мытны камітэт, Міністэрства ўнутраных справаў, Міністэрства абароны, Дзяржаўны камітэт памежных войскаў. Да гэтага сьпісу можна дадаць яшчэ Пракуратуру і Камітэт дзяржаўнага кантролю.

Мазгавы цэнтар

Галоўны офіс таямнічай Рады бясьпекі знаходзіцца ў Адміністрацыі прэзыдэнта на вул. Маркса. Паводле неафіцыйнай інфармацыі, асобныя аддзелы спэцслужбы месцяцца ў некалькіх раёнах сталіцы. Адзін зь іх, нібыта, маскіруецца пад офіс камэрцыйнай фірмы.

Рада бясьпекі была ўтвораная на самым пачатку прэзыдэнцтва Лукашэнкі — 5 жніўня 1994 г. Да таго пры Саўміне існавала ўпраўленьне па барацьбе са злачыннасьцю і нацыянальнай бясьпекі. Узначальваў яго Геннадзь Данілаў. Жартаўнікі называлі «кантору» Данілава ўпраўленьнем «па барацьбе з нацыянальнай бясьпекай»...

Першым дзяржсакратаром Рады бясьпекі быў маёр Віктар Шэйман (ад сьнежня 1999-га — генэрал-маёр). Зьмяніў яго на гэтай пасадзе Ёрал Латыпаў, цяперашні кіраўнік — генэрал-лейтэнант Геннадзь Нывыглас. Рада кантралюе дзейнасьць праваахоўных органаў, адсочвае сытуацыю, рыхтуе аналітычныя запіскі. Скандальная публікацыя «Операцыя «Аист», якая зьявілася ў «СБ» напярэдадні выбараў 2001-га, была «творам» якраз Рады бясьпекі.

Шэйман, сыходзячы ў Пракуратуру пры канцы 2000-га, забраў з сабой нямала кадраў з Рады. У тым ліку і нейкае «спэцпадразьдзяленьне Васільчанкі». Гэтая неканстытуцыйная структура існуе з канца 90-х і, паводле пэўных, не пацьверджаных зьвестак, што пратачыліся ў апазыцыйную прэсу, адсочвае дзейнасьць апазыцыі і яе лідэраў. Паводле апошніх чутак, сёлетнія набывкі Васільчанкавага спэцпадразьдзяленьня — гэта некалькі аўтамабіляў з спэцпаратурай коштам у сотні тысячаў даляраў. У пачатку верасьня 2001-га яго офіс на Талбухіна, 5а быў «засьвечаны» ў незалежных СМІ. «Кантора» зьмяніла месца дысьлякацыі.

Правая рука

У апошнія гады ператварыўся фактычна ў спэцслужбу Камітэт дзяржаўнага кантролю (КДК). Здарылася гэта пасьля чарговага «ператраханьня» сілавых структураў, якія Лука-

Замежныя аналітыкі называюць сыстэму беларускіх сілавых структураў унікальнай. Яны адзначаюць «узаемны кантроль усіх сілавых ведамстваў». Насамрэч сытуацыя значна больш тонкая.

шэнка ў другой палове 2001 г. — пачатку 2002-га вырашыў сабраць у некалькі моцных «кулакоў». Адным зь іх стала ведамства Анатоля Тозіка, якое падначаліла сабе Дэпартамент фінансавых расьсьледаваньняў.

Генэрал КДБ Тозік, аўтар артыкулаў у «Энцыклапедыю гісторыі Беларусі», стаў правай рукой прэзыдэнта. КДК нікім не кантралюецца і трымае справаздачу толькі перад кіраўніком дзяржавы. Аналітыкі адзначаюць, што нават Пракуратура на чале з Шэйманам мае цяпер менш трывалы статус, чым КДК.

Пасьля згаданай рэарганізацыі МУС атрымаў у сваё падначаленьне Сьледчы камітэт і Камітэт выкананьня пакараньняў. Але ад гэтага ўмацаваньня вага Міністэрства не ўзрасла. Затое паступова ўзмацняе пазыцыі Міністэрства абароны генэрал-палкоўнік Леанід Мальцаў. Рэфармаваньне войска і рэгулярныя вучэньні даюць надзею на большую ўвагу кіраўніка

дзяржавы і павелічэньне фінансаваньня.

У КДБ — скарачэньні і праверкі. У красавіку 2002-га колькасць чэккістаў была зьменшаная на 10%, звольнілі начальнікаў Управы контрвыведкі, замежнай выведкі і вайскавай контрвыведкі КДБ. Прычына — слабая актыўнасьць у барацьбе з апазыцыяй і «замежнай пагрозай». Ідзе й першая ў гісторыі буйная праверка ўсіх аддзелаў КДБ. Вынікі будуць падведзеныя 5 сьнежня на нарадзе з удзелам А.Лукашэнкі. Тады ж вырашыцца і лёс Леаніда Ерына. Увага прэзыдэнта да КДБ невыпадковая: наперадзе важныя палітычныя кампаніі.

Сярод усіх канстытуцыйных сілавых структураў аўтаномна працуе адна Служба бясьпекі прэзыдэнта, кіраўнік якой трымае справаздачу толькі перад самім А.Лукашэнкам. Офіс гэтай спэцслужбы месціцца па вул. Бабруйскай, 3, дзе калісьці быў рэспубліканскі штаб грамадзянскай абароны.

Канкурэнцыя і канфрантацыя

Канкурэнцыя паміж спэцслужбамі пачалася ад самага абвешчэньня незалежнасьці ў 1991 г. Гэтаму спрыяла сытуацыя ў краіне, дзе была неаўтарытарная выканаўчая ўлада (Савет Міністраў) і палітычна актыўны Вярхоўны Савет. Прэм'ер Вячаслаў Кебіч, у імкненьні аслабіць уплыў КДБ, гэтую барацьбу нават распалываў. У 1993 г. было пастаўлена пытаньне пра частковае расфармаваньне КДБ, скасава-

нья яго службы мусілі перадавацца ў МУС і Мінабароны. Было ініцыяванае стварэньне ў структуры памежных войскаў Аддзелу спецыяльных актыўных мерапрыемстваў. Праект лабіяваў Геннадзь Данілаў. Аднак і старшыня КДБ Эдуард Шыркоўскі, і міністар унутраных справаў Уладзімер Ягораў выступілі супраць стварэньня «паралельнай спэцслужбы».

Апошні прыклад сутыкненьня спэцслужбаў — сытуацыя вакол закрыцьця прадстаўніцтва IREX. Гэтая арганізацыя купляла тэхніку ў менскай фірмы «Грынлайн кампутар», да якой нібыта меў непасрэднае дачыненне сын цяпер ужо былога начальніка Службы бясьпекі прэзыдэнта Яўгена Дзьвярніцкага. Фірмай зацікавіўся Камітэт дзяржкантролю, але ягоныя супрацоўнікі, верагодна, патрапілі ў добра падрыхтаваную пастку: адзін з кантралёраў быў затрыманы падчас атрыманьня 1200 даляраў хабару і асуджаны. СБП атрымала маленькую перамогу, але яна аказалася піравай: Дзьвярніцкага неўзабаве зьнялі з пасады.

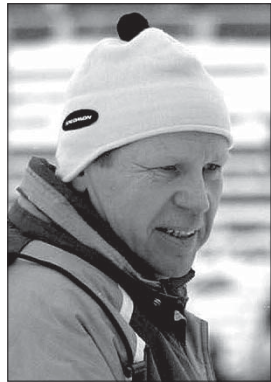
Лукашэнка не прыдумляе нічога новага, калі спрыяе канкурэнцыі паміж спэцслужбамі. Гэта правяраны нават заходнімі дэмакратыямі сродак наладжваньня ўзаемага кантролю, які перашкаджае кансалідацыі сілавікоў. Адна такая спроба кансалідацыі ў справе расьсьледаваньня зьнікненьня апазыцыйных палітыкаў ледзь не прывяла ў лістападзе 2000-га да арышту кіраўніцтва дзяржавы.

Алег Тачоны

Нацыянальная спэцыфіка беларускага КДБ

У часы, калі КГБ СССР узначальваў Андропоў, на ягонае імя зь Менску прыйшла ананімка на... старшыню КГБ БССР. Справай гэтай ананімкі заняліся найлепшыя спэцыялісты саюзнага гэбэ. І аўтар быў знойдзены. Гэта быў... намесьнік старшыні беларускага КГБ. Выпадак быў выключны, таму на «разбор палётаў» у Менск прыехаў сам Андропоў. Кагосьці звольніў, з кагосьці скінуў пагоны. А вышэйшыя афіцэры КГБ БССР запамінілі словы Андропова, якія ён прамовіў з горыччу: «Па колькасці ананімак і пасквіляў, якія паступаюць у Маскву, Беларусь апыраджае нават Каўказ і Сярэдняю Азію».

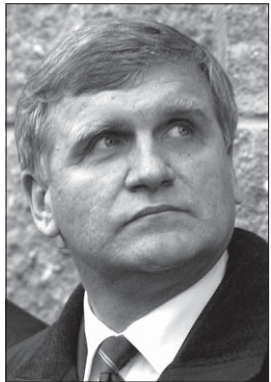
PHOTO.BYMEDIA.NET

КДБ

МУС

РБ

МА

ГП

СБП

Ратацыя кадраў

Камітэт дзяржаўнай бяспекі

Першы старшыня КДБ незалежнай Беларусі генэрал-палкоўнік **Эдуард Шыркоўскі** ў савецкія часы ўзначальваў аддзел 2-й Галоўнай управы КГБ СССР па барацьбе з кантрабандай і незаконнай валютнай дзейнасцю.

Ягоны наступнік **Генадзь Лавіцкі** прыйшоў на пасаду старшыні КДБ з дэпутатаў Вярхоўнага Савету, але прабыў нядоўга. Летам 1994 г., пасля абрання Лукашэнкі, ён быў адпраўлены ў адстаўку. Працаваў паслом у Ізраілі, цяпер адкліканы для кансультацыяў у Менск.

Генэрал-палкоўнік **Уладзімер Ягораў** кіраваў КДБ у 1994—95 г. Да таго часу ён быў міністрам унутраных справаў. Пасля адстаўкі пайшоў у дэпутаты парламэнту.

Генэрал-лейтэнант **Уладзімер Мацкевіч** зрабіў кар’еру ў камсамоле, а ў КГБ працаваў з 1976 г. Камітэт ачольваў зь сьнежня 1995 г. да лістапада 2000 г. Пасля — на дыпламатычнай працы ў Сэрбіі.

Генэрал-лейтэнант **Леанід Ерын** прыйшоў на пасаду старшыні КДБ з пасады начальніка Службы бяспекі прэзыдэнта. Да кастрычніка 1995 г. ён узначальваў Управу ФСБ па Маскве і Маскоўскай вобласці (кар’еру чэкіста пачынаў на Віцебшчыне), працаваў намеснікам старшыні КДБ.

Міністэрства абароны

Першым міністрам абароны незалежнай Беларусі быў генэрал-палкоўнік **Пятро Чавус**. Пасля ён узначаліў Сувоўскую вучэльню.

Генэрал-палкоўнік **Павал Казлоўскі** быў прызначаны міністрам абароны ў красавіку 1992-га. Да таго ён служыў намеснікам ачольніка Беларускай вайскавай акругі. Пасля прыходу да ўлады Лукашэнкі Казлоўскі быў пазбаўлены ня толькі пасады, але і паныжаны ў рангу — да генэрал-лейтэнанта.

У ліпені 1994-га міністрам абароны стаў генэрал-палкоўнік **Анатоль Кастэнка**, які ў савецкія часы займаў кіроўныя пасады ў БВА. Пасля адстаўкі ў 1995 г. працаваў прадстаўніком Беларусі ў штаб-кватэры НАТО.

Аляксандар Чумакоў быў міністрам у 1996—2001 г. Да таго ачольваў Генштаб. Ціка-

Бабруйская, 3. Офіс таямнічай Службы бяспекі прэзыдэнта.

ва, што спачатку Чумакоў зьмяніў Мальцава, а пасля — наадварот.

Генэрал-палкоўнік **Леанід Мальцаў** быў міністрам абароны з траўня 1995 г. У пачатку лістапада 1996 г., напярэдадні рэфэрэндуму, яго зьняў з пасады Лукашэнка. Мальцаў працаваў у Маскве першым намеснікам начальніка Штабу па каардынацыі вайскавай супрацы краінаў СНД. У сьнежні 2000 г. прызначаны намеснікам сакратара Рады бяспекі. З сакавіка 2001-га — зноў міністар абароны.

Міністэрства ўнутраных справаў

Генэрал-палкоўнік **Уладзімер Ягораў** ачольваў МУС да студзеня 1994 г., а пасля быў адпраўлены ў адстаўку Вярхоўным Саветам.

Яго зьмяніў **Уладзімер Данько**, што даседзе да прэзыдэнцкіх выбараў, а пасля быў прызначаны кіраваць Акадэміяй міліцыі.

Генэрал-маёр **Юры Захаранка** стаў міністрам летам 1994 г., а да таго ачольваў Сьледчы камітэт МУС. Пасля канфлікту з Лукашэнкам 16 кастрычніка 1995-га адхілены ад пасады. Лёс ягоны трагічны і невядомы.

Валянцін Агалец стаў міністрам у сьнежні 1995-га, да таго быў першым намеснікам міністра, камандаваў унутранымі войскамі. Вызвалены ад пасады 8 лютага 1999-га «ў сувязі зь пераводам на іншую працу», быў прадстаўніком МУС ва Украіне.

Юры Сівакоў, кадравы танкіст, быў прызначаны міністрам у лютым 1999 г. Да таго працаваў начальнікам аддзелу апэратыўнага рэагаваньня Дзяржсакратарыату Рады бяспекі. Зь сьнежня 1996-га — намеснік міністра ўнутраных справаў, ачольнік унутраных войскаў. Пасля адстаўкі з пасады міністра ў красавіку 2000-га працаваў у Адміністрацыі прэзыдэнта, цяпер — міністар спорту і турызму.

Уладзімер Навумаў працуе міністрам унутраных справаў зь верасня 2000 г. Да таго ён ачольваў СБП, а яшчэ раней (з 1991 г.) быў камандзірам атраду спецпрызначэньня МУС па барацьбе з тэрарызмам «Алмаз».

Рада бяспекі

Першым кіраўніком Рады бяспекі быў маёр **Віктар Шэйман**. У лістападзе 2000-га стаў

генпракурорам.

З лістапада 2000-га дзяржсакратаром Рады бяспекі і памочнікам прэзыдэнта па нацыянальнай бяспецы быў палкоўнік запasu **Ўрал Латыпаў**. Гэта прафэсійны кадэбіст, у 1989—94 г. ён быў начальнікам катэдры спецыялізацыі, намеснікам начальніка Інстытуту нацыянальнай бяспекі. У 1994-м — сьнежні 1998-га — памочнік прэзыдэнта, пасля — міністар замежных справаў. Цяпер кіруе Адміністрацыяй.

Сьнянішні кіраўнік Рады бяспекі **Генадзь Нявыглас** быў прызначаны дзяржсакратаром у верасні 2001 г.

Служба бяспекі прэзыдэнта

Першым кіраўніком Службы бяспекі быў палкоўнік (паводле іншых звестак, ужо генэрал) **КДБ Юры Бародзіч**. Да СБП ён камандаваў атрадам «Альфа» КДБ. У сьнежні 1998-га Бародзіча адазвалі назад у КДБ і накіравалі ў Маскву каардынаваць супраць беларускіх і расейскіх спецслужбаў.

Генэрал **Уладзімер Навумаў** прыйшоў у СБП з пасады камандзіра «Алмазу». Ён таксама быў адкліканы ў сваю былою структуру — стаў міністрам унутраных справаў.

У верасні—лістападзе 2000 г. СБП ачольваў генэрал-лейтэнант **Леанід Ерын**, які прыйшоў з КДБ і туды ж вярнуўся празь некалькі месяцаў.

Наступны кіраўнік — **Генадзь Нявыглас** — прыйшоў у СБП з пасады намесніка старшыні Дзяржкамітэту памежных войскаў, а сышоў у верасні 2001 г. у дзяржсакратары Рады бяспекі.

Палкоўнік **Яўген Дзьвярніцкі** ачольваў СБП да верасня 2003 г. А яшчэ ж у 1995—96 г. быў кіраўніком шклоўскай міліцыі. У Службу бяспекі прыйшоў з пасады старшыні Дзяржкамітэту фінансавых расьсьледаваньняў.

Сьнянішні начальнік СБП генэрал-маёр **Юры Жадобін** раней камандаваў унутранымі войскамі, а яшчэ раней служыў у сыстэме Грамадзянскай абароны. Як і Сівакоў, ён танкіст, вучыўся ў Казані.

Падрыхтаваў Алег Тачоны

Ці баяздольнае Беларускае войска?

Як бы ні рапартавалі генэралы пра мадэрнізацыю і рэфармаваньне Ўзброеных Сілаў, партызаншчына паранейшаму застаецца для Беларусі самым перспэктывным сродкам абароны ад агрэсіі. А ядром гэтага партызанскага руху павінен стаць спэцназ. Гэтак лічыць палкоўнік **Уладзімер Барадач**, легендарны камандзір брыгады Мар’інагорскага спэцназу.

«НН»: Як бы Вы ацанілі стан і баяздольнасьць беларускага войска?

Уладзімер Барадач: Найперш няясна, чаго мы хочам зь яго дапамогай дасягнуць. Хочам шляхам вайскавай сілы пашыраць сваю тэрыторыю? Ці ўтрымаць тую, што

ёсьць, і захаваць яе незалежнасьць? Трымаем вялізарную структуру на выпадак вайны, але, згодна з усімі прагнозамі, наагул ня можам удзельнічаць у баявых дзеяньнях.

У выпадку нападу на нас нейкага агрэсара, беларускія Ўзброеныя Сілы могуць толькі пасьпець заняць

абарону, спыніць праціўніка і стрымліваць яго некалькі дзён альбо тыдняў, каб пасьпець заявіць у ААН пра агрэсію. Безумоўна, мы можам весці эфэктыўную партызанскую вайну...

«НН»: Спэцназ рыхтуюць да гэтага?

У.Б.: У Беларусі яшчэ з часоў СССР існуе падрыхтаваны «партызанскі» рэзэрв. Вельмі многія калісьці праходзілі адпаведную падрыхтоўку. Праходзіць яе і цяпер у 5-й асобнай брыгадзе спэцпрызначэньня. Ёсьць спэцадзельны пры МУС, КДБ, якія таксама маюць падрыхтаваныя рэзэрвы — былых сваіх байцоў. Гэта спэцы ў партызанскай вайне. Іншая справа, што трэба яшчэ

падрыхтаваць інфраструктуру: тайнікі, зброю, шматузроўневую сыстэму кіраваньня партызанскім рухам і г.д. Але на сьняня няма загаду займацца гэтай падрыхтоўкай.

«НН»: Колькі гадоў гавораць, што войску трэба рэформа. Чаму зрухаў няма?

У.Б.: Беларусь пакуль выбірае палітычны курс, і няясна, да чаго рыхтавацца. Вайскавае ж кіраўніцтва не зацікаўлена ў зьменах, а значыць скарачэньні штату. Зрабі паспрабуй баяздольнай армію, калі катастрофічна не хапае сродкаў!

«НН»: Але ж беларускія жаўнеры былі найлепшыя ва ўсім СССР!

У.Б.: Беларусь мае выдатны

людзкі патэнцыял. Беларусы могуць пайсьці ў добрую армію і быць выдатнымі жаўнерамі. Але цяперашняя моладзь ужо іншая. Раней мы былі як «зомбі краіны саветаў». Загад — і мы загінулі. Самае галоўнае — выканаць баявую задачу. У імя чаго — малады чалавек не задумваўся. А цяпер ён бачыць, як жывуць людзі за мяжой. Пачынае задаваць сабе пытаньні: «За што я павінен аддаць жыцьцё? За Айчыну? А што яна дае маім дзецям, мне?»

Цяпер у нашай дзяржаве спрабуюць выпрацаваць ідэалёгію. А ідэалёгія грунтуецца альбо на рублі, альбо на любові да Айчыны. І, дарэчы, узаемнай любові.

Працяг на старонцы 6.

Як робіцца «дах»

Увесь буйны бізнэс у Беларусі кантралюецца спэцслужбамі. Такія чуткі ходзяць ужо даўно. Кажуць таксама, што гады тры таму паміж сілавікамі пачаліся разборкі за сфэры ўплыву. Але ўсе спрэчныя пытаньні пакуль разрываюцца бяз стрэлаў. Пра сьнёныя стасункі бізнэсу, спэцслужбу і крыміналу распавядае бізнэсмэн зь дзесяцігадовым стажам (назвам яго Х.), фірма якога сем гадоў працуе пад «дахам» сілавікоў.

«НН»: Якім чынам спэцслужба N прапанавала Вам свой дах?

Х.: Чалавек імкнецца да спакою, бізнэсмэн імкнецца да стабільнасьці. А тут да цябе прыяжджае брыгада бандытаў, каб ты плаціў ім грошы. У гэты момант знаходзіцца хтосьці, хто «выпадкова» мае знаёмых у нейкай спэцслужбе. На месца «сустрэчы з браткамі» прылятаюць хлопцы з аўтаматамі. Бандыты «палохаюцца» і знікаюць. А спэцы заводзяць з табой «нефармальнае» знаёмства. Справа сканчаецца сымбіёзам. І толькі праз год пасья маскі-шоў ты натыкаешся на спэцоў і «бандытаў», якія разам п'юць у лазьні...

«НН»: Вы спрабавалі адмовіцца ад «даху»?

Х.: Фактычна не. Была гісторыя Юліка А., фірма якога мела мянтоўскі дах. Ён вырашыў зьехаць за мяжу, у Ізраіль. Але яго арыштавалі, адабралі ў яго ўвесь ягоны бізнэс. Кажуць, што за вызваленьне сваякі заплацілі 150 тыс. даляраў... Існуе цэлая сыстэма выбіваньня грошай зь бізнэсу. Аж да таго, што чалавек арыштоўваюць і зьмяшчаюць у ізалятар. Празь нейкі час яму прыносяць мабільнік і, у залежнасьці ад прыбыткаў ягонага бізнэсу, называюць суму, якую трэба сабраць (200—400 тыс. баксаў). «Звані!» — кажуць бізнэсоўцу.

«НН»: Сыстэма «даху» прыводзіць да зрастаньня спэцслужбай з пэўнымі крымінальнымі структурамі?

Х.: Я б не назваў гэта зрастаньнем. Гэта сыстэма кантролю. Хлопцы таксама хочуць легалізоўваць свае грошы і сувязі. За тое, што яны яшчэ існуюць, бандыты мусяць дзяліцца з спэцамі інфармацыяй... А спэцслужбы могуць паспрыць узвышэньню ў крымінальным асяродзьдзі. Гэтым хваляцца мае хлопцы з N. Ня ў офісе — у лазьні.

Гутарыў Павал Сумарока

Ці баяздольнае Беларускае войска?

Працяг са старонкі 5.

«НН»: А як жа кодэкс гонару, незалежнасьць сваёй краіны?

У.Б.: Цяпер афіцэраў цікавіць пераважна ўзровень іх жыцьця, памер заробку, камфорт. Да стварэньня саюзу Беларусі і Расеі ці іншай формы супрацы яны ставяцца з такой пазыцыі, каб гэта было найперш выгадна ў матэрыяльным пляне. Ёсьць розныя катэгорыі афіцэраў. Некаторыя баяцца поўнай незалежнасьці Бела-

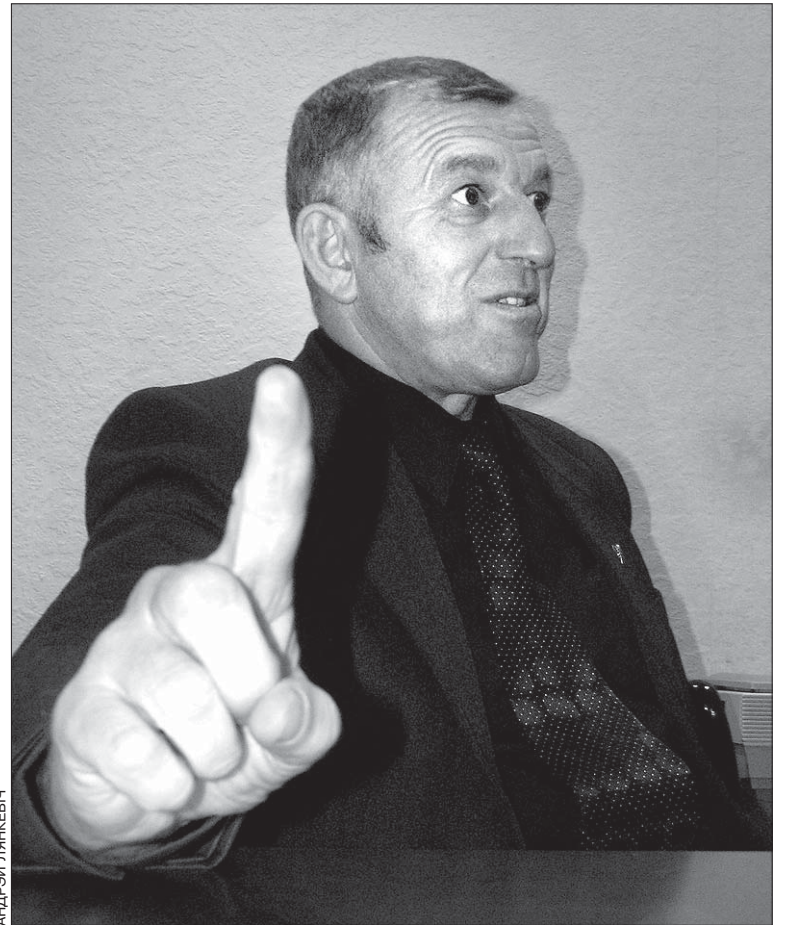
русі і ўсплёску нацыяналізму. Але такія засьцярогі ствараюцца штучна, бо падставаў для гэтага ў нас няма. Большасьць афіцэраў прыхільна ставіцца да саюзу, меншасьць хацела б інтэграцыі з Захадам, і працэнтаў трыццаць згодныя інтэгравацца з кім заўгодна, абы толькі было нармальнае жыцьцё. Наагул, няма ў нас нацыянальнага стрыжня. Цяпер існуе сыстэма недапушчэньня разьвіцьця нацыяналізму ў Беларусі. Але, калі будзе прынятая сыстэма інтэрнацыяналізму, мы зноў дойдзем да абсурду.

«НН»: Наколькі я ведаю, беларуская армія перажыла некалькі «чысткаў» патрыятычна настроеных і «палітычна нядобранадзейных» афіцэраў...

У.Б.: Гэта не была чыстка. Папросту афіцэры-беларусы, якія вярталіся на Радзіму, не прымаўся на службу ў беларускую армію і звальняліся ў запас. У камплектаваньне кадрамі ў Беларускай вайсковай акрузе была 100%! І мала хто з тых жа азэрбайджанцаў хацеў ехаць на сваю радзіму — тут быў вышэйшы ўзровень жыцьця, а БВА лічылася прэстыжнай акругай. Таму і не адбылася ратацыя кадраў, якая ў пераходны перыяд мусіць быць хуткай і маштабнай.

Гэта наклала адбітак на разьвіцьцё Ўзброеных Сілаў, і наступствы яшчэ доўга будуць адчувацца. Папросту палітычнае кіраўніцтва не ўмяшалася ў праблему, яе аддалі людзям, што вырашылі яе не ў інтарэсах дзяржавы. На нацыянальныя інтарэсы ім было напляваць. У сілавых структурах павінны застацца людзі, якія на 100% будуць абараняць інтарэсы беларускай дзяржавы.

Размаўляў Сяргей Ёрш

Палкоўнік Барадач:

У сілавых структурах павінны застацца людзі, якія на 100% будуць абараняць інтарэсы дзяржавы

Лёс генэрала Шырковіскага

У Маскве памёр былы старшыня КДБ Беларусі Эдуард Шырковіска. Здарылася гэта амаль два гады таму, а ў Беларусі дагэтуль пра ягоную сьмерць не напісана ні радка (калі не лічыць нэкралёгу ў стаўбцоўскай газэце «Прамень»). І былія калегі, і сябры прамаўчалі, хоць некаторыя і прысутнічалі на пахаваньні Шырковіскага 14 сакавіка 2002-га на Траякураўскіх могілках у Маскве. Адзіны нэкралёг удалося адшукаць у расейскай газэце «Дуэль». «Група таварышаў» распавяла пра жыцьцёвы шлях Э.Шырковіскага, якога «ведла ўся краіна ад Прыбалтыкі да Камчаткі, ад Мурманску да Кушкі». Якая слава, такая і памяць.

Якраз цяпер спаўняецца дзесяць гадоў з часу вядомага канфлікту паміж прэм'ерам Кебічам і старшынём КДБ Шырковіскім. Кебічу не падабалася, што КДБ занадта самастойны і моцны. Прэм'ер бачыў у Камітэце небяспеку, асабліва непакойла яго асоба старшыні. Увосень 1993-га Шырковіска і міністар унутраных справаў Уладзімер Ягораў выступілі ў СМІ з адкрытым лістом пра карупцыю ў вышэйшых эшалёнах улады. Пайшлі ва-банк, але нешта не разьлічылі, і ў студзені 1994 г., пасля скандалу з выдачай Літве ўцекачоў-камуністаў, Вярхоўны Савет адправіў Шырковіскага і Ягорава ў адстаўку. З іроніі лёсу, Ягорава пасля дэдацы ўзначальваў Камітэт дзяржаўнай бяспекі. А Шырковіска зьехаў у Маскву.

Ён быў апошнім старшынём КГБ БССР і першым — КДБ РБ. Генэрал-палкоўніку Эдуарду Шырковіскаму давялося кіраваць спэцслужбай незалежнай дзяржавы, і гэтая самастойнасьць яму падабалася. Аднак настальгія па СССР і адзіным, магутным КГБ вярнулася да старога ваўка Шырковіскага перад сьмерцю. 20 сьнежня 2000 г. маскоўская газэта «Трибуна» надрукавала пухтавальнае выказваньне былога галоўнага чэкіста Беларусі: «Я цяпер вельмі шкадую пра

тое, што ў 1991 г. у Віскулях не арыштаваў усю гэтую тройцу, якая разваліла Савецкі Саюз».

Малавядомы эпізод у біяграфіі Шырковіскага — прэзідэнцкія амбіцыі, якія праявіліся незадоўга да адстаўкі з пасады старшыні КДБ. Пятро Краўчанка распавядае: «У Шырковіскага былі пляны ў канцы 1993-га — пачатку 1994-га вылучацца ў прэзідэнты. Але яго ў гэтым стрымлівала жонка, вельмі разумная жанчына, адвакатка, выдатны аналітык. Я думаю, яна і паўплывала на тое, каб ён не рабіў гэтага кроку». Паводле Краўчанкі, Шырковіска спрабаваў адсоўваць убок патэнцыйных канкурэнтаў: «У нейкім сэнсе ён кантралюваў значную частку парламэнту. У яго быў уплыў на многіх дэпутатаў».

Пра занятак Э.Шырковіскага ў Маскве вядома мала. Маючы там шырокія сувязі, ён расплачуў свой бізнэс. Кажуць, заснаваў ахоўную фірму, якая займалася найперш аховай інфармацыйнай. Хацеў Шырковіска адкрыць яе філію ў Беларусі — не ўдалося. Кажуць таксама, што ён кіраваў службай бяспекі камэрцыйнай структуры. Вельмі, дарэчы, распаўсюджаны варыянт працаўладкаваньня адстаўных генэралаў КДБ.

Шырковіска, у адрозьненне ад свайго былога падначаленага Валер'я Кеза, не палез у палітыку, ня стаў «зьліваць» кампрамат на першых асобаў беларускай дзяржавы, не пайшоў на збліжэньне з апазыцыяй, хоць кантакты зь некаторымі апазыцыйнымі дзеячамі меў. У апошнія гады жыцьця пра яго ня згадвалі журналісты. Напрыклад, пры канцы лістапада 2001-га асобай Шырковіскага чамусьці зацікавіўся інтэрнэт-сайт agentura.ru. Рэдактар гэтага рэсурсу зьмясьціў на сайце інфармацыю, што шукае маскоўскія каардынаты Шырковіскага. Ці знайшлі і што хацелі ад адстаўнага генэрала — невядома. А празь некалькі месяцаў Шырковіскага ня стала.

Алег Тачоны

Пра сьмерць Шырковіскага ў яго роднай вёсцы Новы Сьвержань, што пад Стоўпцамі, даведліся ў той жа дзень. На пахаваньне ў Маскву езьдзілі пляменьнікі. Бацькі генэрала памерлі гадзі дзесяць таму, але ў вёсцы жыве яго старэйшы брат Браніслаў. Пра Шырковіскага вясцоўцы гаварылі, што «ранавата памёр», — ніхто раней ня чуў, каб ён хварэў. На гэтай глебе ўзьнікаюць самыя розныя чуткі.

Рупары сілавікоў

Флягманамі сілавых структураў зьяўляюцца газэты «Во славу Родины» і «На страже» (за саветамі — «На страже Октябры»).

Орган Мінбароны «Во славу Родины» выходзіць пяць разоў на тыдзень накладам 10425 асобнікаў (акрамя суботняга выпуску, наклад якога на 2000 большы). Пры канцы 90-х было ў тры разы болей, але агульна для прэсы тэндэнцыя зьніжэньня накладаў не магла не закрануць і галоўную вайсковую газэту краіны.

«На страже», якую выдае МУС, выходзіць штотыднёва і мае адзін дадатковы выпуск у месяц. Яе наклад у сярэдзіне 80-х склаў 250 тыс., а к 1998-му зьменшыўся да 114 тыс. асобнікаў. Цяпер газэта мае каля 26 тыс. падпісчыкаў, яшчэ тысяча асобнікаў прадаецца. З 1996 г. Мінбароны выдае каларовы (але бяз голых цыцак) часопіс «Армія». Ён выходзіць раз на два месяцы нязьменным накладам 3000 асобнікаў. 70% накладу распаўсюджваецца па падпісцы.

МУС мае два сваіх пэрыядыкі ў абласных цэнтрах. У Горадні ўжо сем гадоў выдаецца тыднёвік «Миллицейский вестник». У Віцебску з канца 80-х выходзіць «Газета віцебскай міліцыі». КДБ з 1993 г. выдае квартальны «Вестник КГБ Республики Беларусь», прызначаны для службовага карыстаньня.

І Міністэрства абароны, і МУС маюць свае інтэрнэт-рэсурсы, а вось КДБ толькі зьбіраецца займаць сайт. Начальнік упраўленьня інфармацыі і грамадзкіх сувязяў КДБ Аляксандар Базанаў абяцае, што сайт зьявіцца налета.

Падрыхтаваў СЕ

ЭКАНАМІЧНАЯ ХРОНІКА

Няма калі піць

Прадаж алькагольных напояў у Беларусі зьменшыўся на 4,9% проці мінулага году. Рэшткі гатовай прадукцыі на складах вырасьлі ў тры разы.

Новы ціск на «Транснафтапрадукт»

2 сьнежня Гомельскі абласны гаспадарчы суд слухаў пазоў Міністэрства падаткаў і збораў да «Захадтранснафтапрадукту» пра спагнаньне 26,25 млрд рублёў, «атрыманых ад дзейнасьці, ажыццёўленай на грунце няслушных зьвестак пра рэгістрацыю». Справа ідзе пра спосаб карыстаньня маёмасьцю прадпрыемства. Расейскі нафтаправод аспрэчвае пазоў. Суд адклаў прыняцьце рашэньня да 26 сьнежня.

СП «Белрыбы» з Расеяй

«Белрыба» мае стварыць сумеснае прадпрыемства з адной з расейскіх дзяржаўных рыбалоўных кампаній. СП будзе пастаўляць акіянічную рыбу ў Беларусь. Долі заснавальнікаў, як мяркуецца, будуць роўныя. Расейскі ўдзельнік вызначыцца ў сярэдзіне студзеня. Квоты на імпарт і продаж рыбы вызначае для юрыдычных асобаў і прадпрымальнікаў Кіраўніцтва справамі прэзыдэнта.

«Гумана» вяртаецца на рынак

Міністэрства аховы здароўя дазволіла продаж дзіцячага харчаваньня гандлёвых марак «Гумана», «Рэмэдыя» і «Бэбі Сітэр» на аснове соі з Германіі. Яго продаж быў прыпынены, калі ў Ізраілі сталі хварэць і паміраць дзеці, якім замест матчынага малака давалі гэтае харчаваньне.

Манаполія «Газпрому» на польскім рынку

Скасаваны кантракт нарвэскага «Статойду» і польскага дзяржаўнага канцэрну PGNiG аб простых пастаўках нарвэскага газу нашым заходнім суседзям. Меркавалася наладзіць сыстэму транзыту празь Нямецчыну. Газ падаўся задаргамі для Польшчы. Кантракт з нарвэжцамі падпісаў папярэдні прэзыдэнт Ежы Бузка, ён жа правёў заканадаўчую норму пра неабходнасьць дыверсыфікацыі крыніцаў энэрганабыўнага. Лёвы ўрад Мілера скасаваў норму, а асобы, што заключалі ўгоду з скандынавамі, больш не працуюць у PGNiG. 90% імпартванага газу пастаўляе ў Польшчу «Газпром». Дамова з ім прадугледжвае, што такая сытуацыя захавецца да 2022 г.

«Ікеа» вернецца ў Беларусь

Кіраўнік прадстаўніцтва швэдзкага канцэрну «Ікеа» Штэфан Калеціч паведаміў пра размарозку праекту аб пабудове заводу фірмы ў Віцебскай вобласьці. Справа прыпынілася летам 2002 г. У камбінат швэды хацелі б укласьці да 25 млн даляраў. Ідуць адпаведныя перамаовы з урадам.

Рэкордныя валютныя запасы ў Расеі

Яны дасягнулі найвышэйшага ў гісторыі ўзроўню: 66,2 млрд даляраў.

Пірацкі «Windows Longhorn»

Азіяцкія піраты выставілі на рынак найноўшую апэрацыйную сыстэму «Microsoft»... за год да яе афіцыйнае прэзэнтацыі. «Windows XP», што мае замяніць «Windows XP», выйдзе на рынак не раней за 2005 г., а на чорных рынках Ганконгу і Куала-Лумпуру сыстэма новага пакаленьня ўжо прадаецца за два даляры. «Microsoft» спрабуе вызначыць шляхі выкраданьня.

МБ; БелаПАН

гаспадарка

ШТО
Ў СЬВЕЦЕ
РОБІЦЦА

Крыжовы паход па актыўных мужчынаў

Француская каталіцкая газэта дае прыклад іншай журналістыкі

Як завецца адзіная агульнафранцуская штодзённая газэта, продажы якой за апошні год ня зьменшыліся? Гэта каталіцкая «Сроіх» («Круа», г.зн. «Крыж»), якая існуе ўжо 120 гадоў! Нядаўна яна памянла ды-зайн, каб прыцягнуць новых, маладзейшых чытачоў.

Героі рэкламнай кампаніі «Сроіх», якая абышлася ў 400 тысяч эўра, — Буш, Ленін і Жазэ Бавэ, лідэр францускіх антыглябалістаў. Прэзыдэнта ЗША над Сэнай ня дужа шануюць, затое да правадывра сацыялістычнай рэвалюцыі многія і сёньня адчуваюць сатэлітэнт. Выбар гэтых фігур адпавядае духу выданьня, якое пльыве «ня ў рэчышчы» поглядаў большасьці французаў. Праз гэта газэце цяжка даецца рынківы посьпех. 95,6 тыс. прададзеных экзэмпляраў «Сроіх» — не найлепшы вынік для краіны з 60-мільённым, пераважна каталіцкім насельніцтвам. Цяжка дасягнуць лепшых вынікаў, калі тыповы чытач газэты — 60-гадовая шчырая каталічка, якая атрымлівае «Сроіх» праз падпіску (як і астатнія 94% чытачоў, што забяспечвае выданьню нечуваную на французскім рынку стабільнасьць продажу).

«Сроіх» паставіла перад сабой сьціпную мэту — адолець за год-два стотысячны бар’ер. Газэта хоча заваяваць новых чытачоў — мужчынаў у веку ад 30 да 50 гадоў, якім абрыдла павярхоўная і сэнасыійная журналістыка большасьці францускіх выданьняў. «Лепей займацца спакойнай журналістыкай, якая адраджаецца, чым гістэрычнай, якая нападае, — пераконвае галоўны рэдактар «Сроіх» Бруно Фрапа. — Нас цікавіць журналістыка, якая дае пажытак для роздумаў. Мы хочам знайсці маладзейшых, актыўных чытачоў-мужчыну».

Рэкламная кампанія абмежаваная агляма-рацыйнай Парыжу. «Сроіх», адзіная з усіх агульнанацыянальных газэтаў Францыі, цягам 2003 г. утрымала продажы на нязьменным узроўні. Гэтану папярэднічаў іх амаль 6-працэнтны рост у 2002 г., чаму не перашкодзіла павышэньне цэн на 10% у кіёсках і на 4—6% праз падпіску. «Сроіх» атрымае сёлета 300—500 тысяч эўра прыбытку (пры трыццацімільённым абароце) — рэч таксама беспрээдэнтная, бо ўся астатняя француская прэса ў год агульнаэўрапейскага эканамічнага спаду спрашавала з стратамі. Трэба зрабіць адно ўдакладненьне: «Сроіх», як і камуністычная «Humanite» ды «France Soir», атрымлівае дапамогу ад дзяржавы, бо мае малыя прыбыткі ад рэкламы. Бяз гэтай падтрымкі

страты за год склалі б пад 1,7—1,9 млн эўра.

Каталіцкае выданьне павольна адбірае чытачоў у знакамітай «Monde», антыамэрыканская, выключна левая пазыцыя якой, разам з рыгарыстычнай абаронай францускай мадэлі сьвецкай дзяржавы, не адпавядае густам французаў-цэнтрыстаў, асабліва каталікоў. Рэшткі рэпутацыі «Monde» моцна падмачылі некалькі кніг з крытыкай у адрас выданьня (адну напісаў журналіст самой «Monde», за што быў звольнены з працы). Найпаважнейшую газэту Францыі вінавацяць у страце журналісцкай аб’ектыўнасьці і пагоні за танымі сэнасыямі.

Новы дызайн «Сроіх» мае на мэце асу-часьніць воблік газэты, які апошні раз мяняўся ў 1999 г. Ранейшым застанеца фармат і колькасць старонак (28), затое больш стане колеру, карацейшымі зробіцца інфармацыйныя паведамленьні, штодня будзе зьяўляцца новы тэматычны дадатак. Будуць захаваны вялікія, на цэ-люю старонку, публіцыстычныя артыкулы і рэ-партажы. Перавага будзе аддавацца адной вя-лікай ілюстрацыі, а ня мноству малых. «Мы хо-чам, каб «Сроіх» была такой жа газэтай, як і ўсе іншыя, а не спэцыфічна каталіцкім выданьнем», — гаворыць Фрапа. 12 сьнежня, на 120-ю гада-віну газэты, рэдакцыя вырашыла зрабіць «дзень адчыненых дзвярэй».

Францускую прэсу ў найбліжэйшым часе чакае рэвалюцыя, у якой «Сроіх», з прычыны абмежаваных фінансавых магчымасьцяў, на-пэўна ня возьме ўдзелу. З 1 студзеня 2004 г. газэты атрымаюць права даваць рэкламу на тэлебачаньне. Як паведамляе «Monde», Бюро кантролю за рэкламай папярэдзіла выдаўчоў, што шмат у каго зь іх з гэтым будуць прабле-мы. Згодна з францускім заканадаўствам, нельга паказаць па тэлебачаньні занадта па-літызаваныя ролікі (напрыклад, першая ста-ронка штодзёндніка «Express» з загалоўкам «Канец прэм’ера Рафарэна» была б знята з этэру), а таксама рэкламу, якая мае элемэнты парнаграфіі.

Рэклама газэт па тэлебачаньні павінна па-вялічыць іх аўдыторыю, якая за апошні год упала ў Францыі на 2,5%. Францускі рынак прэсы — гэта пад 10,3 млрд эўра абароту, удвая больш, чым рынак тэлевізійны. Што-дзень прадаецца 7,8 млн экзэмпляраў газэт, пераважна мясцовых. 164 прададзеныя эк-зэмпляры на тысячу жыхароў ставяць Фран-цыю на 31-е месца ў сьвеце. А найболей чы-таюць нарвэжцы (704 экзэмпляры на тысячу жыхароў) і японцы (653).

ФС; паводле «Gazety Wyborczej»

ЭЎРАІНТЭГРАЦЫЯ: ПОЛЬСКІ ДОСЬВЕД

Пэнсійная сыстэма Польшчы і Эўропы

Як выглядае польская пэнсійная сыстэма? Як Польшча была вымушаная яе зьмяніць з прыстасаваньнем да стандарту Эўразьвязу? Як будзе выглядаць выплата пэнсіі пасля ўваходу ў ЭЗ?

Ад 1 студзеня 1999 г. у Польшчы пачала дзейнічаць новая пэнсійная сыстэма. Згодна зь ёй, пэнсіянеры атрымліваюць грошы зь дзьвюх крыніцаў: з рэфармаванага Ведыма-ства сацыяльнага страхаваньня і Адкрытых пэнсійных фондаў. Складкі, якія трапляюць у тыя фонды, рэгіструюцца на індывідуальных пэнсійных рахунках. Пэралічаныя сродкі павялічваюцца шляхам інвэ-стыцыі на фінансавых рынках. Таму ўзровень будучай пэнсіі залежыць таксама ад эфэктыўнасьці інвэсты-цыяў згаданых фондаў.

Урад хоча ад 1 красавіка 2004 г. увесці індывідуальныя пэнсійныя рахункі, на якія можна было б наў-

прост пералічваць грошы. Рада Міністраў прыняла ўжо адпаведны праект закону. Ён прадугледжвае, што кожная асоба зможа заснаваць індывідуальны рахунак, на які яна будзе пералічваць дадатковыя грошы на пэнсію. Сродкі будуць вызва-леныя ад падаходнага падатку, хіба ўласьнік захоча атрымаць грошы раней за пэнсійны век. Абавязковым будзе абмежаваньне квотаў, пэралічаных на згаданы рахунак, — гада-вы пералік ня можа перавысіць 150% сярэдняй зарплаты бруга, якая ця-пер складае пад 800 даляраў.

«Заўсёды падчас выхаду на пэн-сію ўзровень даходаў выразна пані-жаецца. Гэта нармальнае зьява ва ўсіх краінах сьвету. Справа заключа-ецца ў тым, каб згаданае паніжэнь-не не было надта раптоўным», — кажа намесьнік міністра эканомікі, працы і сацыяльнай палітыкі Кшыш-таф Патэр.

Індывідуальны пэнсійны рахунак можна будзе заснаваць у інвэсты-цыйных фондах, маклерскіх дамох і страхавых кампаніях. Адна асоба зможа заснаваць толькі адзін пэн-сійны рахунак.

Паводле словаў намесьніка міні-стра Патэра, ашчаджаньне на буду-чую пэнсію выключна ў дзейнай сы-стэме страхаваньня будзе азначаць зьніжэньне прыбыткаў. Пэнсія сяр-эднестатыстычнага паляка будзе складаць 50—60% сярэдняй меся-чнай зарплаты, калі ён не скарыста-ецца індывідуальным рахункам.

У пэнсійнай галіне Польшча не абавязаная капіяваць эўрастандар-ты. Кожная дзяржава ЭЗ мае сваю сыстэму. Краіна, у якой працоўны мігрант вырашыць жыць, калі саста-рэе, абавязаная прызнаць яго пэн-сію зь іншай краіны.

Дзеля эфэктыўнасьці пэнсійных сыстэмаў амаль усе эўрапейскія

краіны павялічваюць пэнсійны век. У Даніі цяпер гэта 67 гадоў і для жан-чынаў, і для мужчынаў. Найраней на пэнсію могуць выйсці вугорцы: жан-чыны — у 55, мужчыны — у 60. У Францыі і мужчыны, і жанчыны на пэнсію могуць выйсці ў 60 гадоў. У Ірляндыі, Гішпаніі, Фінляндыі, Швэ-цыі, Галандыі, Канадзе гэты ўзрост для жанчынаў і мужчынаў складае 65 гадоў.

Віцэ-прэм’ер Польшчы Ежы Хаўс-нэр таксама прапановаў падоўжыць пэнсійны ўзрост для жанчын да 65 гадоў. Згаданы працэс павінен ад-быцца паступова ў 2010—2020 г. На думку Хаўснэра, гэта дапаможа павя-лічыць сярэдняю пэнсію. Калі пэн-сійнага ўзросту не чапаць, трэба або падвышаць адлічэньні ў пэнсійных фонды, або зьмяняць пэнсіі.

Анна Дамбоўска
Беларуская служба
радыё «Палёнія»

Указ №508 абараняе інтарэсы Беларусі

12 лістапада пабачыў сьвет указ Лукашэнкі №508 «Аб некаторых пытаньнях банкруцтва». Дакумэнт мае яркава акрэсьлены антырынкавы характар, калі падоходзіць з боку эканамічнай тэорыі. Зьдзіўляе, аднак, ня гэта. Зьдзіўляе гістэрычная рэакцыя шмат якіх беларускіх эканамістаў на дадзены дакумэнт.

Гучаць зашмальцаваныя аргумэнты, кшталту: прадпрыемствы стратныя, неэфэктыўныя, патрабуюць зьмены ўласьніка, г.зн. прыватызацыі, якая, як правіла, — вынік банкруцтва. Ва ўмовах стабільнай рынкавай эканомікі, сапраўды, гэты інструмэнт выніковы, бо выклікае аздаруленьне «хворых» суб’ектаў рынку — як натуральны адбор у прыродзе прыводзіць да аздаруленьня відаў жывёл.

Аналітыкі ў выпадку з указам №508 забываюцца, у якіх варунках функцыянуюць нашыя прадпрыемствы. На сёньня яны віныя прадпрыемствам Расеі больш, чым расейскія беларускім. І пры адпаведных умовах расейцы пачалі б скупляць нашыя прадпрыемствы за пазыкі. А некаторыя прадпрыемствы ў тыя пазыкі маглі б адмыслова заганяць, каб потым перадаць крэдытору па цане, ніжэйшай за рынкавую.

Санацыя неэфэктыўных прадпрыемстваў неабходная, таксама як і прыход у Беларусь замежнага капіталу. Ня трэба тлумачыць розьніцу паміж капіталам расейскім і заходнім: калі апошні прыходзіць да нас з высокай карпаратыўнай культурай, сучаснымі тэхналягіямі ў вытворчасьці і мэнаджмэнтам, дык першы — з карупцыяй, непавагай да стандартаў у сфэры экалёгіі, аховы працы і г.д.

Жаданьне расейскага бізнэсу захапіць найбольш прыбытковыя беларускія рынкі (нафтаперапрацоўка, бровары) не магло застацца без увагі Лукашэнкі. Абмяжоўваючы выкарыстаньне працэдур банкруцтва, ён бароніць беларускія прадпрыемствы ад захопу расейскімі, а значыць, бароніць Беларусь ад узмацненьня ўплываў іншае дзяржавы.

Прыхільнікі рэформаў сьцьвярджаюць, што кожная перадача неэфэктыўнага прадпрыемства «эфэктыўнаму ўласьніку» ёсьць пазытыўнай зьменай для эканомікі. Такі падоход ня мае пад сабой грунту ў сёньняшняй геапалітычнай сытуацыі.

Рэформы павінны мець адзіную мэту — падвышэньне дабрабыту насельніцтва Беларусі, і тое ў доўгатэрміновай пэрспэктыве. Перадаць нашыя прадпрыемствы зараз «эфэктыўнаму» расейскаму ўласьніку — значыць пазбавіцца нават самой надзеі на падвышэньне дабрабыту хоць празь дзесяцігодзьдзі. Калі ж захаваць прадпрыемствы ў сёньняшнім стане, дык праз колькі гадоў будзе яшчэ магчымасьць знайсці стратэгічных інвэстараў, што зробіць іх высокаканкурэнтнымі і здольнымі рэалізаваць прадукцыю на сусьветных рынках.

Дамінік Міхайловіч

5 снежня пятніца

● БТ

7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 23.00 Навіны.
7.05, 8.10 «Добрай раніцы, Беларусь!».
8.45, 14.45, 16.45, 18.45, 0.20 «Мая краіна».
9.15 Сэрыял «Альжыр лятункаў нашых».
10.05, 17.05 Сэрыял «Уваскрашаючы мёртвых».
11.10 Сэрыял «Нож у аблоках». Заключэнны сэрыял.
12.15 Мэлядрама «Таежная апо-весьць».
14.05 «На скрыжаваньнях Эўропы». Нацыянальны тэлефэстываль песні.
15.10 Сэрыял «Амазонка».
16.05 «5x5».
18.05 Хіт-парад 80-х. Канцэртная праграма «Зоркі, якія ня гаснуць...».
19.05 Баявік «Кулак ярасыці».
21.00 «Панарама». Інфармацыйны канал.
21.45 Спецыяльны рэпартаж. «Нарка-трафік».

6 снежня субота

● БТ

7.35 «Існасьць». Духовная праграма.
8.00 «Новая калекцыя» Алега Лукашэ-віча.
8.25 «36,6».
9.00, 12.00, 15.00, 21.00 Навіны.
9.05 Сэрыял «ТАСС упаўнаважаны зая-вляць...».
10.00 «Усё нармальна, мама!».
10.45 «Шпілька».
11.10 «Адкрыты архіў». «Тайна зялёна-га золата».
11.35 «Жыццё — гульня». Камэдыі.
13.05 «Кропка».
13.45 «Маскі-шоў».
14.10 Сэрыял «Адрэналінавы выбух».
15.05 Камэдыя «Ах, вадзевіль, вад-зевіль...».
16.10 Маст. фільм «І на камянях рас-туць дрэвы».
18.35 Тэлегульня «Аднаклясьнікі».
19.15 Камэдыя «Пазнаёмцеся з Уолі Спарксам».
21.20 «Вакол плянэты».
21.50 Трылер «Жыццё Дэвіда Гэйла».
0.00 Маст. фільм «Прыватная калек-цыя».

7 снежня нядзеля

● БТ

7.35 «Сузор'е надзей». Нацыянальны тэлевізійны конкурс юных талентаў.
8.00 «Дастань зорку».
8.30 «Арсэнал».
9.00, 12.00, 15.00 Навіны.
9.05 Сэрыял «ТАСС упаўнаважаны зая-вляць».
9.55 «Кліп-абойма». Вынікі хіт-параду.
10.50 Падарожжа дылетанта. «Кухніцы. Марыя Магдалена Радзівіл».
11.15 Драма «Салдат аранжавай краі-ны».
13.30 «Чэмпіёны. Руслан Салей».
13.40 Тэлекулуб «Ваша лято».
14.20 Сэрыял «Адрэналіны выбух».
14.45 «Мая краіна».
15.05 КВН. Фінал Вышэйшай лігі бела-рускага КВН.
16.45 «Маскі-шоў».
17.05 «На скрыжаваньнях Эўропы». Нацыянальны тэлефэстываль песні.
17.45 Маст. фільм «Пацалунак».
19.00 Камэдыя «Давайце патанцуем».
21.00 «У цэнтры ўвагі».
22.00 Футбол. Ліга чэмпіёнаў. Відэаза-снопіс.
22.30 Футбол. Чэмпіянат Італіі. Матч туру.

● Лад

8.05 Мультиклуб.
9.00 «Не зявай!».
9.40 «Мір вашаму дому».
9.50 Камэдыя «Мілы хлус». 2-я сэрыя.
11.10 «Сад мары».
11.40 «Кветачка сямі колераў», «Урокі цёткуны Савы. Азбука-малышка». Мульти-фільмы.
12.05 Мультисэрыял «Трышчан ды Іжота — забытая легенда».
12.30 Любимыя казкі. «Каменная квет-ка».
13.55 Сэрыял «Вершнікі з паданьняў».
14.20 «Бюро знаходак».
14.45 «Святыло далёкай зоркі. Анатолий Ляляўскі».
15.15 Дак. сэрыял «Мастакі».

22.00 Мэлядрама «Пад покрывам ня-бёсаў».
0.30 Маст. фільм «Паветраныя піраты».

● Лад

7.00, 14.00, 20.00 Навіны.
7.10 «Урокі цёткуны Савы. Азбука-ма-лышка». Мультифільм.
7.15 Дак. фільм «Гадамэс — жамчужы-на Сахары».
8.10, 22.05 Сэрыял «Пецярбургскія тай-ны».
9.00 «Святыло далёкай зоркі. Веніямін Блажэнны».
9.30 «Сялявай, душа!». Фальклёрны ан-самбль «Гавязьнянка».
10.00 «Паміж намі, жанчынамі».
10.20, 21.15 Сэрыял «Грошная Анхелі-ка».
11.05 «Урокі цёткуны Савы. Арытмэты-ка-малышка». Мультифільм.
11.15 «Звычайны незвычайны дзень».
11.50, 18.50 Сэрыял «Міхайла Ламано-саў».
13.05 «Час кіно».
13.30 Відэафільм «Эўропа — агульная спадчына. Калоская царква».
13.35 «У палоне сваіх роляў».
14.10 «Масква — Менск».
14.25 Любимыя казкі. «Чыпаліна».
15.45 «Тараканішча», «Урокі цёткуны

● Лад

8.05 Мультиклуб.
9.00 «Правінцыяльныя гісторыі».
9.25 Наша спадчына. «Мястэчка Воў-чын. Радзіма апошняга польскага кара-ля Станіслава Аўгуста Панятоўскага».
9.40 Дак. сэрыял «Ахоўнікі прыроды».
10.05 Камэдыя «Мілы хлус» (Індыя). 1-я сэрыя.
11.25 «Здароўе».
11.55 «Трышчан ды Іжота — забытая легенда». Мультисэрыял.
12.20 Казка «Чыпаліна» («Масфільм»)
13.40 «Есьць толькі міг...». Эдуард Ліпень.
14.10 «Настаўніцкая».
14.20 «Эх, анекдот, анекдот».
14.35 «Сялявай, душа!». «На брас-лаўскім падворку».
15.00 Дак. сэрыял «Мастакі».
15.30 Дакументальна-пазнавальны сэ-рыял «Вялікія прыгоды кінапрэсы». 4-я сэрыя, заключная.
16.20 Росчырк часу.
16.35 «Плошча мастацтваў». Фэсты-валь аўтарскай песні «Віцебскі ліста-пад».
17.00 Прыгоднікі сэрыял «Мушкетэры праз 20 год». 4-я сэрыя, заключная.
18.40 Сэрыял «Белае адзенне» («Бел-ларусьфільм»).

15.40 Сэрыял «Адвакацкая кантора».
16.30 «Імгненне вечнасьці».
16.50 Плошча мастацтваў.
17.15 Маст. фільм «Блакітны карбун-кул».
18.30 Сэрыял «Белыя строі».
20.00 Навіны.
20.10 Тэлебаромэтар.
20.25 Камэдыя «Сьветлы шлях».
22.05 Драма «Асаблівы дзень».

● СТБ

6.20 «Дзікая плянэта»: «Пыл Кіліман-джара». Дак. фільм.
7.20 «Хіткіф». Мультисэрыял.
7.45 «Супэрпарася». Мультисэрыял.
8.10 «Бітлборгі». Тэлесэрыял.
8.30 «Кіно — дзеецям»: «Зьвярыныя войны». Мультифільм.
9.40 «Хіт-момант».
9.40 «Хіт-момант».
10.05, 21.00 «Аўтапанарама».
10.25 «Вялікае сьнеданьне».
10.50 «Менск і менчuki».
11.00 «Сьвецкая хроніка».
11.10 «Арт-экспрэс». Культурнае жы-ццё сталіцы.
11.25 «Пульс плянэты».
11.40 «Лёсу свайго гаспадыня».
12.00, 23.50 «Бафі». Тэлесэрыял.
12.45 «Добры дзень, доктар!».
13.05 Кіно: маст. фільм «Кур'ер».
15.05 Праект «Адлюстраваньне»: «Бан-дыты ў лагонах». Дак. фільм.
16.10 «Найлепшыя шоў сьвету» з Урма-сам Отам.
17.15 «Шоў магаў у Лас-Вэґасе».
18.00 «Хіт-момант».
18.15 «168 гадзін».
19.05 «Навіны сусьветнай шоў-інду-стрыі».
19.50 «Асабісты інтэрас».
20.30 «Пакуль гарыць сьвечка...».
21.20 Турпаход.
21.30 «24 гадзіны».
21.50 Кіно: трылер «Кроў і віно».
23.35 «Навіны СНД».

● АНТ

8.00 Армейскі магазын.
8.30 Дыснэй-клуб. «Легенда пра Тар-зана».
9.00 «У сьвечце жывёл».

Савы. Азбука-малышка». Мультифіль-мы.
16.10 «Час кіно».
16.35 Маст. фільм «Пушча».
20.15 «Калыханка».
20.30 «Справы сямейныя».
23.00 Хакей. Чэмпіянат Беларусі. «Го-мель» — «Дынама» (Менск). 2-і і 3-і пэрыяды.

● СТБ

6.25, 15.25 «Паўэр рэйнжэрз, ці Ма-гутныя рэйнжэрз у космасе». Тэлесэ-рыял.
6.50 «Трансформэры». Мультисэрыял.
7.20, 22.30 «Хіт-момант».
7.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.45 «24 гадзіны».
7.50, 20.00 «СТБ-спорт».
8.05, 18.05 «Меншчына. Людзі, падзеі, факты».
8.15 «Менск і менчuki».
8.30, 23.05 «Тэхналегія».
8.40 Кіно: баявік «Замоўлены забой-ца».
10.10, 20.40 «Аўтапанарама».
10.30 «Тэатральныя гісторыі».
10.45 «Канал гісторыі»: «Старадаўнія прароцтвы». Дак. фільм.
11.30 «Дзікая плянэта»: «Вялікі парад жывёл». Дак. фільм.

20.00 «Рэгіён».
20.30 Камэдыя «Першая пальчатка» («Масфільм»)
21.55 Містычны трылер «Апанта-насьць».

● СТБ

6.20 «Дзікая плянэта»: «Балотны аліга-тар». Дак. фільм.
7.15 «Хіткіф». Мультисэрыял.
7.40 «Супэрпарася». Мультисэрыял.
8.05 «Бітлборгі». Тэлесэрыял.
8.30 Дак. фільмы «Палянэз для касіне-раў», «Філімат Тамаш Зан».
9.05, 23.00 «Хіт-момант».
9.20 «Вялікае сьнеданьне».
9.50 «Анфас».
10.05, 20.00 «СТБ-спорт».
10.15 «Рэактыўны бокс».
10.40 «Партрэт у інтэр'еры».
10.55 «Запрашаем паскардзіцца...».
11.05 «Разам».
11.35 «Тэлеафіша».
11.45, 0.55 «Бафі». Тэлесэрыял.
12.30 «Менск — горад герой-патрыёт». Дак. фільм.
12.50 Кіно: маст. фільм «Экіпаж машы-ны баявой».
14.25 «Усё для цябе».
15.05 «Прывіды ў кадры». Фільм.
15.50 Кіно: камэдыя «Місьсэ Даўтфайр».
18.00 «Загадкі НЛА». Дак. фільм.

10.00, 12.00 Навіны (з субтытрамі).
10.10 «Падарожныя нататкі».
10.35 Пакуль усе дома.
11.15 «Жарт за жартам».
12.10 Сьвятлочыны канцэрт.
13.40 Ток-шоў «Выбар».
14.25 Маст. фільм «Апэрацыя «Ы» і іншыя прыгоды Шурыка».
16.25 «Крывое люстра».
18.25 Маст. фільм «Джак».
20.30 Контурсы.
21.20 Маст. фільм «Пік Дантэ».
23.20 Аўраам Русо ў канцэрце «1001 ноч».

● РТР

9.05, 16.10 У гарадку.
9.40 Сямён Альтаў. «Пра ўсё!»
10.00, 13.00, 16.00, 19.00 Весткі.
10.10 «Сто да аднаго».
9.50 «СТБ-спорт».
11.00 Вакол сьвету.

12.00 «Сапраўднае каханьне».
12.55 «Сусьветныя розыгрышы».
13.50, 18.30 «NEXТ-3». Тэлесэрыял.
14.45 «Баццошка». Дак. фільм цыклу «Агульны дом».
15.00 «Дыназаўры». Мультисэрыял.
15.50 «Маска». Мультисэрыял.
16.15 «Тэма дня».
16.50 Кіно: маст. фільм «Два капітаны», 5-я сэрыя.
18.20 «Сьвецкая хроніка».
20.15 «Менск і менчuki».
20.25 «Добры вечар, маленькі...».
20.55 Кіно: камэдыя «Доктар Дулітл».
23.15 «Рэактыўны бокс».
23.35 «Навіны СНД».
23.50 Кіно: трылер «Халоднае сэрца».

● АНТ

8.00, 9.00, 18.00, 20.30, 23.55 Нашы навіны.
8.05 «Добрай раніцы».
9.05 «Зямля каханьня, зямля надзеі».
9.50 Маст. фільм «Распаляная субота».
2-я сэрыя.
10.45 Сэрыял «Твінісы».
14.40 «Горад жанчын».
15.20, 21.05 «Фабрыка зорак-3».
15.40 «Угадай мэлёдыю».
16.05 Сэрыял «Бераг мары».

19.00 «Усе мы Суворова дзеці». Дак. фільм.
19.30 «24 гадзіны».
20.15 Кіно: баявік «Уласнасьць д'ябла».
22.10 «Вялікая музыка».
22.45 «Навіны СНД».
23.10 «Арт-хаўз»: маст. фільм «Песні з другога паверху».

● АНТ

8.00 Сэрыял «Твінісы».
8.20 Грай, гармонік лобы!
8.55 Слова пастыра.
9.10 Здароўе.
10.00, 12.00 Навіны (з субтытрамі).
10.10 «Смак».
10.30 «Гісторыі каханьня».
11.05 Ералаш.
11.15 Дог-шоў.
12.10 «Каралеўская бітва. Акула ата-куе».
13.15 Разумніцы і разумнікі.
13.55 Дыснэй-клуб. «Геркулес».
14.20 Жывая прырода. «Сьляды няба-чаных зьвяроў».
14.55 Маст. фільм «Мушкетэр».
16.55 Шоў «Трукачы».
17.45 «Трылёгія». Канцэрт Алсу.
18.55 «Хто хоча стаць мільянерам?».
20.30 Час.
20.30 Нашы навіны.
20.55 Апошні герой.

16.50 «Апошні герой».
18.15 «Жарт за жартам».
18.50 «Поле цудаў».
20.00 Час.
22.35 Што? Дзе? Калі?
0.15 Трылер «Мёртвае зона».

● РТР

7.45 Сэрыял «Лініі лёсу».
8.45 Аншляг.
9.45 Весткі. Дзяжурная часць.
10.00, 19.00 Весткі.
18.00 Выбары-2003.
19.30 Мясцовы час. Весткі — Масква.
19.50 Дабранач, дзеці!
19.55 Народны артыст.
20.50 «Вясёлыя канікулы «Аншлягу»».
23.45 Вынікі галасаваньня «Народны артыст — Ваш выбар!»

● НТВ

9.00 Сёньня раніцай.
9.20 Надвор'е на заўтра.
9.25 Фактар страху.
10.20 Ток-шоў «Краіна парад».
11.00, 16.00 «Сёньня з Вольгай Бяло-вай».
14.35 Ток-шоў «Прынцып даміно».
16.30 Сэрыял «Яна напісала забой-ства».
17.30 «Нацыянальная бясьпека: мёрт-

22.10 «Залаты грамафон».
23.20 Трылер «Гарадзікі легенды».

● РТР

9.20 «Не сумуй!».
10.20 Сам сабе рэжысэр.
11.15 «Кругі маршрут — Поўдзень».
12.15 Клуб сэнатараў.
13.00, 19.00 Весткі.
13.20 Маст. фільм «Закаханы з уласна-га жаданьня».
15.00 Камэдыя «Мазгі».
17.00 Сьвятлочыны атракцыён у Мас-коўскім цырку.
19.25 Люстра.
19.50 «Сумленны дэтэктыў».
20.20 Аншляг.
21.20 Маст. фільм «Невідзімка».

● НТВ

9.00 Кулінарны паядынак.
9.55 Кватэрнае пытаньне.
10.55 Спорт «Лято 6 з 49».
11.00, 15.00 «Сёньня з Вольгай Бяло-вай».
11.15 Надвор'е на заўтра.
11.20 «Дзікі свет: лісіны сьвет».
12.05 Камэдыя «Хто такі Гары Крамб?».
14.00 Смачныя гісторыі.
14.05 Свая гульня.
15.20 «Жаночы погляд».
16.00 Сэрыял «Калекцыя Даніэлы Стыл: Успаміны». 1-я сэрыя.

вая вада».
18.00 «Сёньня» зь Міхаілам Асокіным.
18.35 «Свабода слова».
20.45 Баявік «Чорны дождж».
23.25 Супэрбок: Джозэль Касамаёр супраць Найта Кемпбэла.

● Эўраспорт

9.30 Бадмінтон. Саабрук. Паўтор.
10.30 Алімпійскі часопіс. Паўтор.
11.00 Біятлён. Кантыялянт. Кубак сьве-ту. Спрынт. Мужчыны. Паўтор.
12.00 Біятлён. Кантыялянт. Кубак сьве-ту. Спрынт. Жанчыны. Паўтор.
13.00 Біятлён. Кубак сьвету. Эстафэта. 4x6 км. Жанчыны. Жывая трансляцыя.
14.45, 17.30 Бадмінтон. Саабрук. Жы-вая трансляцыя.
16.00 Керлінг. Італія.
18.45 Керлінг. Італія. Жывая трансля-цыя.
20.00 Горныя лыжы. Чэмпіянат сьвету сярод жанчын. Жывая трансляцыя.
21.15 Фітнэс. Чэмпіянат сьвету. Вар-шава.
22.15 Самы дужы чалавек. Фінляндыя.
23.15 Аэробіка. Чэмпіянат Эўропы. Вугоршчына.
0.30 «Сэрыі». Аўтаспартовы часопіс.
1.15 Экстрэмальныя віды спорту. Паў-тор.

17.05 Зусім сакрэтна: войска алігарха.
18.00 «Асабісты ўнёсак».
19.00 Маст. фільм «Клясык».
21.15 Маст. фільм «Шалёныя сабакі».
23.25 Часопіс Лігі чэмпіёнаў.

● Эўраспорт

9.30 Футбол. УЭФА. Паўтор.
10.30 Лыжныя гонкі. Жывая трансля-цыя.
11.30 Біятлён. Кубак сьвету. Эстафэта. 4x7,5 км. Мужчыны. Жывая трансля-цыя.
13.15 Лыжная гонка. 30 км. Мужчыны. Жывая трансляцыя.
14.30 Керлінг. Італія. Жанчыны. Швэцыя — Нямецчына. Жывая трансляцыя.
16.00 Лыжнае дваябор'е. Кубак сьвету. Тронхайм.
17.00 Скачкі на лыжах з трампліну. К-120. Жывая трансляцыя.
19.00 Алімпійскі часопіс. Паўтор.
19.30 Горныя лыжы. Паўтор.
20.00 Горныя лыжы. Кубак сьвету. Хут-касны спуск. Жанчыны. Мужчыны.
21.30 Горныя лыжы. Кубак сьвету. Хут-касны спуск. Жанчыны.
22.45 Керлінг. Чэмпіянат Эўропы. Іта-лія. Мужчыны. Шатляндцыя — Нямецчы-на. Жывая трансляцыя.
0.45 Экстрэмальныя віды спорту.
1.45 Бокс. Паўтор.

Зьміцер Вайцюшкевіч

Паравіны году

Пытайцеся ў дыскарнях
Вашага гораду

...вытрыманая
да драбніц
стылёвасьць,
вытанчанае
гучаньне, рытмы
клясычных
танцаў...

Уражаны Слухач

8 сьнежня панядзелак

● БТ

7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 23.00 Навіны.
7.05, 8.10 «Добрай раніцы, Беларусь!». 9.05 «У цэнтры ўвагі». 10.05 «36,6». 10.35 Падарожжа дылетанта. «Кухціны. Марыя Магдалена Радзівіл». 11.05 «Шпілька». 11.35 «Сузор'е надзей». Нацыянальны тэлевізійны конкурс юных талентаў. 12.10 Спэцыяльны рэпартаж. 12.25 Маст. фільм «Давайце патанцуем». 14.20 «Ваша лято». 15.10 Сэрыял «Амазонка». 16.05 «Кліп-абойма». Вынікі хіт-параду. 17.05 «Між іншым...». 18.05 Сэрыял «Цыган». 19.05 Зона Ікс. 19.20 Маст. фільм «Садоўнік». 21.00 «Панарама». Інфармацыйны канал.

21.45 Трылер «Удар па сыстэме». 23.20 «Час спорту». 23.45 «Дастань зорку». 0.10 Більярд. Матч за званьне абсалютнага чэмпіёна Беларусі. Відэагляд.

● ЛАД

7.00, 14.00, 20.00 Навіны.
7.10 Дак. фільм «Магіла скіфскага князя». 8.05, 22.05 Сэрыял «Пецяярбургскія тайны». 9.00 «Сад мары». 9.30 Наша спадчына. «Мястэчка Воўчын. Рэдзіма апошняга польскага караля Станіслава Аўгуста Панятоўскага». 9.40 «Тэлебаромэтэр». 10.00 «Паміж намі, жанчынамі». 10.20, 21.15 Сэрыял «Грэшная Анхеліка». 11.05 «Урокі цётхны Савы». Арытмэтыка-малышка». Мультфільм. 11.15, 13.25 «Звычайны незвычайны дзень». 11.50 Камэдыя «Сьветлы шлях». 13.50 «Казкі крышталёнага шарыка». Мультфільм. 14.10 Любымі казкі. «Каменная кветка». 15.35 «Дару табе зорку». Мультфільм. 15.45 «Не зявай!».

15.55 «Бум». 16.25 Маст. фільм «Блакiтны карбункул». 17.40 Сэрыял «Міхаіла Ламаносаў». 18.55 Футбол. Чэмпіянат Італіі. Дэз'ённік туру. 20.15 Кальханка. 20.30 «Справы сямейныя».

● СТВ

6.25, 15.25 «Паўэр рэінджэрз, ці Магутныя рэінджэры ў космасе». Тэлесэрыял. 6.50 «Трансформэры». Мультсэрыял. 7.30 «168 гадзін». 8.20 «Менск і менчукі». 8.30, 23.05 «Тэхналегія». 8.40 Кіно: камэдыя «Доктар Дулітл». 10.00 Дак. фільм «Я тут жыў». 10.25 «Асабісты інтэрвас». 11.00 «Анфас». 11.15 «Тэлеафіша». 11.30 «Дзікая плянэта»: «Вялікі парад жывёл». Дак. фільм. 12.00 «Сапраўднае каханьне». 12.55 «Дыялэг з усім сьветам»: «Забароненае каралеўства». Дак. фільм. 13.30, 16.30, 19.30, 22.45 «24 гадзіны». 13.50, 18.30 «NEXT-3». Тэлесэрыял.

14.45 «Апошні герой». Дак. фільм цыклу «Агульны дом». 15.00 «Дыназаўры». Мультсэрыял. 15.50 «Маска». Мультсэрыял. 16.20 «Турпаход». 16.50 Кіно: сэрыял «Два капітаны». 18.05 «Меншчына. Людзі, падзеі, факты». 18.15 «Арт-экспрэс». Культурнае жыццё сталіцы. 20.00 «СТВ-спорт». 20.25 «Добры вечар, маленькі...». 20.40 «Кадровае пытаньне». 20.55 Кіно: баявік «Драпежнік». 23.15 «Сталічны футбол з ФК «БАТЭ». 23.40 «Навіны СНД». 23.55 Кіно: фільм жахаў «Акулы-3». 1.25 «Вялікая музыка».

● АНТ

8.00, 9.00, 18.00, 20.30, 23.00 Нашы навіны.
8.05 Тэлеканал «Добрай раніцы». 9.05 Кантуры. 9.50 Маст. фільм «Джэк». 11.40 Сьледзтва вядзе Калабоў. 14.55 «Горад жанчын». 15.45 «Угадай мэлёдыю». 16.15 Сэрыял «Бераг мары».

17.00 «Вялікае мыццё». 18.15 Чакай мяне. 19.10 «Зямля каханьня, зямля надзеі». Сэрыял. 20.00 Час. 21.05 Ток-шоў «Выбар». 21.50 Сэрыял «Участак». 23.20 Камэдыя «Звар'яець».

● РТР

7.45 Камэдыя «Каўкаская палоньніца, ці Новая прыгоды Шурыка». 9.35 «У Гарадку». 9.45 Весткі. Дзяжурная часыць. 10.00, 19.00 Весткі. 18.00 Тэлесэрыял «Расейскія амазонкі». 19.30 Мясцовы час. Весткі — Масква. 19.50 Дабранач, дзеці! 19.55 Сэрыял «Лініі лёсу». 21.00 Сэрыял «Выратаваць і выжыць». 22.00 Весткі+. 22.20 Народныя артысты.

● НТВ

9.00 Сёньня раніцай. 9.20 Надвор'е на заўтра. 9.25 «Надоечы». 11.00, 16.00 «Сёньня» з Кірылам Пазд-

няковым. 14.35 Ток-шоў «Прынцып даміно». 16.25 Сэрыял «Яна напісала забойства». 17.35 «Увага: вышук!». 18.00 «Сёньня» з Тацянай Мітковай. 18.35 Сэрыял «Масква. Цэнтральная акруга». 19.45 Сэрыял «Чорны крумкач-2». 21.00 «Краіна і сьвет». 21.35 Чырвоная страла. 21.50 Маст. фільм «Цяжкія часы».

● Эўраспорт

9.30 Керлінг. Чэмпіянат Эўропы. Італія. Мужчыны. Данія — Нямеччына. Жывая трансляцыя. 12.30, 13.30 Скачкі на лыжах з трампліну. К-120. Паўтор. 15.00, 23.15 Футбол. УЭФА. 17.00 Керлінг. Чэмпіянат Эўропы. Італія. Мужчыны. Італія — Нямеччына. Жывая трансляцыя. 20.00 Эўрагалы. Футбольны часопіс. 21.00 Кік-боксінг. Марсэль. Паўтор. 0.15 «Эўрагалы». Футбольны часопіс. Паўтор. 1.45 «Сэрыі». Аўтаспартыўны часопіс. Паўтор.

9 сьнежня аўторак

● БТ

7.00, 8.00, 9.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00 Навіны.
7.05, 8.10 «Добрай раніцы, Беларусь!». 8.45, 16.45, 23.45 «Мая краіна». 16.05 «5х5». 17.05 Сэрыял «Уваскрашаючы мёртвых». Фільм 2-і «Пажыццёвае зьявольнае». 1-я сэрыя. 18.05 Сэрыял «Цыган». 19.05 Маст. фільм «Чырвоная сонца». 21.00 «Панарама». Інфармацыйны канал. 21.40 Футбол. Ліга чэмпіёнаў. «Рэал» (Мадрыд) — «Порту». Жывая трансляцыя з Гішпаніі. У перапынку — Навіны. 23.55 «Кліп-абойма». 0.10 Футбол. Дэз'ённік Лігі чэмпіёнаў.

● ЛАД

7.00, 14.00, 20.00 Навіны.
7.10 «Прыгоды Болека і Лёлека». «Даждлівыя канікулы», «Прагульшчык».

Мультфільмы. 7.30 Мультсэрыял «Вакол шпіёны». 7.55 «Настаўніцкая». 8.05, 22.05 Сэрыял «Пецяярбургскія тайны». 9.00 «Правінцыйныя гісторыі». 9.30 «Імгненне вечнасьці». 9.50 «Іншыя танцы». 10.00 «Паміж намі, жанчынамі». 10.20, 21.15 Сэрыял «Грэшная Анхеліка». 11.05 «Жыў у бабулі казёл». Мультфільм. 11.15, 13.05 «Звычайны незвычайны дзень». 11.50, 18.35 Сэрыял «Міхаіла Ламаносаў». 13.30 «Сабака і кот», «Палаяўнічы і яго сын». Мультфільмы. 14.10, 15.45 «Не зявай!». 14.50 «Мільён у мяшку», «Урокі цётхны Савы. Азбука-малышка». Мультфільмы. 15.25 Сэрыял «Сабачае жыццё». Заключная сэрыя. 15.55 «Бум». 16.25 «Рынкi сьвету». Дак. сэрыял.

16.50 «Росчырк часу». 17.05 «Мсьціслаў». Дак. фільм. 17.30 «Настальжы». «Чароўныя мэлёды Даліды». 17.55 «Сэанс мой вечаровы». Тэлефільм. 20.15 Кальханка. 20.30 «Справы сямейныя».

● СТВ

6.25, 15.25 «Паўэр рэінджэрз, ці Магутныя рэінджэры ў космасе». Тэлесэрыял. 6.50 «Трансформэры». Мультсэрыял. 7.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.45 «24 гадзіны». 7.50, 20.00 «СТВ-спорт». 8.15, 18.05 «Меншчына. Людзі, падзеі, факты». 8.30, 23.30 «Тэхналегія». 8.40 Кіно: баявік «Драпежнік». 10.20 «Сталічны футбол з ФК «БАТЭ». 10.45 «Пакуль гарыць свечка». 11.15 «Запрашаем паскардзіцца...». 11.25 «Дзікая плянэта»: «Вялікі парад жывёл». Дак. фільм. 12.00 «Сапраўднае каханьне». 12.55 «Відавочка». 13.50, 18.30 «NEXT-3». Тэлесэрыял.

14.45 «А я песьню сваю дапяю...». Дак. фільм цыклу «Агульны дом». 15.00 «Дыназаўры». Мультсэрыял. 15.50 «Маска». Мультсэрыял. 16.20 «Кадровае пытаньне». 16.50 Кіно: дэтэктыў «Залатая міна», 1-я сэрыя. 18.15 «Добры дзень, доктар!». 20.15 «Тэма дня». 20.25 «Добры вечар, маленькі...». 20.40 «Закон і крымінал». 20.55 Кіно: фільм «Чужая зямля». 23.05 «Гарачы лёд». 23.40 «Навіны СНД». 23.55 Кіно: камэдыя «У пошуха залатога фаласа».

● АНТ

8.00, 9.00, 18.00, 20.30, 23.15 Нашы навіны.
8.05 Тэлеканал «Добрай раніцы». 9.05, 19.05 «Зямля каханьня, зямля надзеі». Сэрыял. 9.55, 22.05 Сэрыял «Участак». 10.50 Шукальнікі. «Магіла Рурыка». 11.15 Дыснэй-клуб. «Кім Пяць-з-плюсам». 14.55 «Горад жанчын».

15.45 «Угадай мэлёдыю». 16.15 Сэрыял «Бераг мары». 17.00 «Вялікае мыццё». 18.15 «Жарт за жартам». 20.00 Час. 21.05 «Магія. Выкрыццё». 23.35 «Ня толькі пра футбол». 0.00 Ток-шоў «Вокны». 0.45 «На футболе».

● РТР

18.00 Тэлесэрыял «Расейскія амазонкі». 19.00 Весткі. 19.30 Мясцовы час. Весткі — Масква. 19.50 Дабранач, дзеці! 19.55 Сэрыял «Лініі лёсу». 21.00 Сэрыял «Выратаваць і выжыць». 22.00 Весткі+. 22.20 Народныя артысты.

● НТВ

9.00 Сёньня раніцай. 9.20 Надвор'е на заўтра. 9.25 «ix норавы». 11.00, 16.00 «Сёньня» з Кірылам Пазд-

няковым. 14.35 Ток-шоў «Прынцып даміно». 16.25 Сэрыял «Яна напісала забойства». 17.35 Тэрыторыя жыцьцяўня. 18.00 «Сёньня» з Тацянай Мітковай. 18.35 Сэрыял «Масква. Цэнтральная акруга». 19.45 Сэрыял «Чорны крумкач-2». 21.00 «Краіна і сьвет».

● Эўраспорт

9.30 Керлінг. Чэмпіянат Эўропы. Італія. Мужчыны. Італія — Швайцарыя. Жывая трансляцыя. 12.00, 15.0. 20.00 Футбол. УЭФА. Паўтор. 14.00 Эўрагалы. Футбольны часопіс. Паўтор. 16.00 Скачкі на лыжах з трампліну. К-120. Паўтор. 17.00 Керлінг. Чэмпіянат Эўропы. Італія. Жанчыны. Англія — Нямеччына. Жывая трансляцыя. 21.00 Бокс. Паўтор. 22.00 Бокс. Жывая трансляцыя. 0.00 Алімпійскі часопіс. 0.45 Прыгоды на прыродзе. Паўтор. 1.15 К-1. Легенды. Паўтор.

10 сьнежня серада

● БТ

7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00 Навіны.
7.05, 8.10 «Добрай раніцы, Беларусь!». 9.10 Сэрыял «Альжыр лятункаў нашых». 10.05, 17.05 Сэрыял «Уваскрашаючы мёртвых». Фільм 2-і «Пажыццёвае зьявольнае». 2-я сэрыя. 11.10, 18.05 Сэрыял «Цыган». 12.15 Маст. фільм «Чырвоная сонца». 14.15 Тэлегульня «Аднаклясынікі». 15.10 Сэрыял «Амазонка». 16.05 «5х5». 19.10 Маст. фільм «Маці Урагану». 21.00 «Панарама». Інфармацыйны канал. 21.40 Футбол. Ліга чэмпіёнаў. «Дынама» (Кіеў) — «Інтэр». Жывая трансляцыя з Кіева. У перапынку — Навіны. 23.45 «Чэмпіёны. Наталья Цылінская». 23.55 «Кліп-абойма». 0.10 Футбол. Дэз'ённік Лігі чэмпіёнаў.

● ЛАД

7.00, 14.00, 20.00 Навіны.
7.10 «Як асьляны на сум захварэла». «Крылы дзядзькі Марабу». Мультфільмы. 7.30 Мультсэрыял «Вакол шпіёны». 7.55 «Эх, показка, показка». 8.05, 22.05 Сэрыял «Пецяярбургскія тайны». 9.00 Плошча мастацтваў. 9.30 «Ёсьць толькі міг...». 10.00 «Паміж намі, жанчынамі». 10.20, 21.15 Сэрыял «Грэшная Анхеліка». 11.05 «Урокі цётхны Савы. Арытмэтыка-малышка». Мультфільм. 11.15, 13.10 «Звычайны незвычайны дзень». 11.50, 16.30 Сэрыял «Міхаіла Ламаносаў». 13.35 «Храбрае аленяня». Мультфільм. 14.10 Мультыклуб. 15.05 Маст. фільм «Кешка і гангстэрэ». 15.30 «Мядзведзь — ліпавае нага», «Урокі цётхны Савы. Азбука-малышка». Мультфільмы. 15.45 «Не зявай!». 15.55 «Бум». 16.25 «Грыбны дожджык». Мультфільм. 17.55 Матч плей-оф чэмпіянату сьвету 2004 году па футзале. Беларусь — Ук-

раіна. Жывая трансляцыя зь Менску. 19.30 Маст. фільм «Усе грошы з кашальком». 20.15 Кальханка. 20.30 «Справы сямейныя».

● СТВ

6.25, 15.25 «Паўэр рэінджэрз, ці Магутныя рэінджэры ў космасе». Тэлесэрыял. 6.50 «Трансформэры». Мультсэрыял. 7.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.45 «24 гадзіны». 7.50, 20.00 «СТВ-спорт». 8.05 «Меншчына. Людзі, падзеі, факты». 8.15, 20.15 «Менск і менчукі». 8.30, 23.05 «Тэхналегія». 8.40 Кіно: баявік «Чужая зямля». 10.15 Дак. фільм «Шляхі Гасподнія». 10.30, 20.40 «Аўтапанарама». 10.50 «Гарачы лёд». 11.15 «Закон і крымінал». 11.30 «Дзікая плянэта»: «Вялікі парад жывёл». Дак. фільм. 12.00 «Сапраўднае каханьне». 12.55 «Такая прафэсія». 13.50, 18.30 «NEXT-3». Тэлесэрыял. 14.45 «Проста мама». Дак. фільм цыклу «Агульны дом». 15.00 «Дыназаўры». Мультсэрыял.

15.50 «Маска». Мультсэрыял. 16.15 «Тэма дня». 16.50 Кіно: дэтэктыў «Залатая міна», 2-я сэрыя. 18.15 «Плянэта людзей». 20.25 «Добры вечар, маленькі...». 20.55 Кіно: мэлядрама «Задавальнае». 23.15 «Навіны СНД». 23.30 «Праект «Адлюстраваньне»: «Апошняя тайна Садама». Дак. фільм. 0.00 «Ілзійён»: драма «Мата Хары».

● АНТ

8.00, 9.00, 18.00, 20.30, 23.15 Нашы навіны.
8.05 Тэлеканал «Добрай раніцы». 9.05, 19.05 «Зямля каханьня, зямля надзеі». Сэрыял. 9.55, 22.05 Сэрыял «Участак». 10.50 «Ня толькі пра футбол». 11.10 Дыснэй-клуб. «Цуды на віражах». 15.05 «Горад жанчын». 15.45 «Угадай мэлёдыю». 16.15 Сэрыял «Бераг мары». 17.00 «Вялікае мыццё». 18.15 «Падзеньне Чырвонага маршала». 20.00 Час. 21.05 «Магія. Выкрываньні».

23.35 Ток-шоў «Вокны». 0.20 Дак. фільм «Андрэю Макарэвічу — 50. Тут і цяпер».

● РТР

7.45, 19.55 Сэрыял «Лініі лёсу». 8.45 Сам сабе рэжысэр. 9.45 Весткі. Дзяжурная часыць. 10.00, 19.00 Весткі. 18.00 Тэлесэрыял «Расейскія амазонкі». 19.30 Мясцовы час. Весткі — Масква. 19.50 Дабранач, дзеці! 21.00 Сэрыял «Выратаваць і выжыць». 22.00 Весткі+. 22.20 Народныя артысты.

● НТВ

9.00 Сёньня раніцай. 9.20 Надвор'е на заўтра. 9.25 Кулінарны паядынак. 10.25 Ток-шоў «Краіна парад». 11.00, 16.00 «Сёньня» з Кірылам Пазд-

няковым. 19.45 Сэрыял «Чорны крумкач-2». 21.00 «Краіна і сьвет». 21.35 Чырвоная страла. 21.50 Анатоль Тарасаў і Усевалад Бабароў: вялікае супрацьстаяньне.

● Эўраспорт

9.30 Экстрэмальны від спорту. Паўтор. 10.30 Снаўборд. Сольдэн. 11.00 Алімпійскі часопіс. Паўтор. 11.30 Эўрагалы. Футбольны часопіс. Паўтор. 12.30 Керлінг. Чэмпіянат Эўропы. Італія. Жанчыны. Англія — Нямеччына. Паўтор. 13.00 Керлінг. Чэмпіянат Эўропы. Італія. Жанчыны. Нямеччына — Расея. Жывая трансляцыя. 16.00 Скачкі на лыжах з трампліну. К-120. Паўтор. 17.00 Керлінг. Чэмпіянат Эўропы. Італія. Мужчыны. Нямеччына — Фінляндыя. Жывая трансляцыя. 20.00 Конны спорт. Кубак сьвету. Жэнэва. 21.00 Керлінг. Чэмпіянат Эўропы. Італія. Жанчыны. Жывая трансляцыя. 0.15 К-1. Легенды. 1.15 К-1. Забард. Паўтор.

11 сьнежня чацьвер

● БТ

7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 23.00 Навіны.
7.05, 8.10 «Добрай раніцы, Беларусь!». 8.45, 9.45, 14.45, 16.45, 23.40 «Мая краіна». 9.10 Сэрыял «Альжыр лятункаў нашых». 10.05, 17.05 Сэрыял «Уваскрашаючы мёртвых». Фільм 3-і «Зьнікненьне». 1-я сэрыя. 11.10, 18.05 Сэрыял «Цыган». 12.15 Маст. фільм «Маці Урагану». 14.05 «Кропка». 15.10 Сэрыял «Амазонка». 16.05 «5х5». 19.05 Камэдыя «Прыхадні». 21.00 «Панарама». Інфармацыйны канал. 21.45 Баявік «Пад замком». 23.55 «Кліп-абойма». 0.05 «Новая калекцыя» Алега Лукашэвіча. «Кінарэжысэр Бруна Дзюмон».

● ЛАД

7.00, 14.00, 20.00 Навіны.
7.10 «Крот і гадзіннік». Мультфільм. 8.05 «Бюро знаходак». 8.05, 22.05 Сэрыял «Пецяярбургскія тайны». 9.00 «Плошча мастацтваў». 9.30 «Здароўе». 10.00 «Паміж намі, жанчынамі». 10.20, 21.15 Сэрыял «Грэшная Анхеліка». 11.05 «Урокі цётхны Савы. Арытмэтыка-малышка». Мультфільм. 11.15, 13.10 «Звычайны незвычайны дзень». 11.50, 18.40 Сэрыял «Міхаіла Ламаносаў». 13.35 «Му-му», «Урокі цётхны Савы. Азбука-малышка». Мультфільмы. 14.10 Мультыклуб. 15.05 Маст. фільм «Пра тое, як Колька і Пецька лёталі ў Бразылію». 15.30 «Хто самы дужы». Мультфільм. 15.45 «Не зявай!». 15.55 «Бум». 16.25 «Там і тут». Спэктакль Нацыянальнага акадэмічнага тэатру імя Янкі Купалы. 18.30 «Эўропа — агульная спадчына. Насьвіж».

20.15 Кальханка. 20.30 «Справы сямейныя».

● СТВ

6.25, 15.25 «Паўэр рэінджэрз, ці Магутныя рэінджэры ў космасе». Тэлесэрыял. 6.50 «Трансформэры». Мультсэрыял. 7.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.45 «24 гадзіны». 7.50, 20.00 «СТВ-спорт». 8.05, 18.05 «Меншчына. Людзі, падзеі, факты». 8.15 «Сьвешка хроніка». 8.25, 23.05 «Тэхналегія». 8.35 Кіно: мэлядрама «Задавальнае». 10.05 «Лёсу майго гаспадыня». 10.25, 20.40 «Фільм, фільм, фільм». 10.40 «Партрэт у інтэр'еры». 10.55 «Праект «Адлюстраваньне»: «Апошняя тайна Садама». Дак. фільм. 11.25 «Дзікая плянэта»: «Вялікі парад жывёл». Дак. фільм. 12.00 «Сапраўднае каханьне». 12.55 «Усё для цябе». 13.50, 18.30 «NEXT-3». Тэлесэрыял. 14.45 «Не адзін Гаўрыла ў Полацку». Дак. фільм цыклу «Агульны дом». 15.00 «Дыназаўры». Мультсэрыял.

15.50 «Маска». Мультсэрыял. 16.20 «Запрашаем паскардзіцца...». 16.50 Кіно: дэтэктыў «Тэрыторыя. Зона рызыкі», 1-я частка. 18.15 «Тэатральныя гісторыі». 20.15 «Тэма дня». 20.25 «Добры вечар, маленькі...». 20.55 Кіно: баявік «Схавацца няма дзе». 23.15 «Навіны СНД». 23.30 «Навіны сусьветнай шоў-індустрыі». 0.15 Кіно: трылер «Казярог-адзін».

● АНТ

8.00, 9.00, 18.00, 20.30, 23.55 Нашы навіны.
8.05 Тэлеканал «Добрай раніцы». 9.05 «Зямля каханьня, зямля надзеі». Сэрыял. 9.55 Сэрыял «Участак». 10.50 «Палаяўнічына на доказы». Дак. фільм. 11.15 Дыснэй-клуб. «Баз і яго каманды». 14.55 «Горад жанчын». 15.55 «Угадай мэлёдыю». 16.25 Сэрыял «Бераг мары». 17.10 Канцэрт кампазытара Яўгена Крылатава. 18.15 «Чалавек і закон».

20.00 Час. 20.55 Юбілейны канцэрт Андрэя Макарэвіча. 22.25 Што? Дзе? Калі? 0.15 Тайны стагодзьдзя. «Зашыфраваная вайна». 1-я сэрыя.

● РТР

7.45 Сэрыял «Лініі лёсу».

Недзе ў Эўропе

Новая «лінія Керзана» можа ператварыць Беларусь, Украіну, Малдову ў васалаў Маскоўскага княства

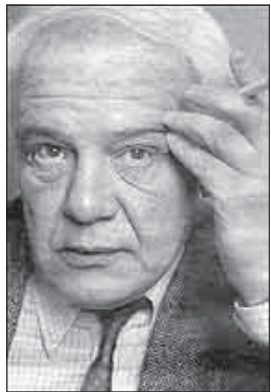
Канфэрэнцыя ў Вільні з удзелам прадстаўнікоў беларускіх NGO і заходніх спонсараў. Факт сам па сабе банальны, як і тэма канфэрэнцыі — пабудова грамадзянскай супольнасці ў сучаснай Беларусі. Спонсары, у дадзеным выпадку літоўцы і шведы, паводзяць сябе гранічна гасцінна, тактоўна і сардэчна. Усе ўдзельнікі павінны адчуць сябе на працягу некалькіх дзён як бы адной сям'ёй, каб лягчэй было вырашаць супольныя задачы ў новых умовах. Цяжкасцяў хапае, і ў найбліжэйшай перспэктыве іх павінна стаць яшчэ больш. Уваходжанне Літвы ды іншых суседзяў Беларусі ў Эўразьвяз прывядзе да павелічэння выдаткаў на сумесныя праекты. А значыць, і да ліквідацыі некаторых зь іх.

Канфэрэнцыя праходзіць у адным з найлепшых гатэляў гораду. Выкшталцены персанал валодае трыма мовамі, у тым ліку англійскай, якая ёсць афіцыйнай мовай канфэрэнцыі. На самым пачатку адбываецца непрыкметны інцыдэнт. Удзельнікі запаўняюць анкету ў рэцэпцыі, і раптам голасна чуецца адборны расейскі мат. Выяўляецца, што побач у шыкоўных крэслах атабарыліся новыя рускія — з клясычнымі голенымі патыліцамі, у скуранках. Яны п'юць гарэлку і гучна высвятляюць нейкія свае «канкрэтныя» справы.

Эпізод ніякім чынам не адбіўся на далейшай хадзе канфэрэнцыі, дый увогуле ня мае да яе дачынення, але ён паказвае дыстанцыю паміж «высокай» палітыкай і «грубай» рэчаіснасцю сённяшняга дня. Эпізод гэты прымушае, напрыклад, згадаць «паксасгейт», які ўзнік у выніку падозранняў, што літоўскі прэзідэнт меў дачыненні з расейскай мафіяй. Ды не пра тое гаворка...

У другім нумары расейска-габрэйскага штоквартальніка «Новый век» за 2003 г. надрукаваны тэкст выступу ўладзімера Букоўскага «Эўрапейская садружнасць — новае выданне Савецкага Саюзу». Выступ вядомага ў мінулым савецкага дысідэнта, які жыве ў Кембрыджы, адбыўся яшчэ на пачатку мінулага году ў брытанскім парламенце, куды Букоўскага запрасіла група дэпутатаў. Гэты выступ, наколькі мне вядома, нідзе дагэтуль не публікаваўся і наўрад ці будзе публікавацца — прынамсі, на Захадзе. Некаторыя думкі і аргументы Букоўскага могуць падацца рэзкімі, нават шакаваць. Аднак чалавек, які быў асуджаны за выкрыванне мэтаду савецкай карнай псыхіятрыі ў барацьбе з інашадумствам, а затым абмяняны на лідэра чылійскіх камуністаў Карвалыяна, заслугоўвае быць выслуханым і пачутым.

Галоўная думка выступу Букоўскага вынесена ў назву. Гэта ня толькі эмацыйная ацэнка таго, што адбываецца цяпер з Эўразьвязам. Аратар прыводзіць даволі стройную сыстэму аргументаў на карысць параўнання ЭЗ з СССР. Пачынае з парадаксальнага тэзісу: Захад халодную вайну прайграў. Не ў вайсковых

Уладзімер Букоўскі: «Эўразьвяз разваліцца таксама, як разваліўся Савецкі Саюз».

стратэгічным пляне, але ў ідэалагічным. Гэта была, кажа Букоўскі, «ідэалагічная вайна, сутыкненне лібэральнай дэмакратыі з таталітарным камунізмам. І вось гэтая вайна так і не была завершаная...»

Ня толькі ў Расеі, ва Ўкраіне, Беларусі, Баўгарыі ці Румыніі, але нават у Польшчы ці ў сталіцы Нямеччыны Бэрліне нядаўнія выбары прынеслі ашаламляльную перамогу камуністам. А ў Расеі, лічыць Букоўскі, «прэзідэнтнай выбары паказалі, які кшталт дэмакратыі гэтая краіна выбрала для сябе: выбарцы былі пастаўлены перад зусім дзіўным выбарам паміж лідэрам камуністаў і палкоўнікам КГБ. І КГБ перамог...» (Гэта было сказана амаль за два гады да арышту Хадаркоўскага і цяперашніх выбараў у Думу.)

На думку аратара, цяперашні час найменей падыходзіць да пацяплення адносінаў паміж Захадам і Расеяй. Тым ня менш, зьвяртаецца Букоўскі да брытанскіх парламентароў, «ваш прэм'ер Тоні Блэр накіраваўся ў Расею, каб вітаць новых хаўруснікаў на борце грандыёзнай антытэрарыстычнай кааліцыі. Ён сказаў, які ён задаволены тым, што Расея выступае палеч з Захадам у гэтай важнай барацьбе, бо «ў Расеі ёсць такі вялікі досвед у барацьбе з тэрарызмам». Ніколі ня думаў, што дажыву да такога часу, калі мне давядзецца пачуць з вуснаў заходняга палітыка такую дзіўную і зьянаважлівую фразу. Яна гучыць гэтаксама кашчунна і недарэчна, як гучала б фраза аб тым, што ў Нямеччыны ёсць наймаверна багаты досвед у абыходжанні з габрэямі. Таму што ў яе папярэдні інкарнацыі Расея практычна вынайшла сучасны палітычны тэрарызм і распаўсюдзіла яго па ўсім свеце».

Паводле Букоўскага, не паспееўшы пахаваць аднаго монстра — СССР, Захад пачаў ствараць нешта падобнае ў Эўропе: «Што такое СССР? СССР ёсць Саюзам Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік. Чым ёсць Эўразьвяз? Гэта ёсць саюз сацыялістычных рэспублік. Зусім нядаўна, перад выбарамі ў Італіі і Аўстрыі, гэты быў практычна саюз сацыялі-

стычных рэспублік».

«Хто кіраваў Савецкім Саюзам?» — задаецца далей пытаннем аратар. «Ён кіраваўся пятаццаццю людзьмі, якіх ніхто не выбіраў і якія не былі справаздачныя ні перад кім. Якім чынам кіруецца Эўразьвяз? Два тузіны нікім не абіраных людзей прызначаюць адно аднаго, яны непадсправаздачныя нікому, і мы ня можам адправіць іх у адстаўку».

У канстытуцыі СССР было запісана права рэспублік на выхад з яго, але распаўсюджваць назад не было. Букоўскі быў уражаны, што амаль такая ж сытуацыя існуе ў ЭЗ: «Вы можаце ўступіць у яго, але выйсці вам ня ўдасца. Не прадугледжана такой працэдуры. Усё гэта вельмі падобна на тое, да чаго я так прызвачаўся ў Савецкім Саюзе».

Савецкі Саюз быў агрэсіўнай краінай. Ён ня мог існаваць без таго, каб не распаўсюджваць сваёй мадэлі сацыялізму. У момант, як ён перастаў рабіць гэта, ён пачаў распадацца. У мяне ёсць моцнае падозранне, што тое самае можна сказаць і пра Эўразьвяз. Эканамічна няма сэнсу прыцягваць у Зьвяз усё больш і больш краінаў Усходняй Эўропы зь іх недаразвітай эканамікай, але ён ажыццяўляе часам проста невыносны ціск на гэтыя краіны... Стварэцтва ўражаньне, што гэта мае ідэалагічны характар».

Вынікі, паводле Букоўскага, будуць дзіўна-рэальна процілеглымі аб'ячанням «аўтараў» ЭЗ: «Нам казалі, што гэта неабходна дзеля пераадолення нашае этнічнае адасобленасці, нашае нацыянальнасці, нашых забабонаў, нашых традыцыяў, і таму, пасля таго як гэта адбудзецца, мы на вякі вякоў будзем жыць шчасліва як шматнацыянальная супольнасць».

Я магу сказаць вам загадзя, што адбудзецца нешта процілеглае. Пасля сямідзесяці трох гадоў жыцця ў Савецкім Саюзе, які павінен быў быць, у тэорыі, шчаслівай сям'ёй народаў, у нас было столькі этнічных канфліктаў, колькі не магло зьявіцца ні ў воднай іншай краіне.

Нам кажучы сёння, што мэта стварэння ЭЗ — усеагульнае працвітанне. Наша эканоміка будзе здольнай канкураваць з эканомікай ЗША, стаяць на варце нашых інтарэсаў. Але адбудзецца нешта процілеглае. Зарэгуляваная, субсыдаваная, па-дурному арганізаваная, карумпаваная эканоміка ЭЗ будзе вельмі слабой, і людзі стануць яшчэ бяднейшымі і залежнейшымі ад Злучаных Штатаў».

На заканчэнне аратар робіць галоўны прагноз: «Гэты Саюз разваліцца таксама, як разваліўся Савецкі Саюз».

Некаторыя думкі, выказаныя вышэй, прыходзілі ў галаву і беларускім журналістам ды палітыкам. Гаворка тут не аб тым, што Эўразьвяз падобны да вінаграду з байкі Эзопа, які «лісіца»-Беларусь са злосьці называе зялёным. Хоць элемент «крыўды», безумоўна,

прысутнічае.

Папросту крытыкаваць Захад, АБСЭ, іншыя эўраструктуры апошнія гады ў недзяржаўных журналістаў неяк рука не падымалася. Пакрытыкуеш, а тваю крытыку раптам працягуе «Беларусь сёння» ці БТ — потым век не адмыешся.

За 12 гадоў скандавання на мітынгах лезунгу «Беларусь у Эўропу!» апазыцыя пачала забывацца на той факт, што Беларусь — у Эўропе. А Эўропа на гэта заплюшчвае вочы. Сэнс пашырэння Эўразьвязу ня столькі ў тым, каб прасунуцца на Усход (пра што піша Букоўскі), колькі ў тым, каб не дазволіць Расеі (учорашняму СССР) адрадіць былую моц. Але ж новая «лінія Керзана» адводзіць Беларусі (Украіне, Малдове, Грузіі) ролю васалаў Маскоўскага княства. І тое, што гэтая лінія праходзіць праз жывое, праз Віленскі край, назіраецца, з каранямі адрываючы колішнюю беларускую сталіцу ад цела сённяшняй Беларусі, праз Беластоцчыну і Латгалію, — гэта нікога ў чыноўным Брусэлі не хвалюе, бо мэтай жа абвешчанае шчаслівае жыццё без нацыянальных і рэлігійных забабонаў.

Нешта падобнае цывілізаваныя краіны Заходняй Эўропы ўжо рабілі зь «менш развітымі» народамі. Напрыклад, з Чэхіяй, якую Англія і Францыя аддалі ў Мюнхене на раздзіранне Гітлеру. А потым тыя ж Англія з Францыяй, заплацішы тысячамі жыццяў за свае памылкі, літасціва «падаравалі» Чэхіі нямецкія Судэты. Пра гэта варта памятаць прыхільнікам «эўрапейскага шляху». Гаворка не аб тым, каб ганіць дасягненні эўрапейскай цывілізацыі, дэмакратыю ды іншыя заходнія каштоўнасці. Гаворка аб тым, што палітыка Захаду сёння часта выглядае цынчнай і зьянаважлівай у дачыненні да Беларусі, яна проста штурхае яе цяперашняе кіраўніцтва ў абдымкі Масквы.

Заходнія палітыкі могуць рэзонна запярэчыць: афіцыйны Менск сам загнаў сябе ў ізаляцыю, ня хоча ніякай дэмакратыі, ня хоча ісьці на поўнамаштабныя кантакты з Захадам. Але праўда і тое, што ў Эўропу няма сёння супольнай прадуманай палітыкі ў адносінах да Беларусі. Сьведчаньнем таму разыходжаньні, якія існуюць паміж АБСЭ, Радай Эўропы, Эўразьвязам, а часам і ўнутры (!) саміх гэтых арганізацыяў. ЭЗ можа дазволіць сабе раскошу «не заўважаць» Беларусі, як бы гэта быў нейкі Барбадос. Але ж ці жа могуць найбліжэйшыя суседзі Беларусі — Літва і Польшча — дазволіць сабе ігнараваць існаваньне дзесяцімільённага народу на ўсходніх межах? Эўропа без Беларусі і Украіны — гэта не зусім Эўропа. Таксама як і Беларусь, вырваная з кантэксту Эўропы, застаецца толькі плямай на эўрапейскіх прасторах. Пытаньне толькі ў тым, ці не спасьцігне некалі падобны лёс і іншыя эўрапейскія краіны?

Віталій Тарас

Лангбард у Бэрэнса ня краў

Заўсёды зь вялікай цікавасцю вы чытаеце ў вашай газэце артыкулы на архітэктурныя тэмы. Мяне непрыемна здзівіў «Час паразытаў» у №42. З гэтага артыкулу вынікае, што выдатны дойд і Лангбард быў «паразітам», «амаль дакладна скапіяваўшы фасад нямецкай амбасады ў Пецярбургу». Гэта не адбываецца рэчаіснасць.

Адзінае супольнае ў фасадах гэтых будынкаў — выкарыстанне для плястычнага афармлення трохчацьвартных калён. Але кампазіцыя і прапарцыйныя суадносіны элементаў фасадаў, іх дэталёўка — зусім розныя.

Такія калёны ў розных варыяцыях выкарыстоўвалі ў 1930-я многія архітэктары ленінградзкай школы. Гэты ж прыём мы бачым на даваенных фасадах гасцініцы «Беларусь» і Інстытуту фізікультуры ў Менску. Можна было б толькі пасмяяцца зь

недарэчнага абвінавачаньня ў капіяваньні, але архітэктурнае рашэньне былога германскага пасольства ў Пецярбургу (архітэктар Пэтэр Бэрэнс) у нас малавядомае, а гэтая дарэмшчына можа пачаць гуляць па Беларусі.

Дзіўна, што, гаворачы аб бакавым фасадзе Інстытуту фізікультуры, аўтар знаходзіць іншы, цалкам добраазначаны тон. А між тым гэты фасад мае больш агульнага з бэрэнсаўскім (у завяршэннях калён, форме і прапорцыях верхняй часткі фасаду).

Дом афіцэраў у Менску — адзін з найлепшых будынкаў Беларусі з арыгінальнымі архітэктурнымі рашэньнямі, складанай і непаўторнай кампазіцыяй.

Сваім артыкулам аўтар падтрымлівае вельмі шкодны наўны міт аб тым, што аўтары-архітэктары ў нас самастойна вырашаюць, што і дзе будаваць, якія архітэктурныя ра-

шэньні ўжываць і што толькі яны павінны несці за ўсё гэта поўную адказнасць. На самай справе вырашаюць у гэтай сфэры ўладныя структуры і органы, што ўзгадняюць і зацьвярджаюць праекты.

Што датычыць прапановы адносна мэмарыялу на плошчы Перамогі, то артыкулу не хапае ілюстрацыйнага суправаджэння, а крытыка гэтай прапановы аргументаваная непераканаўча.

Стыль артыкулу нагадвае выступы В.Жырыноўскага і тым самым заахвочвае чытачоў да далейшай непавагі да творчасці архітэктараў, якой і так у нас не хапае. На гэтым фоне нават трапная крытыка значна губляе сваю каштоўнасць. Для карысці гэтай рупліва вучыць чытачоў шанаваць сапраўднае майстэрства, сапраўдны каштоўнасці, вучыць адозьніваць іх ад тандэнтаў і пошласцыяў.

Ігар Байцоў, Менск

Вакцынаў няма

У 1-й дзіцячай паліклініцы Менску на кожны ўчастак вызначана па 2 (дзе) бясплатныя вакцыны ад грыпу. А адных дзяцей з хранічнымі хваробамі і слабых на кожным участку дзясяткі. Доктары ўсіх скіроўваюць у платныя паліклінікі. Дзе ж бясплатная мэдыцына, пра якую кіраўніцтва краіны столькі распынаецца?

Анатоль Казакевіч, Менск

Зьяньне і Леаніды

Пачытаў у «НН» пра паўночнае зьяньне ў Беларусі. Два гады таму і я бачыў такое на ўласныя вочы. Я радыёаматар і час ад часу працую ў этэры. У час магнітных бур паўночна-заходняга боку зьяўляюцца псеуды. Затое на ультракароткіх, на якіх звычайна сувязь магчымая толькі ў межах прастай бачнасці, можна перамаўляцца з усёй Эўропай. Антэну звычайна трэба скіроўваць на поўнач. Сьпэцыяльна адлюстроўваецца ад «Аўроры» і распаўсюджваецца на вялікія адлегласці. На жаль, адбіты сыгнал скажаецца і ад тэлеграфнага тону застаецца толькі характэрнае шыпенне. Хай сабе і непрыгожа, але прымаць магчыма.

Гады два таму я ў чарговы раз працаваў у «Аўроры», і антэну прыйшлося скіраваць на захад ад поўначы. Зьяўляліся ўсё новыя радыёстанцыі. Цікава, проста не адарвацца! Раптам мой сабака запрасіў на двор. Выходжу і бачу — неба з паўночна-заходняга боку цёмна-чырвоное. Пасля гаварыў з радыёаматарам з Пастаўшчыны. Аказалася, яго маці ў той вечар выйшла на двор і спалохалася. Штосьці зь неба зрабілася! Тую зьяву назіралі ў тую ж ноч радыёаматары нават на Гомельшчыне.

А 19 лістапада, у пік Леанідаў, ад 4-й да 7-й раніцы я правёў 70 сувязяў з 19 краінамі Эўропы, дзякуючы адлюстраванню радыёхвалей ад мэтароў.

Шмат цікавага на сьвеце, але шмат чаго мы ня ведаем, таму і ня бачым.

Сяргей Паўзун, Менск

Помнік у Зэльве

У суботу ў Зэльве быў адчынены і асьвечаны помнік Ларысе Геніюш.

Паставілі яго на храмавай зямлі, на цвiнтары Траецкай царквы. Дазвол на гэта даў мітрапаліт Філарэт, які ў свой час бачыўся з Геніюш у Зэльве.

Паэтка Ларыса Геніюш правяла 8 гадоў у сталінскіх лягерах і да сьмерці не прыняла савецкага грамадзянства.

Стварыў помнік скульптар Міхась Інькоў, ініцыятарам справы быў мэцэнат Анатоль Белы. Урачыстую літургію служылі па-беларуску сакратар Гарадзенска-Ваўкавыскай япархіі айцец Анатоль, настояцель Каложы і зэльвенскі бацюшка. На адкрыцці выступілі Пятро Краўчанка, Аляксей Марачкін, Міхась Скобла. Прамоўцы падкрэсьлівалі пазытыўнасьць таго, што праваслаўная царква павярнулася тварам да нацыянальнай інтэлігенцыі. Гэтыя моманты надзвычай важныя для ўмацаваньня беларускага грамадства, падкрэсьліў А.Белы. Сьвецкія ўлады зноў адмаўчаліся.

Арцём Лява, Зэльва—Менск.
Фота аўтара.

Тора з Сан-Францыска

Баранавіцкай грамадзе жыводу прывезлі ў падарунак скрутак Торы. Сёстры Аўрыл і Віўен з Сан-Францыска, продкі якіх выехалі з Заходняй Беларусі, набылі скрутак у рэстаўратара. Той сьцьвярджаў, што Тора вывезеная зь перадваеннай Польшчы. Напісаную на цялячай скуры кнігу можа, вядома, чытаць толькі адмыслоўца. Дазнаўшыся, што ў баранавіцкім клубе «Шалом» габрэі вывучаюць сваю культуру і гісторыю, амэрыканкі падаравалі ім скрутак. Бо «калі Торы не чытаюць, яна не жыве». У Баранавічах няма сынагогі, але зараз сюды будзе прыяжджаць рабін — служыць і чытаць Тору.

Руслан Равяка, Баранавічы

Цар аршанскага піва ня піў

120-ю гадавіну з дня заснаваньня бровару адзначылі аршанскія півавары. Цудоўна, калі сучасныя цікавцяца і ганарца мінулым свайго прадпрыемства. Але міталагізацыя, характэрная для савецкай эпохі, перакінулася ўжо і на дарэвалюцыйны перыяд. Так, заснавальнік і гаспадар піваварні габрэі Вайнбэрг чамусьці стаў немцам. І хоць мясцовае піва славілася тады ня толькі ў Расеі, пра што сьведчаць залатыя мэдалі міжнародных выстаў, да стала Мікалая II яно ніколі не пастаўлялася — тым больш на пяць тысяч вёдраў у год (гэтае «адкрыццё» заводзкіх летапісцаў трапіла нават на старонку «Звязды»). На жаль, цяперашняе піва нельга параўнаць з тым, што было ня толькі сто, але і дваццаць гадоў таму. Завод ледзь-ледзь трымаецца. Толькі дзякуючы Першаму ўсебеларускаму экалагічнаму форуму, які адбыўся ў Воршы, удалося пафарбаваць будынкі ды замаяніць на асобных даху. Трэба,

праўда, падзякаваць піваварам, што яны добра даглядаюць мэмарыяльны знак, прысьвечаны Ўладзімеру Караткевічу, размешчаны на адміністрацыйным будынку заводу. На вуліцы, якая носіць яго імя (былым Вайнбэргавым завулку, потым вул.Ігнатоўскага, Варашылава, Касманаўтаў), захавалася і хата, у якой сям'я пісьменьніка пасялілася пасля вайны.

Нашчадкі Шарыкава за працай

Рашэнне Аршанскага гарвыканкаму адносна адлову бадзжных жывёлін, якія могуць быць носьбітамі шаленства, выконваецца мясцовай спэцаўтабазай. Як сьцьвярджае яе дырэктар А.Дударэў, «усе злоўленыя жывёліны ўтрымліваюцца на базе на працягу сямі дзён, і толькі пасля іх усыпляюць. За гэты час тых хатніх жывёлаў, якія выпадкова трапілі ў сеткі лаўцоў, гаспадары могуць забраць». Але на практыцы, аказваецца, зусім ня так. Нядаўні прыклад, калі п'яны работнік базы ў адным з двароў па вул.Міру лавіў сеткай котаў, пасля адкручваю імі галовы і кідаў у мех, меў значны рэзананс. За гэтым нелюдзтвам назіралі і малыя, і старыя. Адна з жанчын, убачыўшы, як скуралуп пераціснуў горла ейнаму кату, трапіла ў рэанімацыю з інфарктам. Нармальных умоваў для часовага ўтрыманьня жывёлін на спэцаўтабазе няма, як адсутнічаюць і лекі для ўсыплення «братоў нашых меншых». Таму і зьнішчаюць котаў на месцы, а сабакаў выпускаюць на гарадзкіх сьметніку ля вёскі Велева. Дарэчы, выпадкі шаленства нават пасяля такіх жорсткіх і гвалтоўных мерапрыемстваў не змяняюцца. Нядаўна сваю 77-гадовую гаспадыню зь вёскі Казечна пакусаў да сьмерці шалёны ратвэйлер. Не мінае бясьсьледна

для псыхікі і тая навука бесчалавечнасьці, якую праходзяць на вуліцах і дварах месцічы, асабліва дзеці.

Яўген Жарнасек, Ворша

Слуцкае сьвята

29 лістапада ў Слуцку каля музэю адбыўся мітынг, прысьвечаны гадавіне Слуцкага паўстаньня. Зь Менску прыехалі паўсотні чалавек, тутэйшых патрыётаў было паўтузіна, выпадковых мінакоў — зь дзясятка, некалькі чалавек у цывільным і міліцыянараў. Асноўныя сілы міліцыі былі схаваныя на суседняй вуліцы ў фургоце. З 13.00 вызвалілі стаянку для машын ля ўнівэрмагу, каб не было ў гасьцей праблем з паркоўкай. Але час для мітынгу быў нязручны — 15.00. Каб дзеянні разгортваліся на пару гадзін раней, захапілі б хвалю народ, што плыла з кірмашу дадому.

Сяржук Кут, Слуцк

За падпіску адкажуць галавой

У Бабруйскім райвыканкаме створаны штаб для правядзеньня падпіскі на 2004 г. Старшыні сельсаветаў, кіраўнікі гаспадарак і ўстаноў нясуць асабістую адказнасьць за колькасьць вядамасных і індывідуальных падпісчыкаў на дзяржаўныя выданьні.

Людміла Кокаш, Бабруйск

Зааралі некапаную бульбу

Частку ўраджаю, які не пасьпелі сабраць, зааралі. Жыхары вёскі Камсёнічы прапанавалі кіраўніцтву выкапаць бульбу на калгасным полі ды ўзяць у якасьці платы частку ўраджаю, аднак няўбраныя палі бульбы і грэчкі зааралі.

Зінаіда Мілешчанка, Круглае

У Літву за 11 эўра

З пачатку году па даведкі аб месцы жыхарства ў Гудагайскі сельсавет зьвярнулася больш за 200 жыхароў. Гэты дакумэнт дае права атрымаць за 11 эўра льготную візу ў Літву. На Астравеччыне такую магчымасьць маюць жыхары яшчэ чатырох сельсаветаў, якія жывуць на памежжы.

Мар'ян Вянгроўскі, Астравец

Музэй цьвярозасьці ў Мосары

У вёсцы Мосар Глыбоцкага раёну адчыніўся музэй цьвярозасьці. Яго экспазыцыя распавядае, як стагодзьдзямі алькагалізм і п'янства шкодзілі мясцовым жыхарам. Музэй працуе ў капліцы Маткі Боскай Вастрабрамскай, што побач з касцёлкам Сьвятой Ганны. Раней на супраць храму месцілася карчма, а потым крама, дзе прадавалася сьпіртное. Намаганьнямі каталіцкай грамадзкасьці яе зачынілі, а потым зусім зьнесьлі. Дзякуючы высілкам рыма-каталіцкай парафіі і сьвятара Ёзаса Булькі праблема п'янства ў Мосары паступова сыходзіць у нябыт.

Юрась Сьцяпанавіч, Віцебск

Юбілей Андрэя Зязюлі

125-ю гадавіну з дня нараджэньня паэта-ксяндза Андрэя Зязюлі (Аляксандра Астравічэ) адзначылі 1 сьнежня ў Сяньне. На могілках паставілі помнік, адслужылі імшу, у краязнаўчым музэі адчынілі выставу. Зрабілі гэта супольна каталіцкая парафія, ТБМ і мясцовая ініцыятыва «Каплічка».

БС, Сянно

К РЫ М І Н А Л

Пара пэнсіянэраў падзарабляла шантажом

Выкрылі вымагальнікаў на мінулым тыдні. Дапамог выпадак з жанчынай, што прыехала зь Пінску ў сталіцу на курсы падвышэньня кваліфікацыі.

Навучаньне праходзіла на базе інтэрнату ў завулку Ўральскім. Паміж заняткамі кабета адышла на пошту — патэлефанаваць родным. Вярнуўшыся, заўважыла, што яе пашпарт і правы зьніклі. Пошукі на пошце выніку не далі. Жанчына пайшла на заняткі. Раптам яе паклікалі на вахту, да тэлефона. Сталы жаночы голас прапанаваў «абмен» — дакумэнт за сто далараў. Часу на роздум — гадзіна.

Жанчына распавяла пра сваю бяду выкладчыку, палкоўніку міліцыі ў адстаўцы. Праз 15 хвілінаў да тэлефона быў падлучаны магнітафон, а ў двары чакаў УАЗік з апаратыўнікамі Партызанскага РУУС у цывільным. Сустрэчу ахвяра й вымагальніца ўмовілі каля былога кінатэатру «Зьмена» (цяпер бар «Эвэлін»). Пінчучка стаяла ля ўваходу ў сінэй барэтцы, як і прызначалася, апаратыўнікі лугалі семкі на прыпынку аўтобуса №19, з «Гаспадарчых тавараў» праз дарогу паглядаў апаратыр з камэрай, па сквэры купкамі сядзелі студэнты-аднагрупнікі. Спачатку зьявіўся «выведнік» — стары чалавек. Пабачыўшы, што ўсё спакойна, зьнік за рогам будынку і вярнуўся зь немаладой кабетай. Яны падышлі да жанчынкі, ўзялі краплёную купюру... На гарачым іх і затрымалі. Каля пастарунку старая паспрабавала ўцячы: адпіхнула міліцыянта й пабегла. Апаратыўнікі яе нагналі. У дзед падаць вобшукі намацалі пад вопраткай нож.

Сьледчыя цвердзяць, што гэтая стала пара (абаім за шэсьцьдзесят) займалася скраданьнем кашалькоў і дакумэнтаў ды вымагальніцтвам сыстэматычна. Сёлета ў пашпартны стол па новыя пашпарты зьвярталася з 10 чалавек, што «гублялі» дакумэнт на той пошце на Ўральскай. У Партызанскім судзе абаім старым вынеслі адміністрацыйнае пакараньне — па 200 тысячаў штрафу. Столькі ж, колькі яны прасілі за «згубленьня» дакумэнт.

Вацлаў Заякоць

3 Богам сам-насам

Калі 4 красавіка прыхільнікі Рэфармацыі збіраліся на першую «юбілейную» канфэрэнцыю, ніхто нават не ўяўляў, колькі розных мерапрыемстваў яшчэ будзе. Вернікі розных пратэстанцкіх плыняў пасвойму адзначалі 450-годзьдзе Рэфармацыі ў Беларусі: хто толькі супольнымі малітвамі, хто масавымі мерапрыемствамі на плошчы Бангалор, хто канцэртамі, хто тэалягічнымі дыспутамі. Сьвяткаваньне было падобным да самога рэфармацкага руху: яго ніхто не арганізоўваў спецыяльна і цэнтралізавана не кантраляваў. Грамадства, навукоўцы, зборы розных канфэсій, нават музыканты — усе прыдумлялі і плянавалі сьвяткаваньне паводле ўласнай ініцыятывы, не заўсёды ведаючы, што, кім і дзе робіцца яшчэ. Такі падыход пазбавіў асобныя мерапрыемствы залішняй урачыстасьці і пампэзнасьці. Усё адбывалася сціпла і камэрна, але гэта больш адпавядае самому духу Рэфармацыі. Адным з апошніх сьвяточных мерапрыемстваў з гэтай нагоды будзе музычны фэст з чатырох канцэртаў, што адбудзецца з 4 да 11 снежня ў залі касцёлу Сьв.Рохы.

Год Лютэра й Скарыны

450 гадоў таму Рэфармацыя ахапіла ўсё Вялікае Княства Літоўскае. Кальвінскія зборы ўзніклі ў розных гарадох: Берасьці, Нясвіжы, Вільні, Луцку, нават у Кіеве — гарадах, якія цяпер знаходзяцца ў розных дзяржавах. Але нідзе гэты юбілей ня стаў такой значнай падзеяй, як у Беларусі. У Літве гэты год на дзяржаўным узроўні шырока адзначаны як 750-я ўгодкі карананьня Міндоўга. Напэўна мы, беларусы, у найбольшай ступені зьяўляемся спадкаемцамі Рэфармацыі і зьвязанага з Рэфармацыяй культурнага ўздыму Залатога веку ў нашай гісторыі.

Пастар Андрэй Дылюк на набажэнстве Рэфарматарскай царквы ў Менску

Пачатак Рэфармацыі ў сьвеце быў пакладзены Марцінам Лютэрам 31 кастрычніка 1517 г., калі ён прыбыў да брамы Вітэнбэрскай царквы свае знакітыя 95 тэзаў супраць гандлю індугенцыямі. Гэта быў сапраўды «вялікі кастрычнік», які зьмяніў сьвет. А тая хуткасьць, зь якой Рэфармацыя ахапіла Эўропу, здзіўляе і сёньня. Нават у наш час ідэі не распаўсюджваюцца з такой хуткасьцю, хоць сёньня існуюць тэлебачаньне і Інтэрнэт. А ў XVI ст. і газэтаў не было. Мы ж памятаем, што ў той самы 1517 год Скарына надрукаваў першую беларускую кнігу — гэта была частка Бібліі, другая, пасьля чэскай, друкаваная Біблія сярод славянскіх моваў. Рэфармацыя пачынаецца з уважлівага чытаньня Бібліі. І

- Невыпадкова
- стваральнікі аднаго з
- найлепшых прававых
- кодэксаў тагачаснай
- Эўропы канцлеры
- Валовіч і Сапега былі
- эвангелічна-
- рэфармаванымі
- хрысьціянамі.

калі Лютэр заклікаў вернікаў вярнуцца да чытаньня Бібліі і толькі ў ёй шукаць падмурак сваёй веры ды адказы на праблемы жыцьця. Скарына даў беларусам такую магчымасьць.

1553 г. быў адзначаны шматлікімі падзеямі ў рэфармацкім руху Беларусі. Мікалай Радзівіл Чорны адкрыта абвясціў пераход у кальвінізм. На падуладных яму землях пачалі адкрывацца кальвінскія зборы. Сымон Зак адчыніў першы збор у Берасьці. Там жа, у кальвінскай друкарні, быў выдадзены катэхізіс хрысьціянскай веры для масавага чытача і для простага народу. Менавіта з гэтага году і лічыцца пачатак Рэфармацыі ў Вялікім Княстве Літоўскім. Пачатак шырокага распаўсюджаньня, бо з ідэямі Рэфармацыі беларусы былі знаёмымі і раней. На радзіму вярталіся выхаванцы заходніх унівэрсытэтаў і пачыналі рэфармаванае служэньне ў асобных прыходах буйных гарадоў. Лічыцца, што Скарына нездарма пачаў кнігадрукаваньне ў гусіцкай Празе (нядобразчыліўцы і самога Скарыну называлі гусітам). Стасункі з чэскімі гусітамі, папярэднікамі эпохі Рэфармацыі, паспалітыя грамадзяне ВКЛ мелі з часоў Вітаўта, калі Ян Жыжка ўдзельнічаў у Грунвальдзкай бітве, а літоўскія харугвы дапамагалі таба-

рытам змагацца ў Маравіі і Чэхіі. Напэўна, вярнуўшыся з гусіцкай вайны разам з чэскімі ўцекачамі, яны заснавалі горад Чашнікі, захоўваючы гусіцкае вучэньне.

Пяць Sola

Што ж сьцьвярджалі рэфарматы, чым яны адрозьніваліся ад каталікоў і праваслаўных хрысьціян? У канфэрэнцыі 4—5 красавіка «Рэфармацыя і сучаснасьць: хрысьціянская супольнасьць, тэалёгія, культура» ўдзельнічалі тэалёгі зь Беларусі, некалькіх краінаў Эўропы, нават адзін з Паўднёвай Афрыкі. Яны пагадзіліся ў тым, што сутнасьць усіх адгалінаваньняў Рэфармацыі ўкладаецца ў пяць прынцыпаў, якія сфармуляваў яшчэ Лютэр:

Толькі Пісаньне — Sola Scriptura.
Толькі вера — Sola Fide.
Толькі ласка — Sola Gratia.
Толькі Хрыстос — Solus Christus.
Адному Богу слава — Soli Deo Gloria.

Перад Словам Божым ня мае вартасьці ні царкоўнае паданьне, ні традыцыя, ні рашэньні людзей, нават вельмі аўтарытэтных. Толькі Пісаньне ёсьць аўтарытэтам для хрысьціянна. Ніякія ўчынкi, заслугi, зямная слава, паходжаньне, ахвяры ці багацьце ня могуць выратаваць чалавека, не даюць ніводнаму чалавеку перавагі перад іншымі. Выратаваньне дае Толькі Вера, толькі вера прымаецца Богам у разьлік. Ня можа сам чалавек апраўдацца перад Богам, ня можа зарабіць выратаваньне сваімі дзеяньнямі. Ніхто ня можа хваліцца перад іншымі, тым больш перад Богам, сваімі ўчынкамі. Выратаваньне проста даравана чалавеку з ласкі Божай (Эф. 2: 8-9). Толькі Ласка Божая дае чалавеку апраўданьне і выратаваньне.

І Толькі Хрыстос, толькі яго ахвяра і пакутніцкая сьмерць зьяўляюцца прычынай нашага апраўданьня і сьведчаньнем гэтай Ласкі Божай, гэтага дару выратаваньня. Таму рэфармаваныя вернікі ўдзячны адному Богу, а ня партыям, дзяржаве, героям, царкоўным ярахам ці іншым асобам. Таму толькі Адному Богу Слава, людзі ж роўныя паміж сабой, няма сярод людзей тых, хто заслугоўвае большай славы і пашаны, чым іншыя перад Богам.

І ўжо вернікі пераносяць гэтыя прынцыпы і Божыя Запаветы з жыцьця царквы і сваіх збораў на сьвецкае жыцьцё ўвогуле. Як Пісаньне мае адзіны аўтарытэт у царкве, так Закон адзін аўтарытэты для хрысьціянна ў сьвецкім жыцьці. Ня воля чалавека, якую б пасаду гэты чалавек ні займаў, не меркаваньне дэмакратычнай большасьці ці арыстакратычнай меншасьці — толькі Закон. Ці ж выпадкова ініцыятары і стваральнікі аднаго

Самы вядомы з былых рэфармацкіх храмаў — кальвінісцкі збор у Заслаўі. Яго збудаваў менскі кашталян Ян Глябовіч. Усяго ў XVI ст. існавала тры сотні рэфармацкіх царкваў. Зь іх захаваліся будынкі ў Новым Сьвержані, Жодзішках, Смаргоні. Там цяпер служаць праваслаўныя каталікі. А ў Кухцічах у былым зборы — трансфарматарная падстанцыя.

з найлепшых прававых кодэксаў тагачаснай Эўропы — канцлеры ВКЛ Аўстафі Валовіч і Леў Сапега былі эвангелічна-рэфармаванымі хрысьціянамі? Ці ня так яны ставіліся да Закону сваёй краіны, як да Пісаньня ў сваёй царкве?

Вера пасьпяховых

Менавіта пратэстанты распачалі масавую адукацыю па ўсёй Эўропе, і Беларусь не была выключэньнем. Школы ўсіх узроўняў існавалі і раней, але толькі пратэстанту ставіцца ў абавязак самастойнае вывучэньне Бібліі. Каталіку і праваслаўнаму можна слухаць сьвятароў, іх пераклазы. А кальвініст ці лютэранін павінен вывучаць Слова Божэе сам. Таму сярод пратэстантаў тых часоў можна назіраць выбух пісьменнасьці. Не выпадкова каталіцкая царква, і пераважна эзуіты, павярнулася да масавай адукацыі тады, калі сталася відавочнай перавага пратэстантаў у гэтай галіне.

Можна не пагаджацца са знакамітым нямецкім сацыёлягам Максам Вэбэрам, што пратэстанцкая этыка спарадзіла сучасны эканамічны парадок, рынак і капіталізм. Але ж цяжка спрачацца з тым, што менавіта пратэстанцкія народы зьяўляюцца найбольш пасьпяховымі ў эканамічным жыцьці. Сярод заможных краінаў — ня толькі пратэстанцкія, але ўсе пераважна пратэстанцкія краіны — сярод заможных, незалежна ад

наўнасьці прыродных рэсурсаў. Мо не выпадкова час імялівага пашырэння Рэфармацыі і час найвялікшага культурнага, эканамічнага, вайсковага і палітычнага росквіту нашай краіны — гэта адзін і той самы час? Можна, заняпад XVII ст. таксама зьвязаны з паразай Рэфармацыі і перамогай Контррэфармацыі?

Юбілейныя разважаньні ня могуць быць доказам той ці іншай гістарычнай вэрсіі. Але ж юбілей дае падставу для таго, каб павярнуцца да гісторыі, да разважаньняў пра ўласнае наканавацьне чалавека ў гэтым сьвеце і пра супольнае наканавацьне народу. «Навошта я пакліканы на гэты сьвет Богам?» — адно з галоўных пытаньняў верніка, рэфармаванага хрысьціянна. А навошта мы, беларусы, пакліканы Богам як народ? Навошта нам дадзена гэтая зямля і наша гістарычная культурная спадчына?

Гэта вельмі добра і сымбалічна, што юбілейныя мерапрыемствы сканчваюцца музычнымі канцэртамі. Наведнікі гэтых канцэртаў змогуць пачуць музыку Рэфармацыі, старажытную і сучасную, эўрапейскую музыку, з той яе неад'емнай часткай, якую нават мы дрэнна ведаем, — беларускай. Проста добрую, амаль забытую музыку. І атрымаць ня проста эстэтычную асалоду, а яшчэ і памэдываць пра ўласнае пакліканьне і пра нашае супольнае наканавацьне. Бяз патаснасьці і дыдактычнасьці, а проста сам-насам з музыкай. І яшчэ з Богам.

Уладзімер Мацкевіч

ДЗЕВАРТА БЫЦЬ

Адраджэньне беларускай капэлы

XII фэстываль «Адраджэньне беларускай капэлы» прысьвечаны 450-годзьдзю Рэфармацыі ў Беларусі.

4 снежня (чацьвер) Уладзімер Неўдах запрашае на канцэрт арганнай музыкі. У рэпэртуары — заходняя і беларуская клясыка.

6 снежня выступаць ансамбль «Клясык-авангард» і Дзяржаўны камэрны хор. Салісты — Віктар Скоробагатаў, Янаш Нялепа, Раіса Шытава. Можна будзе пачуць творы з «Полацкага шытку», псалму на словы Жана Кальвіна, творы Длугарая і інш.

9 снежня (аўторак) да кампаніі выканаўцаў далучацца сьпявачка Алена Бундзелева і гітарыст Валер Жывалеўскі. У праграме — творы зь «Віленскага шытку», Бах, ананімныя аўтары XVII ст., яшчэ адна псалма на словы Кальвіна і інш.

11 снежня прагучаць творы Антонія Генрыка Радзівіла, Баха, Базыліка. Сьпяваюць В.Скоробагатаў, Я.Нялепа, Алег Кавалеўскі, Алена Сало, Леся Лют, Вольга Рузіна.

Пачатак канцэртаў а 19-й. Квітка прадаюцца ў касах Белдзяржфілармоніі. Даведкі праз т.: 289-34-62.

6 снежня на канцэрце «Клясык-Авангард» творы Лютэра і Кальвіна ўпершыню загучаць па-беларуску.

Сэнсацыйныя гравюры

У швэдзкіх архівах знойдзены невядомыя дрэварыты Берасьця сярэдзіны XVII ст. Зь іх можна дакладна рэканструяваць горад, цалкам разбураны ў 1830 г.

Дасьледчык гісторыі беларуска-швэдзкіх дачыненняў Андрэй Катлярчук, пераглядаючы вопіс Эрыка Дальбэрга, не спадзяваўся адшукаць нешта каштоўнае. «Думаў, што знайду якія-небудзь Кейданы, а там было толькі Берасьце, — распавядае Катлярчук. — Я ўбачыў тры гравюры з панарамай гораду і адзін плян места ад 1657 г. Гэта сэнсацыя, бо дзьве з трох гравюраў невядомыя і нідзе не друкаваліся».

Дальбэрг быў афіцэрам у войску швэдзкага караля Карла X, якое ў сярэдзіне XVII ст. ваявала ў Вялікім Княстве Літоўскім. Тады і выявіўся яго талент мастака-баталіста. Дальбэрг, у прыватнасьці, пакінуў нам гравюру «Аблога Берасьця», якая дагэтуль была адной з нямногіх крыніцаў, зь якіх мы можам уявіць выгляд гораду ў тых часы. Берасьце, мусіць, уразіла Дальбэрга, таму гравюры ён зрабіў аж тры. На дзвюх зь іх можна разгледзець замак зь вежай, шмат касцёлаў і цэркваў, пабудаваных у гатычным стылі, гарадзкія кварталы, абарончыя збудаваньні, браму, габрэйскія могілкі з надпісамі на іўрыце, берасьцюка на арбе...

«Плян места цікавы найперш для гісторыкаў архітэктуры, а вось для звычайнага чытача вялікую цікавасьць маюць гравюры Берасьця, — гаворыць А.Катлярчук. — Працуючы зь імі і маючы плян места, можна абсалютна дакладна рэканструяваць ягоны тагачасны выгляд, бо горад цалкам быў зруйнаваны ў 1830 годзе».

На жаль, беларускі чытач ня хутка пабачыць знойдзеныя гравюры Дальбэрга, бо Катлярчук збіраецца ўпершыню надрукаваць сэнсацыйныя знаходкі толькі ў сваёй дысэртацыі. А яе трэба чакаць яшчэ гады два.

Сяргей Ёрш

АНДРЭЙ ЛЯКШЭВІЧ

Чорт з вантузам

27 лістапада ў Тэатры імя Янкі Купалы распачаўся шумны тэатральны фэстываль «Адкрыты фармат». Першым спектаклем, які пабачылі глядачы, былі «Дні гэтых ноцаў (Чайка й Калашнікаў)» Тэатру новага фронту.

Тэатар быў заснаваны ў Санкт-Пецярбурзе ў 1993 г., а з 94-га працуе ў Празе. Спэтакль постмодэрнісцкі, пабудаваны на алузіях на вялікіх папярэдніках і канцэптах расейска-эмігранцкай культуры. Аўтарамі спектаклю зьяўляюцца самі акторы тэатру, рэжысэрам —

Алеш Янак.

«Дні...» ня маюць сюжэту як такога. Пра тое, што адбываецца на сцэне, глядачам па-ангельску распавядае адзін з актораў. Падзеі ж разгортваюцца ў выглядзе праяваў разарванай, часам абсурднай рэчаіснасьці. Трагічнай або камічнай. Пустой або насычанай. Штодзённай або ўзвышанай. Рэчаіснасьці чалавечага жыцця.

Вядзецца пра двух актораў — Аркадзя Іванова й Моміка Бурмана. У 1974-м яны эмігруюць у Буэнас-Айрэс, а ў 1975-м там абвешчаецца ваеннае становішча. Жалівае жыццё актораў абцяжарваецца сыпкотай, сумам па Ленінградзе. Але нехта ўсё ж спрабуе дазваніцца да іх у

грымёрку на ўскраіне Буэнас-Айрэсу. Потым Аркадзь застрэліцца, а Момік эмігруе ў Штаты й стане паспяховаым комікам — багатым і вядомым. Толькі мінулае ніяк не захаца адпусьціць яго...

Глядач наўрад ці зможа прасачыць разьвіцьцё гэтых падзеяў непасрэдна на сцэне. Яны будуць пададзеныя на ўзроўні сымбалаў, асацыяцыяў, летуценных згадак. Дзея нагадвае сон. Наколькі можна меркаваць з словаў апавядальніка, тое, што мы бачым на сцэне, і ёсьць сном кагосьці іншага. Але падчас спектаклю не засьнеш: ён нясе ў сабе шмат небанальных ідэяў, нечаканых трукаў, вытанчаных жартаў, а хоць калі й эпэатажу.

«Чайка і Калашнікаў» — яскравая зьява на беларускай сцэне, згаладалай на вартыя пастаноўкі. Гэткі красамойны прыклад свабоднага мастацтва й свабоды ў мастацтве. Хай сабе адной з праяваў гэтага ёсьць зьяўленьне ў адным з эпізодаў статнага рагатага «чорта» ў акуларах і з вантузам на аголенай сьпіне. Нядрэнна было б, каб ён крыху паганяў шэрых «анёлаў» безгустоўнасьці альбо заморанай акадэмічнасьці апошніх часоў.

Ідэя правядзеньня фэстывалю «Адкрыты фармат» належыць драматургу Андрэю Курэйчыку і дырэктару Купалаўскага Генадзю Давыдзьку.

Марыя Салаўёва

МЕНСКАЯ ПРЭМ'ЕРА

Бляндынка другой сьвежасьці

Прабіўная Элі Вудз у выкананьні Рыз Уізэрспун, знаёмая нам з паспяховай рамантычна-юрыдычнай камэдыі двухгадовай даўніны «Бляндынка ў законе», не ўтрымалася ад спакусы вярнуцца на кінаэкраны. З студэнткі яна ператварылася ў маладую спэцыялістку, якой сьвеціць месца ў прэстыжнай юрыдычнай канторы. Адначасова Эл рыхтуецца да вясельля з сваім абраньнікам Эмэтам і рассылае запрашальнікі. Яна ня можа абмінуць маці свайго найлепшага сябра — сабачкі Велікана, але гэта ўтрымліваецца ў лябараторыі па выпрабаваньні касмэтыкі на жывёлах. Вызваліць яе адтуль няпроста, бо дзейнасьць фірмы цалкам адпавядае законам. Вудз вырашае

зьмяніць закон — і едзе ў Вашынгтон...

Сыквэл дзеля сыквэлу — іначай ня скажаш пра «Бляндынку ў законе-2». «Вытанчаная» завязка, непераканаўчая сярэдзіна і патэтычна-саладжавы фінал. Паводле жанру стужка, як і раней, нібыта камэдыя, але нагадвае пра сябе гэтая акалічнасьць ня вельмі часта. Калі б не раптоўнае адкрыцьцё, зробленае Эл адносна полавай арыентацыі свайго гадаванца, вакол чаго круціцца самыя ўдалыя жарты фільму, увогуле была б бяда.

Усё гэта ня значыць, што карціну зусім немагчыма глядзець. Проста загодзя згадайце пра «закон працягаў», пастарайцеся максымальна расслабіцца і не чакайце зашмат.

Іван Пятроў

ДЗЕ ВАРТА БЫЦЬ

«Адкрыты фармат» запрашае

Працягваецца міжнародны тэатральны фэстываль «Адкрыты фармат». **4 сьнежня** на сцэне тэатру імя Горкага можна будзе пабачыць спэтакль «Дзівакі» паводле п'есы першага пралетарскага пісьменьніка. У пятніцу, **5 сьнежня**, у Беларускай акадэміі мастацтваў прэзэнтуюцца «Ноч Гельвэра» паводле Інгмара Вілквіста. **У суботу** плястычны тэатар «Інжэст» і гурт «Плято» запрашаюць на малую сцэну ТЮГу дзеля прагляду іх сумеснае бута-акцыі «Елка У». **У панядзелак** швэдзка-брытанскі тэатар «SU-EN Butoh Company» пакажа ў Купалаўскім п'есу «Slice» («Кавалак»), **у аўторак** тамсама можна будзе пабачыць «Вуліцу кракадзілаў» у інтэрпрэтацыі Сучаснага тэатру пантамімы з Уроцлава. **У сераду 10-га** — сустрэча з Дударавым: ягонаю п'есу «Палачанка» ставяць у Тэатры юнага глядача. **У чацьвер** на купалаўскай Малой сцэне прэм'ера: «Налу» паводле п'есы В.Любэцкага і Я.Русакевіч. Спэтакль Някрошуса «Вішнёвы сад», разынка фэстывалю, заплянаваны на **суботу й нядзелю**. Іграць яго будуць у Купалаўскім, квітка каштуюць да 80 тыс. Пачатак усіх спэтакляў а 19-й, цана квіткаў — ад 10 тыс. руб.

Першая субота зімы з Камоцкім

6 сьнежня Алесь Камоцкі прапануе адсьвяткаваць разам пачатак зімы. Ён будзе сьпяваць у Палацы моладзі (Старавіленскі тракт, 41). Пачатак а 15-й. Уваход вольны.

Падарунак ад Плясанава

Андрэй Плясанаў з нагоды свайго 55-годзьдзя падрыхтаваў сюрпрыз для тых, хто наведвае канцэрт яго гурту «P.L.A.N.» **11 сьнежня** ў клубе «Алькатраз» (ДК прафсаюзаў). Усім, хто набудзе квіток, новы дыск «Вам слова, Джон Ячмень» — у падарунак. Пачатак а 20.00. Музыкі граюць клясычныя блізы й рок-н-ролы, сьпяваюць па-беларуску.

3 Вольскім і Харлі on-line

5 сьнежня на сайце www.chat.bymp3.com можна будзе пагутарыць у рэжыме рэальнага часу з гуртом «NRM». Інтэрнэт-канфэрэнцыя будзе праходзіць у VIP-залі інтэрнэт-кафе «СаюзONLine» (Цэнтральны дом афіцэраў, вул. Чырвонаяармейская, 3). **А 10 сьнежня** на гэтым самым сайце можна задаць пытаньні гурту «Харлі», нядаўняму пераможцу «Залатога шлягера» ў намінацыі «ВІА імя Мулявіна». Пачатак канфэрэнцыяў а 17-й.

Танчыць «Палац» апоўначы

У ноч з 4 на 5 сьнежня ў новым клубе «Белаатра» (вул. Арлоўская, 18, недалёка ад пл. Бангалор) выступіць «Палац» з танцавальнай праграмай. Дыскатка з удзелам «Палацу» распачнецца каля поўначы.

Алесь Лось і «Капэла»

9 сьнежня адбудзецца канцэрт гістарычнай музыкі «Легенды Вялікага Княства». У менскім Тэатры эстрады (вул. Маскоўская, 18) зайграе дудар Алесь Лось із сваёй «Капэлай». Гэты калектыў, сіламі дуды, скрыпкі, цымбалаў, акардэону ды басэтлі, рэканструюе музыку мінулых часоў. У праграме — лірніцкія песьні, канты XVI—XVIII ст., смывовая музыка, кампазыцыі 30-х гадоў XX ст. Пачатак а 19-й. Квітка прадаюцца ў касе тэатру. Даведкі праз т.: 222-82-96.

Прэзэнтацыя кніжкі Рублёўскай

7 сьнежня ў Купалаўскай бібліятэцы (Менск, вул. Харужай, 16) адбудзецца прэзэнтацыя кнігі Людміль Рублёўскай «Сэрца мармуровага анёла» і сьвяткаваньне гадавіны суполкі маладых творцаў «Літаратурны квартал». Пачатак а 12-й.

Сяргей Будкін, СМ

Генадзь Грушавы: Сыны Лукашэнкі пабывалі за мяжой як дзеці Чарнобылю

Лёс Генадзя Грушаваго пераломісты: з спорту — у філязофію, зь філязофіі — у грамадскую дзейнасьць і палітыку, адтуль — ледзьве не на нары. Грушавы быў каталізатарам выбуху грамадзянскай актыўнасьці ў краіне. Ягоны фонд «Дзецям Чарнобылю» даваў працу дванаццаці тысячам чалавек. Пасьля дзяржзачысткі Грушавы не захацеў застацца на эміграцыі ў Нямеччыне, дзе жыўць ягоныя дарослыя дзеці. Зь Нямеччынай містычна зьвязаны лёс сям'і: там у вайну спаткаўся маці й бацька сп.Генадзя. Пра гэтую гісторыю ён даведаўся ўжо дарослым.

Генадзь Грушавы: Маці з бацькам шмат год хавалі гэты факт, бо бацька быў дзяржаўны чалавек. На фронце пачаў радавым, скончыў камандзірам палка. Маці паходзіць зь Вялікага Ноўгараду, з роду Рабавых. Яе ў 17 год зьвезлі гасгарбайтаркаю ў Нямеччыну. Бацька вызваліў маці ў 1945 г., як бралі Каралевец.

«НН»: А як выйшла, што юнак з вайскавай сям'і забраўся ў гортніа вышынні філязофіі?

Г.Г.: Філязофію знайшоў пад ложкам. Сур'ёзна займаўся лёгкай атлетыкай, уваходзіў у зборную краіны. Паехаў на спартакіяду ў Гомель, размясьцілі нас у студэнцкім інтэрнаце. Пад ложкам я выпадкова заўважыў стос паперак. Аказалася, шпаргалка па філязофіі. Разгарнуў, ды і ня мог адарвацца тры дні. Пасьля знайшоў неабходную літаратуру, пачаў вывучаць філязофію, аддаючы перавагу нямецкай клясычнай. У 1972 г. я скончыў унівэрсытэт і ў тым жа годзе здаў дысэртацыю.

«НН»: Неверагодна!

Г.Г.: Я ведаў «Капітал» Маркса як Біблію. Першы год вучобы штодня па тры гадзіны я вывучаў «Капітал». На дзень засвойваў 10—12 старонак. Прачытаў, занатоўваў, параўноўваў з арыгіналам. І прамаўляў уголос. І толькі потым запісваў адоленыя тэзы ў канспэкт.

«НН»: Што Вам гэта дало?

Г.Г.: Яснасьць і сыстэматычна думкі, звычайку да сыстэматычнай працы і аўтаматычна залікі ў прафэсара Кулажанкі, які выкладаў палітэканомію капіталізму.

«НН»: Сьанс магіі з выкрысьцём?

Г.Г.: Выкладаў Кулажанка дакладна па «Капітале». І празь месяц ня ён, а я даваў камэнтары па кожным пытаньні. Ён ухваліў і прапанаваў мне пісаць кандыдацкую.

«НН»: У сямнаццаці гадоў?

Г.Г.: Вось такі я быў стопрацэнтавы выдатнік! У 24 гады абараніў кандыдацкую, у 25 фактычна кіраваў катэдраю, у 30 падрыхтаваў доктарскую.

«НН»: А як здарылася, што Вы пакінулі парцялянавую вежу й пайшлі ў «рэальнае жыцьцё»?

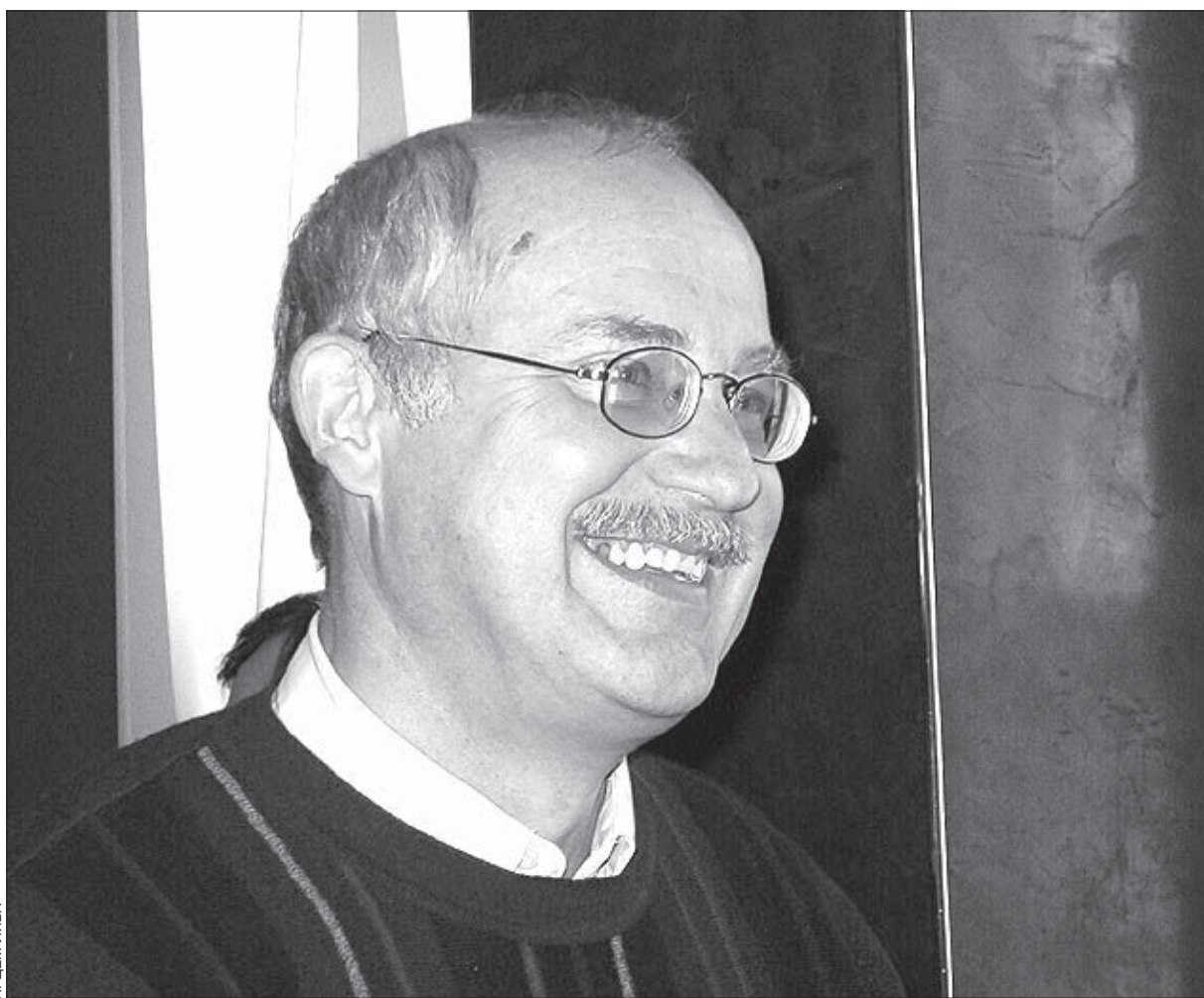
Г.Г.: Займаючыся далёкімі ад жыцьця ідэальнымі канструктамі, філэзаф або сыходзіць у сваю сыстэму далкам, або пачынае сузіраць жыцьцё з вышынні сваіх канструктаў. Мне папанавала, што я выйшаў з кабінэту, не паспеўшы завяршыць сваю сыстэму. Інакш я б ня выйшаў зь яе.

«НН»: Вы выйшлі з кабінэту адразу ж на Чарнобыльскі шлях?

Г.Г.: Хутчэй на Дзяды ў 1988-м. Глядзеў на пабоішча, а ўсярэдзіне адбываўся пераварот. На наступны дзень прыйшоў у Дом літаратара,

ДАВЕДКА «НН»

Генадзь Грушавы нарадзіўся 24 ліпеня 1950 г. у Менску. Характар адпавядае знаку Задзяку (Леў). Прафэсар. Лідэр найвялікшай чарнобыльскай арганізацыі — Фонду «Дзецям Чарнобылю». Фонд вывез 130 тыс. дзяцей на аздаравленьне за мяжу. Дэпутат ВС XII і XIII скліканьня. Ляўрэат Прэміі Рафта (уручаецца ў Бэргене, Нарвэгія; тры зь п'ятнаццаці ляўрэатаў гэтай прэміі пасьля былі ўганараваныя Нобэлеўскай прэміяй міру). Генадзева жонка Ірына — адна зь лідэраў сацыяльна-хрысьціянскага руху. У іх двое дарослых дзяцей.

дзе сядзеў аргкамітэт «Мартыралёгу». Пісаў статут БНФ, рыхтаваў I Зьезд. І прапанаваў у 1989 г. зьвярнуць увагу на Чарнобыль.

«НН»: А ў 1986 г. не заўважылі Чарнобылю?

Г.Г.: Не. У 1989 г. я пазнаёміўся са спадарынямі Кісялёвай і Белавокай, якія таёмна зьбіралі інфармацыю пра Чарнобыль. Я прапанаваў: мы зьбіраем групу, едем туды на два тыдні. Сябры з Саюзу кінэматаграфістаў далі «РАФік». Мастак Марачкін, які родам з Чэрыкава, падрыхтаваў нам там базу. Бярэм журналіста Грудніцкага, доктарку Белавоку, прафэсара Шуккевіча (праўда, ён у апошні момант адмовіўся). Нас было чалавек сем. Я арганізаваў прыкрыцьцё. Патэлефанаваў Тарасенку, які тады кіраваў Беларускай экалагічным саюзам (БЭС) — прыдзяржаўленай структурай. Тарасенка патэлефанаваў нейкаму мясцовому князьку, што будзе ў вас працаваць група з БЭС. Васіль Лявонаў, які тады загадваў у Магілёўскай вобласці, патэлефанаваў у раёны: едзе, маўляў, група з БЭС.

«НН»: Яны вас прамаргалі.

Г.Г.: Так. Гэта неверагодна! Цуд. Доктар санстанцыі даў нам засакрэчаныя зьвесткі. Праз паўгадзіны апытаньня на вуліцах сацыялёга Сядова забралі зь міліцыяй. У Чудзьянах, дзе было 165 кюры, на пляме радыяцыі стаяў дзіцячы садок. Многа выпадкаў, калі цэлыя сем'і хварэлі і паміралі, а ім не казалі ад чаго. Інфармацыя, якую мы зьбіралі, дала выбух, рэвалюцыю. Там, дзе цяпер помнік Менску, мы зладзілі першы экалагічны, Чарнобыльскі мітынг.

«НН»: А цяпер што з чарнобыльскай палітыкай?

Г.Г.: Лукашэнка крок за крокам вынішчаў са сьвядомасьці людзей усьведамленьне праблемы. З 1998 г. дактары адмаўляюцца даваць мне статыстыку, датычную здароўя й жыцьця людзей. Прыкра, бо ў 1990 г. у Вярхоўным Савеце першым, хто да мяне падышоў, быў дэпутат ад Шклова Аляксандар Лукашэнка: «Генадзь, вось ты займаешся Чарнобылем, а ведаеш, у Шклоўскім раёне жыўць людзі, якія пацярпелі ад Чарнобылю. Калі мы ім дапаможам, яны зразумеюць, што на іхным баку не дзяржава, а мы, дэмакраты». І мы пачалі зь ім гэтую справу. Кіраваў Шклоўскім аддзяленьнем Фонду «Дзецям Чарнобылю» сябра

Лукашэнка Ўладзімер Канаплёў. Ён быў цудоўны арганізатар, трэба аддаць належнае. Адправіў за мяжу дванаццаць груп дзяцей. Сярод дзяцей былі й сыны Лукашэнка, і дзеці Ціцянкава, які кіраваў Краснапольскім раёнам. У 1994 г., калі абралі Лукашэнка й Канаплёў стаў ягоным дарадцам, Канаплёў ня кідаў нас, дапамагаў дзе словам, дзе ўплывам. Вырашальным быў 1995 г.

«НН»: Чаму?

Г.Г.: Дзяржава паварочвала на аўтарытарныя рэйкі. Сіла аўтарытарнай сыстэмы не ў ідэалёгіі. СССР быў моцны татальнай сацыяльнай абаронай і адпаведна татальным сацыяльным кантролем. Чалавек нараджаецца ў дзяржаўнай радзіліні, ідзе ў дзяржаўны садок і школу, мае працу, жыллё, пуцёўку на адпачынак, пэнсію ад дзяржавы. Нават хавалі часьцічком за дзяржаўны кошт. Мы прапанавалі альтэрнатыўную сацыяльную сыстэму. Сацыяльная дэмакратыя — гэта лад, які абараняе права чалавека мець адпаведны лад жыцьця. Сёньня сацыяльная дэмакратыя існуе хіба ў Нямеччыне. Калі там спрабуюць зьменшыць сацыяльныя выдаткі, на вуліцу выходзяць мільёны людзей. Хтосьці скажаў: бастуюць толькі галодныя. Няпраўда! Бастуюць сытыя, тыя, хто ўсьвядоміў, што ёсьць права, якое належыць толькі яму. Сацыяльная дэмакратыя салідарызуюць усіх. Яе прынцып — грамадзянін і дзяржава роўныя ў сваёй адказнасьці. У ініцыятывах Фонду «Дзецям Чарнобылю» прапанавалі дзясяткі тысяч чалавек. Мы стварылі групы самадапамогі ва ўсёй краіне, у 72 раёнах. 15—20 тыс. дзяцей езьдзілі за мяжу штогод праз наш фонд (у Расеі — 1,5 тыс., ва Ўкраіне — 5). Людзі ішлі да нас цугам.

«НН»: Нізавая адбудова грамадзянскай супольнасьці?

Г.Г.: Я прапанаваў Кебічу законапраект: давайце мы, грамадзяне гэтай дзяржавы, добраахвотна будзем уносіць 5—6% у бюджэт. Разам з гэтай дзяржавай будзем адказваць за краіну. Умова адна: нашыя структуры атрымаюць гэтка ж правы, як кіраўнікі выканкамаў. Каб мы не абівалі парогаў. Каб далі нашаму чалавеку ксіву і ён мог прыйсьці ў любую ўстанову. Кебіч не пагадзіўся. Але гэта ўсё адно б адбылося. Каб не Лукашэнка, які пачаў разбураць грамадзянскую адказнасьць за тое,

што адбываецца ў краіне. Адказнасьць забралі дзяржструктуры.

У нашых структурах прапанаваў 12 тыс. валанцёраў. Каб іх запалохаць, і быў у 1997 г. арганізаваны гучны працэс. Абвесьцілі: галоўныя ворагі — Фонд Сораса, Фонд Грушаваго й арганізацыя Майсені «Ўсход-Заход». Прыходзіць да мяне чалавек проста з паседжаньня Рады Бясьпекі й кажа: «Выбачай, але мы выканаўцы, мы будзем гэта рабіць». А я кажу: «А калі б табе бацьку загадалі забіць, выканаў бы?» Маўчыць.

што адбываецца ў краіне. Адказнасьць забралі дзяржструктуры.

«НН»: А чаму Вас асабіста не дадушылі, як Бандажэўскага?

Г.Г.: Галоўная мэта — зьнішчэньне сеткі й задушэньне грамадзкай ініцыятывы. Яны дасягнулі свае мэты. А за мяне заступіўся ўрад Нямеччыны, які прапанаваў Лукашэнку стварыць міжрадавую камісію па правэрцы Фонду. Антановіч, тады міністар замежных справаў, пагадзіўся. Ягоныя правяральшчыкі ня здолелі накапаць кампрамату. Праз год пракурор Цэнтральнага раёну закрыў справу, паціснуў мне руку і выбачыўся. Але структуры Фонду былі разбураныя, і ў 1999 г. улады абвесьцілі: усё добра, вяртайцеся ў Чарнобыль, нараджайце дзяцей, сейце жыта.

«НН»: Што ж цяпер?

Г.Г.: Усё трэба пачынаць нанова. Мы знаходзімся на пераломе, зьявіўся новы шанец. Прыходзіць да нас усе гэтыя гады людзі й плачуць: нам дрэнна, так дрэнна. — Чаму? — Ня ведаем, мы нічога ня можам зьмяніць, мы маленькія людзі. — Мы такія ж самыя, а вы на нас спадзеяецеся, значыць, ад нас усё ж нешта залежыць? І людзі пачынаюць думаць.

«НН»: Вам у Нямеччыне прапаноўвалі застацца, ачоліць катэдру філязофіі Гановэрскага ўнівэрсытэту, давалі жыллё. Чаму не засталіся ў Нямеччыне, не вярнуліся да філязофіі?

Г.Г.: Я хацеў вярнуцца сюды. Я ня мог пакінуць Беларусь такой, якая яна ёсьць. Гэта было б маёй паразай як філэзафа, як чалавека. У Беларусі падышоў да мяне адзін чалавек і кажа: у цябе тут вочы ўпэўненага чалавека, а ў Гановэры, нават калі ты быў на хвалі посьпеху, у цябе былі вочы бамжа. Беларусь — гэта дом.

Гутарыла Сьвятлана Курс

Славамір Адамовіч

Лісты з Поўначы

Заканчэнне. Пачатак у № 42, 43, 44.

*Lieb Vaterland, magst ruhig sein**.

Ліст пяты. Кантэйнер

Надоечы сасніў я сон — сон-успамін, сон-згадку.

...1983 год. Зіма. Я толькі што вярнуўся з сонечнага Крыму, дзе шанцавала адслужыць адседзеца, пакуль іншыя аднагодкі гінулі ў гарах Аўганістану. Пасля двух месяцаў законнага адпачынку ад службы іду ў работу — манцёрам на чыгунку. Тады, як, зрэшты, і цяпер, праца на пучкі лічылася ці ня самай чорнай — чарнейшай за працу ў калгаснай брыгадзе, у кароўніку ці сьлесарам на мэхдвары.

У 1983-м на ўчастку Маладэчна—Парахвенава якраз мянялі драўляныя шпалы на бетонныя: заступ і кастыль саступалі месца накіднаму ключу, балтам і гайкам, якімі мацаваліся тыя цяжэзныя шпалы новага пакалення.

І вось жа сьніцца, што мой рабочы дзень завяршаецца, і што іду я з брыгадай у падсобку, і адбываецца ўсё на паўстанку «Крывічы»; аднекуль зьяўляецца віно «Лучистое» Ілаўскага вінзаводу, і саракагадовы мой напарнік, жонка якога працуе ў свінарніку, дастае на закуску вараную сьвініну. У дваццаць адзін год віно, нават самае паршывае, п'ецца прагна, перабіваючы жаданьне чагосьці іншага, яшчэ недаступнага, дый апэтыт — як у касманаўта пасля зьлёгкага шпалах у шырокі сьвет, а насустрэч мне ляскоўць кантэйнеравы з вагонамі-лядоўнямі, і чую я над сабою строгі голас цёткі Гені Ляшковіч: «А, душапрадаўцы, на Маскву прудь! Столькі тых сьвіных комплексаў нарабілі, а ўсё ня ўкорміць. Глядзі ж, дзіцятка, ніколі не хадзі ў той бок!»

...І сьніцца мне далей, мая дзіўная, што іду я, зьлёгка п'яны, па мной укладзеных новенькіх бетонных шпалах у шырокі сьвет, а насустрэч мне ляскоўць кантэйнеравы з вагонамі-лядоўнямі, і чую я над сабою строгі голас цёткі Гені Ляшковіч: «А, душапрадаўцы, на Маскву прудь! Столькі тых сьвіных комплексаў нарабілі, а ўсё ня ўкорміць. Глядзі ж, дзіцятка, ніколі не хадзі ў той бок!»

Во такі сон сасніў я днямі. А ўчора была сапраўдная вераб'іная ноч і нашы грузіны раптам выбраліся на рыбу. Рыбы яны не прынеслі, але вярнуліся з поўным ды пачаставалі мяне сардэлкамі і сырам з песьняю, «каб маўчаў». Маўчаць я мусіў пра тое, што яны ўскрылі кантэйнер з прадуктовымі адкідамі.

Аплятаючы кантэйнерныя далікатэсы ды запіваючы іх уласным чарнічным віном, я згадваю, далёкая мая, колішні сон, у якім елася чарвівае мяса і пілося чарвіва-яблычнае віно, але я быў малады і мой шлях ня ў той бок толькі пачынаўся — шлях, які прывядзе мяне да кантэйнеру.

Наш Кантэйнер, мая мілосная, — гэта ніжняя палуба іхнага «Тытаніку», вялікі эўрапейскі сьметнік, на якім можна добра пажывіцца (іншы раз думаецца, што «Тытанік» прадукуе тавары толькі для таго, каб іх выкінуць). Той, хто ня стаў красьці, увайшоўшы ў Сыстэму, рана ці позна знаходзіць свой Кантэйнер.

З Кантэйнеру мы апрапаем самі і апрапаем радню, якая пакуль там, на радзіме; з Кантэйнеру мы валачом усё, што толькі прыдасца ў нашай аэляяцкай гаспадарцы: скрыню ацынкаваных цэвікоў, маніторы, працэсары, тэлевізары, электрапліткі, лыжныя палкі, навячэя дажджавікі, жоўтыя школьныя заплечнікі з тоўстай ласінай скуры, жалезныя падсьвечнікі, набор відэльцаў з касьянымі тронкамі, красоўкі з чырвонымі мігалкамі ў падэшвах, футбольны мячык, падшыўку часопісу «Дом і сад»...

Раней, да зьяўленьня ў мястэчку Рогнан бжэанцаў, кантэйнер замыкалі, але з нашым прыходам замкі перасталі выконваць свае функцыі: мы іх папросту пазьбівалі. І сапраўды, калі ёсьць яшчэ аэляяцкія, якія ня крадуць у крамах, дык аддаць гэтым дарослым дзесяць ваш сьметнік, ваш набіты побытавым барахлом Кантэйнер; аддаць былым грамадзянам імперыі вашы нераскупленыя булачкі (два даляры штучка); ваш паўтара даляра за паўкілё хлеб; вашы някупленыя і нязьездзеныя бананы зь любай вам Афрыкі; вашу бульбачку-

аршкі; словам, аддаць непатрэбную вам арганіку тым, хто яшчэ спадзяецца на прытулак і верыць у лепшую долю...

У зону кантэйнернай актыўнасьці ўваходзіць і збор пустых бутэлек, тым болей што каштуюць яны прыстойна і ня трэба выстойваць чаргу, каб іх здаць: у супермаркетах бутэлек прымаюцца непадкупнымі аўтаматычнымі мэханізмамі.

Расказваюць, што нейкі савецкі хахол спрабаваў здаваць адну бутэльку некалькі разоў, прывязваючы за рыльца нітку. Спачатку прыём спрацоўваў, але ўрэшце машына прасякла наколку і ад арыгінальнай ідэі прыйшлося адмовіцца.

А сёньня, мая зорная, майму суседу па нарах пашанцавала: разам з пустымі ён знайшоў і паўбутэлек гарэлкі «Ilzin». Кажы, што яму бог паслаў да дня нараджэньня дачкі. Ну, мы й выпілі гэтага «эльцына» на трох, бо Жэка запрапіў яшчэ і свайго таварыша ў бутэчлівым бізнэсе грузіна Зазу. Пасля доўгага ўстрыманьня сто грамаў імгненна разьвязалі суседу язык. І вось мы ўжо ведаем, што адна ягоная цётка працавала ў камісіі партыйнага кантролю ў часы СССР, а муж сястры — палкоўнікам у нашым КДБ. Палкоўнік спачатку ляў прэзыдэнта, а калі рэжым дзяржбэспэкі пігулку пасаладзіў — пачаў нахваляцца, што зрабіла сямейны грунт сэісмічна няўстойлівым. Цікава і тое, што, як некалі ў турме, я зноў пачуў прозьвішча колішняй банкіркі Віннікавай. Жэка, заядаючы «эльцына» кантэйнерным сырам, даказваў, што ў яго ёсьць знаёмы, які быў у групе вонкавага нагляду ў той дзень, калі з-пад хатняга арышту лэдзі-банк зьнікла і праз суткі аб'явілася ў... Лёндане. Дык вось, у дзень зьнікненьня групе нагляду паступіла тэлефанічная каманда «аб'ект» не затрымліваць, маўляў, «хай ідзе ў магазын, цырульню, хай ідзе, куды ёй трэба»... Празь некаторы час двое з групы самі трапілі пад арышт, а трэці, хто і расказаў пра каманду зверху, нейк выкруціўся.

Вось што, зярнятка маё кедравае, можна пачуць, выпіўшы ўсяго па сто на брата кантэйнернае vodka'i «Ilzin».

Fog övrig**, мне найбольш цікавы мой уласны раман з Кантэйнерам — раман-дружба, раман-звязка, раман-саюз непарушны, які пачаўся яшчэ ў Нью-Ёрку. Працуючы там на будоўлі, я мусіў мой амэрыканскі Кантэйнер за паўняць адкідамі вытворчасці і, шчыра кажучы, мала ўвагі зьвяртаў на ягонае прыватнае жыцьцё; я выкідаў у Кантэйнер левае сьмецьце зь іншых будоўляў, зарабляючы на гэтым

свой левы даляр; я не абураўся, калі раніцай у ягонае чэрава манхэтанскія блядзэкі шпурлялі плёкі прэзэрватываў і абрыдлыя плястыкавыя члены, а прыбіральшчык з кітайскага рэстаранчыка вёдрамі вывальваў яму на грудзі памаранчавыя ашлупкі... Аднойчы Кантэйнер ледзь не прыдушыў мяне, уступіўшы ў злучную змову зь меншым сваім братам, на якім я вывозіў цагляны друз, каб вывернуць яго ў прастору большага.

Ня тое цяпер, у Краіне Паўночнага Шляху. З маім нарвэскім сінім-сінім Кантэйнерам я жыву ў згодзе: пэрыядычна заяўляюся да яго на госьці; правяраю, ці не пашкодзіў хто кантэйнерныя дзьверцы-прадуктапрыёмнікі, ці не перацягнулі жалезнае цела Кантэйнера ў якое нязручнае месца і ці не распысалі тутэйшыя недаросткі ягоныя сінія бакі спрэй-факамі. І толькі ўчора, вось толькі ўчора, мая бязьмежная, я зноў наведаў Кантэйнер у Рокландзе.

Надвор'е было добрае: пасля моцных дажджоў падціснуў марозік; начное неба ўспыхнула пісягамі палярнага зьязьняня, паказаліся абрысы Вялікага Каўша; пахла сасно,

плывіньнем і прэла-памэрзлым лісьцем. Я прыхіліў ровар да дрэва, дастаў запальнічку і пасьвечіў у чэрава майго жалезнага сябра. Амаль да палавіны ён быў напоўнены ўжываным дабром — пераважна адзеньнем. Мне неяк раптам гульліва падбрыкнулася: ухапіўшыся за край вэчка, я падцягнуўся на руках, спрытна прасунуў у фортку ніжнюю частку сваёй на 66 кіль фігуры, а потым прапхнуў і плечы. Апынуўшыся ў сярэдзіне Кантэйнера, я паваліўся на пакеты зь неданоскамі і на хвіліну заціх. Пахла знаёмым пахам старыны — адсырэлай тканінай з бавоўны, ільну ды авечай поўсьці.

Зьніклі сузор'і, сьлюэты і шумы аўтамабіляў на лякальнай шашы. Нічога ня стала. І тады, як некалі ў пачатку шляху, я адчуў сябе абсалютна адзінокім і абсалютна свабодным.

* — Любая Айчына, можаш быць спакойнай (ням.).

** — Зрэшты (нарв.).

• НОВЫЯ КНІГІ, ДАСЛАНЫЯ Ў РЕДАКЦЫЮ •

Ластоўскі В. Кароткая энцыклапэдыя старажывечны / Ін-т літаратуры імя Я.Купалы НАН Беларусі; Укл. Я.Янушкевіча. — Менск: Выдавец В.Хурсік, 2003. — 226 с. 300 ас.

Рукаліс энцыклапэдыі (датаваць яго можна пачаткам 1920-х) быў расшуканы ў Цэнтральнай навуковай бібліятэцы АН Літвы. У «Кнігарні пісьменьніка» выданьне каштуе пад 10000 руб.

Літаратурны квартал / Уклад. Л.Рублеўскай; Рэд. В.Шніп. — Менск: Літаратура і мастацтва, 2003. — 128 с. 1000 ас.

Міталёгія. Духоўныя вершы / ІМЭФ імя К.Крапівы НАН Беларусі; А.Ненадавец, А.Марозаў, Л.Салавей, Т.Івахненка; Нав. рэд. А.Фядосік. — Менск: Беларуская навука, 2003. — 471 с. — (Беларускі фальклёр: Жанры, віды, паэтыка; Кн. 5). 800 ас.

Аўтары дасьледуюць беларускі пантэон — вышэйшы і ніжэйшы бостваў, якім маліліся нашыя продкі. У шапіку Акадэміі навук каштуе 8220 руб.

Міцкевіч А. Гражына: Вершы і паэмы / Уклад. І.Дабрыян. — Менск: Мастацкая літаратура, 2003. — 254 с. 2000 ас.

Міхальчук М. Вінерчын ча-

равік сапраўдны ў Берасьцэвіцкім і Прыпяцкім Палесьсі. — Берасьце: Выд-ва С.Лаўрова, 2002. — 136 с. 460 ас.

Дасьледаваньне прысьвечанае вэнэрынаму чаравічку — рэдкай расьліне, узятая пад ахову ва ўсіх эўрапейскіх краінах. У «Акадэмічнае» каштуе 9600 руб.

Мрый А. Запіскі Самсона Самасуя. — Менск: Мастацкая літаратура, 2003. — 111 с. 2000 ас.

Знакаміты сатырычны раман ужо другі раз на працягу двух гадоў пераадрукоўваецца «Мастацкай літаратурай».

Грибенчук С., Полонский А. Тайны Беловежской пушці: Это было при нас. — Берасьце, 2003. 10000 ас.

Аўтары кнігі — журналісты — распавядаюць пра малавядомыя факты з савецкае мінуўшчыны. Тады ў запаведных нетрах Беларускай пушчы знаходзілі сабе сьхоўня толькі рэдкія віды жывёл, але й ракетныя ўстаноўкі войскаў стратэгічнага прызначэньня СССР. У «Кнігарні пісьменьніка» выданьне каштуе 4380 руб.

Валентин Елизарьев: Альбом / Сост. и авт. текста Т.Мушинская. — Минск: Беларусь, 2003. — 192

с. 3000 ас.
Даведацца пра асабісты лёс мастацкага кіраўніка Беларускай оперы і дасягненьні тэатральнай трупы дазваляць гэты альбом. У кнігарнях прыдбаць можна за 17810 руб.

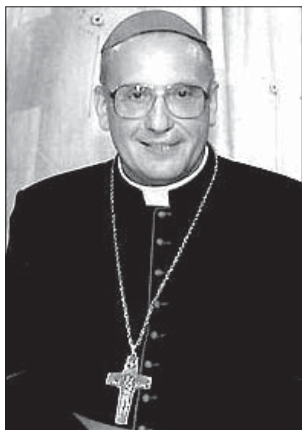
Пічета В. История белорусского народа. — Минск: Изд. центр БГУ, 2003. — 184 с.: ил. — (Scriptor universitatis). 1000 ас.

Кніга аднаго з найбуйнейшых беларускіх гісторыкаў першай паловы XX ст. уключае дзьве гістарычна-навуковыя працы: «Гісторыю беларускага народу» і «Гісторыю Літоўскай дзяржавы да Люблінскай уніі». У «Акадэмічнае» цана выданьня 7360 руб.

Слюнькова И. Монастыри восточной и западной традиции: Наследие архитектуры Беларуси / Рос. академия архитектуры и строительных наук. — Москва: Прогресс—Традиция, 2002. — 600 с. 2000 ас.

У кнізе апісаньня архітэктурныя асаблівасьці й гісторыя каталіцкіх і ўніяцкіх кляштару, праваслаўных манастыроў Беларусі ад XI да пачатку XIX ст. У «Акадэмічнае» каштуе 36000 руб.

Тацияна Вабішчэвіч

Тадэвуш Кандрусевіч

Беларус, арцыбіскуп маскоўскі, прэзэндуе на папскі пасаг? «НН» пісала ўжо, што арцыбіскуп можа быць тым самым кардыналам «in restoge», высвечаным сёлета Янам Паўлам. Цяпер жа расейская «Независимая газета» выказала меркаваньне, што а.Кандрусевіч — кандыдат на Пантыфіка ад уплывовай усходнеэўрапейскай партыі ў Ватыкане.

Міхаіл Лявонаў казаў апошняе слова ў судзе дзесяць гадзінаў. Сваю віну — пераведзены на замежныя рахункі 20 млн далаўраў — ён адмаўляе, вінавацічы ў падкопах «дэструктыўныя сілы». Сваю справу Лявонаў называе элемантам барацьбы тых сілаў «супраць прэзыдэнта і народу». Хітры да наўнасыці, як галятарэйнік Буанасье. А яшчэ мільянер. Прысуд будзе абвешчаны 23 сьнежня.

Сяргей Мартынаў падчас нарады міністраў замежных справаў краінаў АБСЭ абрынуўся на прыбалтаў. У Латвіі, маўляў, «прыціскаюць» беларускае

насельніцтва. А ў Беларусі беларускае насельніцтва, на думку спадара Мартынава, шыкуе. Асабліва дзеці зь Беларускага ліцэю.

Уладзімер Ткачоў, былы старшыня Дзяржынскага райвыканкаму, быў затрыманьні ў Яраслаўскай вобласці Расеі. Зь верасня на ім «вісяць» шэсьць гадоў турмы за злоўжываньне службовым становішчам і хуліганства з выкарыстаннем зброі.

Расеец **Сяргей Падпалы**, трэнэр, які прывёў «Гомель» да золата на чэмпіянаце Беларусі 2003 г. па футболе, налета праройдзе ў клуб «Хімкі», які нават не ўваходзіць у вышэйшую лігу расейскага футбалу. Затое практыкаваўся дзядзька ў «Чэлсы».

Беларусь наведзе нямецкі гісторык **Райнэр Лінднэр**. 28 лістапада ён прэзэнтаваў у Беларускім ПЭН-цэнтры сваю кніжку «Гісторыкі і ўлада. Нацыятворчы працэс і гістарычная палітыка ў Беларусі XIX—XX

ст.», найлепшую ў заходняй гістарыяграфіі Беларусі.

Махамэд Хатамі, прэзыдэнт Ірану, неўзабаве наведзе Беларусь. Пра такую магчымасьць ён гутарыў у Тэгеране з Вадзімам Паповым, старшынём палаты прадстаўнікоў. Вось і стрэцяцца два адзіночства.

СМ

Андрэй ХАДАНОВІЧ

Элегантная дзеўчына зь Менску на сьняданак п'е каву «па-венску». Толькі па-гарадзкому размаўляе й нікому не даруе, хто «па-дзеравенску».

Новыя лімэрыкі

Раз да дзеўкі ў г.п.Целяханы неспадзеўкі прыехаў каханы, што на поўначы выжыў, не здымаючы лыжаў... Не здымаў і цяпер, нечаканы...

Дэпрэсіўны паэт зь Беларусі аб нядолі сьпяваў і няпрусе... А пасля землякоў на пяць соцен радкоў расьпісаў — і канец яго скрусе!

ЗАМЕСТ ПРЫВАТНАЕ АБВЕСТКІ

Праскі шыншыла пазнаёміцца зь беларускай соняй

О, Беларусь! Мая шыншыла! Вавёрчын хвост, трусіны нос! Зьвярок з далёкай цёплай Чылі ў краі чарнобыльскім узрос.

Тваёй шыншыліхай я стану, Каб славіць твой нялёгі лёс, Каб кожны беларус старанна Табе шыпышну ў хатку нёс!

На футра скуркі з твайго цела Ніколі ім не абдраць! У нашым лесе будзеш сьмела Ты зубру морду казытаць!

Скептычных мы зьвядзем на мыла, Каб мыць загаджаны калхоз. О, Беларусь! Мая шыншыла! Вавёрчын хвост, трусіны нос!

Гэтыя радкі салідарнасьці зь мірным зьвярком нарадзіліся пасля шматлікіх сяброўскіх камэнтараў адносна майго выбару хатняй жывёліны. І сапраўды: і пацук, і трус, і вавёрка — шыншыла ўбірае ў сябе рысы кожнае з гэтых жывёлінаў. Плюс рэдкасны грызун. Рэгулярнае да мяне пытаньне: якую кніжку шыншыла прачытала ўчора, колькі чытае за тыдзень? Яна з задавальненнем грызе беларускія выданьні, асабліва надрукаваныя за савецкім часам, —

відаць, з малымі хімічнымі дадаткамі папера. Адзін знаёмы, думваючы, што робіць прыемнае, паказаў дыхтоўны каўнер на нятаннай куртцы BOSS і падкрэсьліў: «У краме казалі, што з шыншылы. Я вельмі задаволены. Добры ў цябе зьвер...»

Шыншылу я прыдбала ў заалягічнай краме, проста па дарозе на працу — сядзела сабе самотная... Вакол вішчэлі птушкі, гойсалі тхры і трусы. Усіх ахвотна куплялі, а шыншылу — не. Многія наведнікі з захапленнем гаварылі — глядзі, гэта тая істота, чыё футра самае дарагое. З адной валасяной цыбулькі растуць сорак валаскоў. Дзеля вытворчасці футраў шыншылаў забіваюць сотнямі тысячаў. Нават у чэскай кнізе пра хатняга зьвярка шыншылу зьмешчаны здымкі абдраных скурак жывёліны, яшчэ з крывёю. І надпіс — «так выглядае шыншыла бяз скуркі». А пасля парады, як пацешыць гадаванца. Як не ўратаваць хоць адну шыншылу?

Жывуць шыншылы ў Паўднёвай Амэрыцы, перадусім у чылійскіх Андах. Калі ў 20-я гады XX ст. іх амаль знішчылі (за-

сталіся літаральна некалькі тысячаў зьвяркоў), навукоўцы спрабавалі пашырыць арэал існаваньня. Не ўдалося. Самая прыдатная, паводле спэцыялістаў, горы Таджыкістану ня сталі другім домам для шыншылаў. Яны нідзе ў прыродзе па-за межамі радзімы не прыжыліся.

Мая шыншыла — Чынча — названая ў гонар індзейскага племя, якое шанавала гэтую жывёлу. У дзікай прыродзе шыншылы сустракаюцца толькі ў Чылі і Пэру, дый там іх ужо вельмі цяжка знайсці. «Але індзейцам з племені Чынча пашчасыліся меней. Пачуць пра іх можна толькі ў легендах», — так заахвочваюць патэнцыйных гаспадароў шыншылаў уладальнікі спэцыяльных сайтаў.

Зь вялікім здзіўленьнем я даведалася, што сапраўдным далікатэсам для шыншылаў зьяўляецца шыпышна. Прадаваныя ў шматлікіх заалягічных крамах Прагі ягады ня надта спадабаліся шыншыле, але беларускія плады Чынча грызе зь вялікім задавальненнем.

Сябра расьпавёў, што ў Беларусі жывуць блізка сваякі шыншылаў — соні. Яны таксама на мяжы знікненьня. А пасля параў даць прыватную абвестку ў газэце — шукаем соню. Для праскага шыншылы.

Вольга Караткевіч, Прага

ПРИВАТНЫЯ АБВЕСТКІ

Запрашаем на падарожжа ў Пінск

з заездам у **Клецак 14 сьнежня** (нядзеля). У Пінску: калегіюм езуітаў, касцёлы францішканцаў і бэрнардынцаў і іншыя помнікі.
Т.: 232-54-58, 622-57-20 (Зьміцер)
Т.: 264-12-38, 776-24-35 (Павал)

Прыгожанькую і разумненькую дзяўчынку Ксеню з Днём народзінаў віншуе сям'я Васілеўскіх.

ВІТАНЬНІ

Віншую з 20-годзьдзем сваю сястру Настасьё Бакунівіч **Віншую** сваю каханую дачку Настасьёю з Днём народзінаў. Жадаю ёй добрай працы, добрых і сапраўдных сяброў. Маці **Андрэя Кажамакса** віншую з надыходзячым Днём народзінаў. Вік **Малы** хлопце, які знайшоў выхавальцу Ксюшу, віншуе яе з Днём народзінаў і жадае ёй вялікага й шчырага кахання. Алмер **Віншую** самую чароўную крывічанку з Днём народзінаў!!! Алмер

КАНТАКТЫ

Хлопец, 28 гадоў, пазнаёміцца з надзейнай дзяўчынай, жанчынай да 30. Магчымы выезд за межы РБ. А/с 8, 220065, Менск
У абвэстцы «Не абы-якая дзяўчына 25 гадоў пазнаёміцца з прыстойным і адукаваным маладым чалавекам» няслухна пададзены нумар абанэнтскай скрыні. А трэба: а/с 144, 220088, Менск
Padkażycie, kali taska, dzie ō Miensku hreka-katalickija parafiji? vicvr@tut.by
Студэнты 1-га курсу лячэбнага ф-ту Гар.ФМУ, якія жадаюць навуцацца па-беларуску, тэлефануйце. Т.: 58-6-38 (пасьяла 17-й). Андрэй
Сябры «Краю», падкажыце, як з вамі можна скантактавацца. Нешта ваш сайт не працуе. Вік
Беларускія лектары для Вас і Ваших дзетак. http://medicus.iatp.by
Набуду ткацкі станок, вясковы. Т.: 272-55-12
Прадам «Форд-транзыт», 1993 г.в., пасажырскі, нізкі, кароткі, выдатны стан. Т.: (8-01591) 22-6-05
ушу

Барацьба ўшу для дзяцей 7—11 гадоў. Заняткі праводзяцца па-беларуску. Месца — 5 хвілінаў хады ад плошчы Якуба Коласа. Т.: 288-68-91 (Ігар, Ганна, пасьяла 20-й)

КНИГІ, МУЗЫКА

Набуду старыя альбомы ULISy: «Чужаніца», «Блуканьне», «Life 1996» ды іншыя. Паміраю!!! Памажыце, калі ласка! Sp.waw@tut.by
Куплю дорага «Расейска-беларускі слоўнік» С.Некрашэвіча і М.Байкова 1928 г. Т.: 275-49-59
Гарадзенская выстава «У Міхельсона» часова не працуе да 15 сьнежня. Т.: 8-029-782-41-16 (Андрэй). Усе навіны шукайце на сайце http://michelson.by.ru

ПАКОЙ

Асьпірантка (І к.) здыме пакой у раёне станцыі мэтро. Т.: 270-15-12

ПРАЦА

Навучу танцам. Вольга. Т.: 8-029-636-43-08
Запрашаю да супрацы. Добрыя заробкі, навучаньне бясплатнае. Зьмітрусь. Т.: 8-029-766-12-79
Вырашэньне праблем з кампутарам. Дапамога з Green Card. Т.: 264-68-90

ТАКІНДАНГ

Тузін гітоў на FM

Паводле вынікаў чацьвертага туру галасаваньня на «Тузін гітоў» <http://music.fromby.net>, першае месца заняла песьня Аляксандра Памідорава «Дзень без гарэлки», на другім — Зьміцер Вайцшошкэвіч з кампазыцый «Я ішоў да цябе», трэцяе — за «Ўлісам» («Устану ранкам»). З 24 лістапада ў барацьбу ўключыліся «J-Mogs» з песьняй «Глядзі», героі Басовішча'2003 гурты «Triguetra» і «Крыві» («Одзірыдзізіна»). Увесь «Тузін гітоў» цяпер можна слухаць у нядзелі на радыё «Рокс». Першы этэр 7 сьнежня ў 16.05.

Сяргей Будкін

У гонар фотаапарата

Маладыя амэрыканцы называюць дзяцей у гонар вядомых гандлёвых марак. Найбольш папулярныя імёны з назваў аўтамабіляў — Інфініці для дзяўчат, Чэві (ад «шэўрале») для хлопчыкаў. У Штатах падростаюць сямёра Дэль Монтэ (вядомая прадуктовая кампанія) і аж 49 Кенануў (марка фотаапарата). У нас пакуль дзетак Зенітамі ды Камунаркамі не называюць.

ФС

Наша Ніва КУПОН БЯСПЛАТНАЙ ПРИВАТНАЙ АБВЕСТКІ

Запоўніце гэты купон, і мы надрукуем Вашу абвестку (ня больш за 15 словаў) бясплатна. А/с 537, 220050, Менск.

Тэкст _____

Імя і прозьвішча _____

Адрас, тэлефон _____

ЗАПРАШАЕМ

12-14 сьнежня «Золота підкова» Львоўшчыны

Упершыню ў Беларусі — гістарычная экскурсія па **Львове** і шасьці навакольных замках (Алеськ, Падгорцы, Залоччы, Крэхіў, Жоўква, Сьвірж). Два дні — начоўка ў гатэлі турклясы. Кошт — 45 у.а. (студэнтам — зьніжкі). Плянуйцеся імпрэза ад Зьмітра Сасноўскага (гурт «Стары Ольса»).

Тэлефануйце: **222-88-61**, **8-029-779-83-10**.
Заходзьце: вул.Фабрычная, 9, пакой 13

Дакрыніся да гісторыі!

«Наша Ніва» дзякуе за падтрымку сп. Анатолю Васілеўскаму зь Менску

Наша Ніва незалежная газэта

заснаваная ў 1906, адноўленая ў 1991

галоўныя рэдактары «Нашай Нівы»:
З.Вольскі (1906), А.Уласаў (1906—1914), Янка Купала (1914—1915), А.Луцкевіч, У.Знамяроўскі (1920), С.Дубавец (1991—2000).

сакратарка рэдакцыі **Наста** Бахшанская
галоўны рэдактар **Андрэй** Дынько
выпускны рэдактар **Арцём** Лява
карэктар **Сяргей** Петрыкевіч
карэктарка **Галіна** Рабянкова
нам. галоўнага рэдактара **Андрэй** Скурко
тэхнічны рэдактар **Андрэй** Чык
выдавец і заснавальнік **Фонд** выданьня газэты «Наша Ніва»

АДРАС ДЛЯ ДОПІСАЎ:
220050, Менск, а/с 537
Tel/fax: (017) 284-73-29, 8-029-613-32-32.
E-mail: nn@promedia.by
On-line: www.nn.by

© НАША НИВА. Спасьлілка на «Нашу Ніву» абавязковая. 8 палос фарматам А2, 4 друк. арж. Друкарня РУП «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». Менск, пр. Скарыны, 79. Рэдакцыя не нясе адказнасьці за змест рэкламных абвэстак. Кошт свабодны. Пасьведчаньне аб рэгістрацыі пэрыядычнага выданьня № 581 ад 4 ліпеня 2002 г., выдадзенае Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь. Юрыдычны адрас: г. Менск, вул. Калектарная, 20а, п. 2а. Р/р 3015212000012 у МГД ААТ «Белінвестбанк». Менск код 764. Наклад 3437. Газэта выдаецца 48 разоў у год. Нумар падпісаньня ў друку 22.00 3.12.2003. Замова № 6521. Рэдакцыйны адрас: Менск, Калектарная, 20а/2а